

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3

วิทยานิพนธ์
ของ
แพรวพลอย พัฒนะแสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

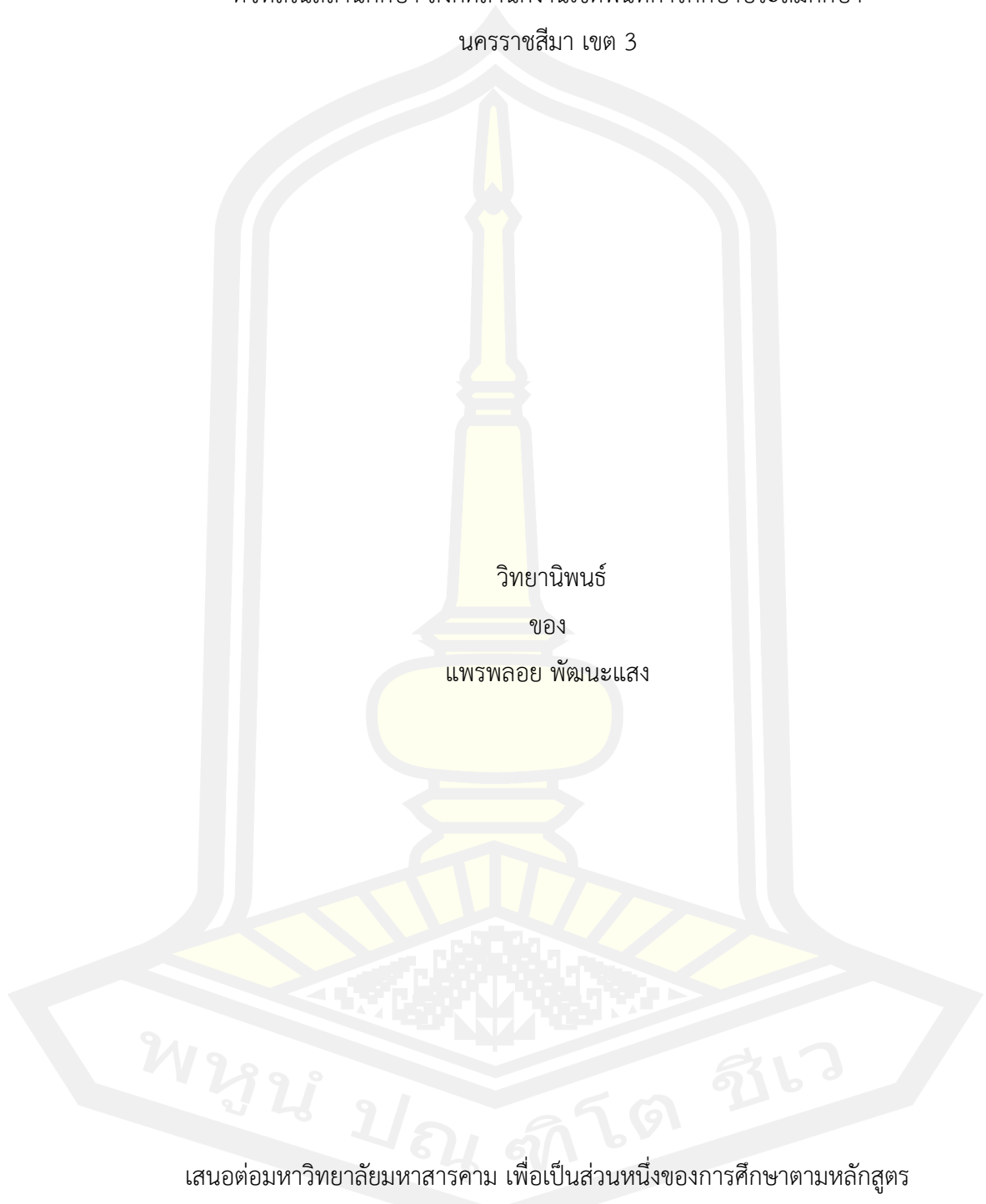
มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครราชสีมา เขต 3

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

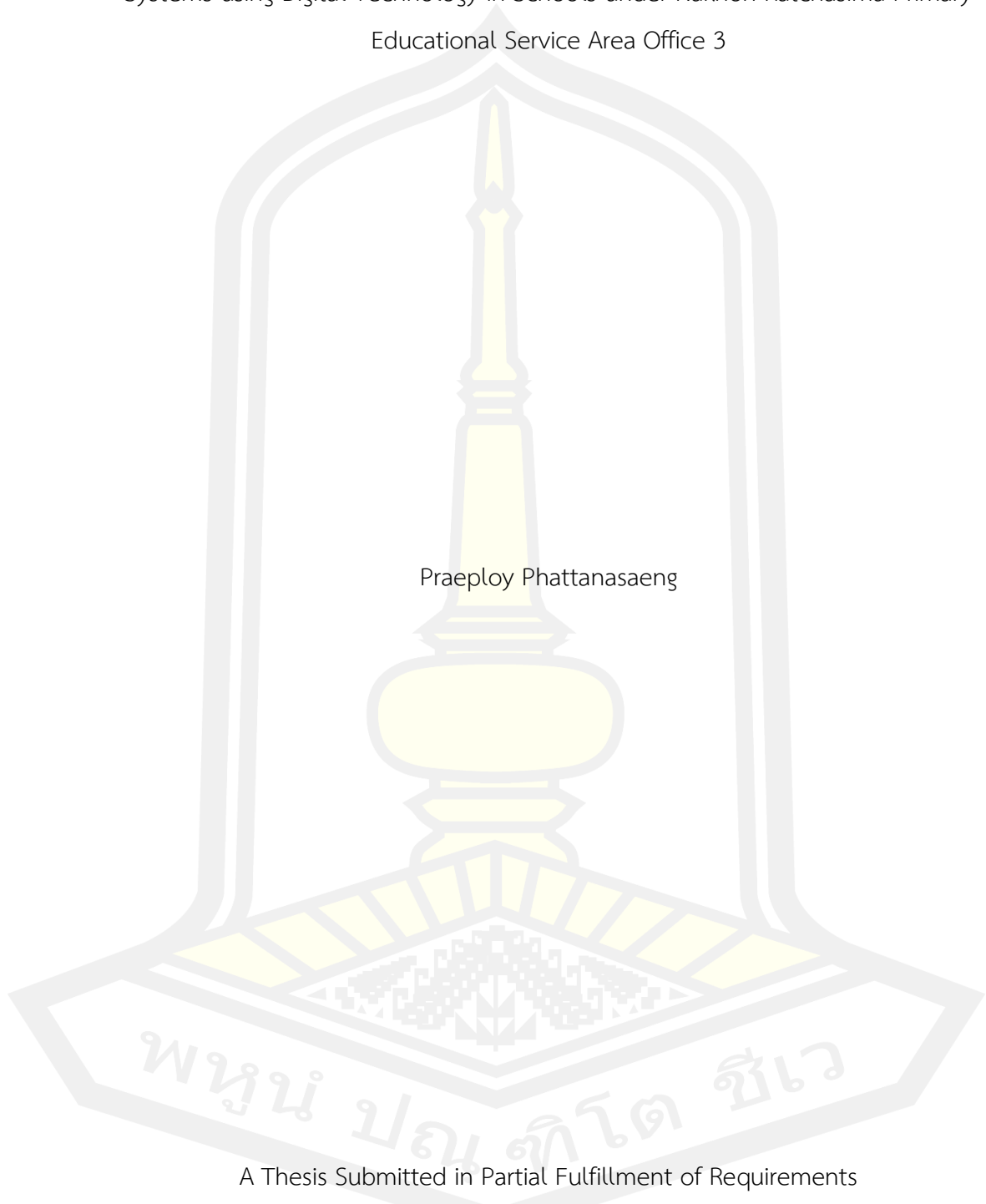
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Development of Guidelines for Implementation of Student Care and Support
Systems using Digital Technology in Schools under Nakhon Ratchasima Primary
Educational Service Area Office 3

Praeploy Phattanasang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration and Development)

March 2022

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวแพรวพลอย พัฒนะ
แสง แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. ธรินธร นามวรรณ)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. บุญชม ศรีสะอาด)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. อำนาจ ชนวงค์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3		
ผู้วิจัย	แพรวพลอย พัฒนะแสง		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ธีรินธร นามวรรณ		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน และครู จำนวน 242 คน รวม 344 คน ได้มาโดยวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ ของ Krejcie และ Morgan ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม และใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 โดยมีแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา 5 ด้าน 22 แนวทาง

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, เทคโนโลยีดิจิทัล

TITLE	Development of Guidelines for Implementation of Student Care and Support Systems using Digital Technology in Schools under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 3		
AUTHOR	Praeploy Phattanasang		
ADVISORS	Associate Professor Tharinthorn Namwan , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

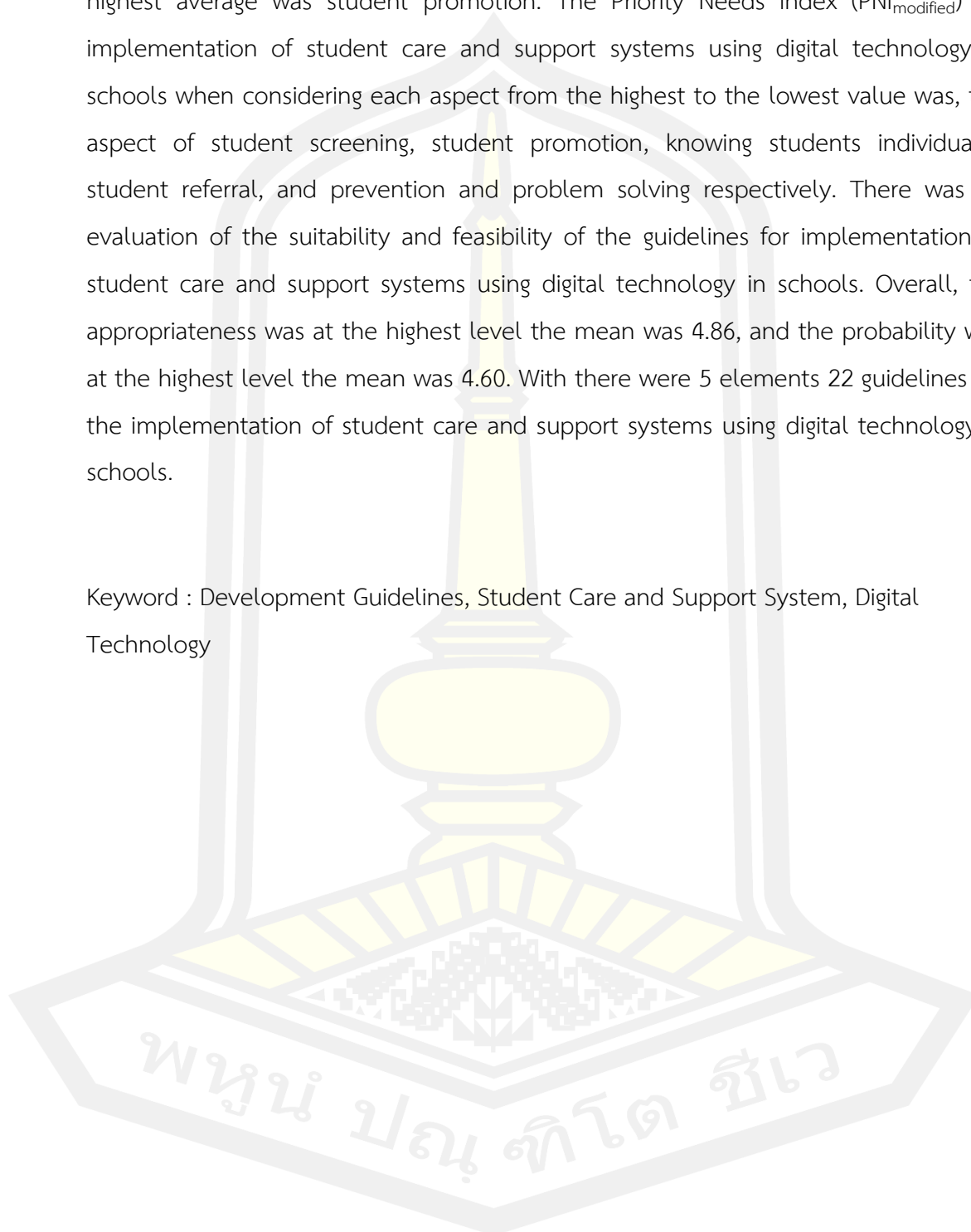
ABSTRACT

This research aims to 1) study current condition, the desirable condition and the necessity for implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3. 2) development of guidelines for implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3. The sample group used in the research consisted of 92 school administrators and 242 teachers, total 344 people. This was obtained by sample size determination (Krejcie and Morgan), stratified random sampling (using the school size), and simple random sampling. The tools used in the research include the five-rating scale questionnaire, the semi-structured interview and the evaluation of the possibility. The statistics used in this research was average, standard deviation.

The results found that the current condition for implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3 the overall level was at a moderate level. The aspect with the highest average was prevention and resolution. The desirable condition for implementation of student care and support systems

using digital technology in schools overall, it's at a high level. The aspect with the highest average was student promotion. The Priority Needs Index (PNI_{modified}) for implementation of student care and support systems using digital technology in schools when considering each aspect from the highest to the lowest value was, the aspect of student screening, student promotion, knowing students individually, student referral, and prevention and problem solving respectively. There was an evaluation of the suitability and feasibility of the guidelines for implementation of student care and support systems using digital technology in schools. Overall, the appropriateness was at the highest level the mean was 4.86, and the probability was at the highest level the mean was 4.60. With there were 5 elements 22 guidelines for the implementation of student care and support systems using digital technology in schools.

Keyword : Development Guidelines, Student Care and Support System, Digital Technology

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัยในครั้งนี้ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินแนวทาง ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ และขวัญกำลังใจในการวิจัย ตลอดจนขอขอบพระคุณนักวิชาการ ครู อาจารย์ และผู้วิจัยที่ได้อ้างอิงทาง วิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม ส่งผลให้งานวิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู ทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือใน การเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเพื่อนนิสิตสาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา รุ่น พ.33 ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและส่งเสริมให้กำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ อีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา สมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจตลอดมาจนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยฉบับ นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษ าอบรมสั่งสอนส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ขอให้ทุกท่าน ประสบแต่ความสุขเกษมสำราญ

แพรวพลอย พัฒนะแสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การบริหารสถานศึกษา.....	12
การพัฒนาแนวทาง.....	15
หลักการ แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	16
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล.....	48
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
งานวิจัยในประเทศ.....	76
งานวิจัยต่างประเทศ.....	84

กรอบแนวคิดของการวิจัย	88
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	90
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3	92
ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	99
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	106
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	163
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	163
สรุปผล	163
อภิปรายผล.....	166
ข้อเสนอแนะ	168
บรรณานุกรม.....	170
ภาคผนวก.....	181
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	182
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	185
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	206
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	212
ประวัติผู้เขียน.....	228

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	26
ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	44
ตาราง 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	64
ตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	66
ตาราง 5 แสดงจำนวนสถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา	70
ตาราง 6 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	93
ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	106
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน	108
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	109
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน.....	111
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน.....	113
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา.....	116

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน	118
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นโดยรวม	122
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	123
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการคัดกรองนักเรียน	125
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการส่งเสริมนักเรียน	126
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	128
ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการส่งต่อนักเรียน.....	130
ตาราง 20 ผลการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	132
ตาราง 21 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	147

ตาราง 22 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรอง นักเรียน.....	148
ตาราง 23 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริม นักเรียน.....	150
ตาราง 24 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา.....	152
ตาราง 25 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อ นักเรียน.....	153
ตาราง 26 แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	155
ตาราง 27 บันทึกประเด็นสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	158
ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.....	159
ตาราง 29 แสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและ สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3	207
ตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ของการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3	210

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	89
ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....	91

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การตระหนักในการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดเกือบทุกมิติในโลกไร้พรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสื่อสารเป็นปัจจัยที่สำคัญส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อให้เกิดปัญหานานัปการ โดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาสุขภาพจิต การล่องละเมิดสิทธิเสรีภาพ ปัญหายาเสพติด การไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนและอาชีพ เป็นต้น การสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตด้วยวิถีแห่งปัญญาอย่างมีคุณค่าต่อตนเองและสังคมได้อย่างปลอดภัย จากภาวะวิกฤติดังกล่าวข้างต้นนั้นนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของประเทศในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2550)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 จุดมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ทั้งนี้โดยยึดแนวการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 23 ที่ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมและในมาตรา 24(4) ได้กำหนด กระบวนการเรียนรู้ โดยจัดกระบวนการสอนผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) ที่เน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้ พร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคงและพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียนในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม จึงควรนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท

ของแต่ละโรงเรียน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาให้นักเรียนดังกล่าว ซึ่งมาตรฐานการแนะแนว กรมวิชาการร่วมกับกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดแนวทาง ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด จึงมีบทบาทหน้าที่ตามแนวทางการดำเนินงาน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการศึกษาเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปผลจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ดำเนินการส่งเสริมพัฒนา และจัดกิจกรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ดังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นระบบที่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างครู กับนักเรียนเป็นไปด้วยดี การดำเนินงานสะดวกขึ้นนักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหาลดลง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2550)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการในสถานศึกษา พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามหลักการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูในบางโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการ ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนตามแผนที่ วางไว้ได้ นอกจากนี้ยังมีสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะการดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือนักเรียนนั้น มีกระบวนการขั้นตอนที่ต้องจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ เป็นจำนวนมากในแต่ละขั้นตอน ทำให้เพิ่มภาระ ให้ครูนอกเหนือจากหน้าที่หลักคือการสอนแล้วนั้น ครูมีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้น้อยลง อีกทั้งการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีการดำเนินงานหลายขั้นตอนตาม กระบวนการ ครูที่เป็นที่ปรึกษาต้องจัดเตรียมเอกสารรายงานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เป็นการเพิ่ม ภาระให้ครูมากขึ้นและที่ผ่านมาครูมีภาระงานต่าง ๆ มากมายนอกเหนือจากการสอน ทำให้มีเวลาใน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยลง ส่งผลให้ข้อมูลสารสนเทศนักเรียนไม่เป็นปัจจุบัน (ณัฐวิภา คำปันศรี, 2559) นอกจากนี้การดำเนินงานยังขาดการส่งต่อข้อมูลนักเรียนที่เป็นประโยชน์ให้กับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดต่อประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องล่าช้า ข้อมูลการติดต่อประสานงาน ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีการติดตามกำกับดูแลจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

การดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรมและขาดทักษะในการดำเนินชีวิต มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนแทนที่จะได้รับการช่วยเหลือแก้ไข แต่ถูกปล่อยปละละเลยเพิกเฉย เช่น การหนีเรียน การขาดเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ การแต่งกายไม่เหมาะสม การก้าวร้าว การทะเลาะวิวาท การตั้งครมก่อนวัยอันควร ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาในด้าน การเรียน ด้านสุขภาพ ด้านอารมณ์ ด้านพฤติกรรมและด้านครอบครัว จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งภายในสถานศึกษาทั้งตัวครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดทักษะและความรู้ความชำนาญในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้านอย่างมาก ซึ่งส่งผลให้ปัญหาของนักเรียนแก้ไขได้ไม่ตรงจุดและขาดแนวทางแก้ไขที่เป็นระบบ ตลอดจนพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพที่ดี จึงเห็นว่าหากการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบตามกรอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้วจะมีผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษามีประสิทธิภาพก่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียนและชุมชน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3, 2564)

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนผลักดันให้ผู้เรียนมีการใช้นวัตกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มีการนำมาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษา ทั้งตัวสื่อกลางในการเรียนรู้ ในการเข้าถึงองค์ความรู้ สู่การจัดการศึกษายุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ในด้านการศึกษาถูกนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน โดยการนำสื่อดิจิทัลรูปแบบต่าง ๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน รวมถึงการบริหาร การศึกษาดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษา เพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ เพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประโยชน์และความสำคัญของเทคโนโลยีบริหารการศึกษา การใช้เทคโนโลยีบริหารการศึกษาของผู้บริหารการศึกษาระดับต่าง ๆ นั้น โดยทั่วไปก็เพื่อให้งานต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบสำเร็จลุล่วงด้วยดี (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2559)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีบริหารการศึกษามีประโยชน์ทำให้ผู้บริหารได้รับทราบรายงานและเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ช่วยในการประเมินหรืองานประกันคุณภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติงานจะได้ผลที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายจริง ช่วยในการส่งข้อมูลและ

รายงานที่ประมวลผลได้แล้วไปให้ผู้รับที่อาจจะอยู่ห่างไกลจากหน่วยงาน ทำให้ผู้รับได้รับข้อมูลและรายงานอย่างรวดเร็ว พัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศได้สร้างความท้าทายแก่ผู้บริหารเป็นอย่างมาก เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศสร้างผลกระทบในเชิงลึกต่อวัฒนธรรมความคิดและรูปแบบในการแก้ปัญหาของบุคคล ซึ่งผู้บริหารในอนาคตต้องมีทักษะโดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจในศักยภาพ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่องค์กร ผู้บริหารต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการกำหนดกลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และก็คงไม่มีใครปฏิเสธว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของราชการในอนาคต (สุวัฒน์ ดอนทอง, 2558)

การบริหารงานในยุคปัจจุบันที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จต้องอาศัยการพิจารณาตัดสินใจสั่งการอย่างถูกต้องและเหมาะสม (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543) กล่าวว่า หลักการพื้นฐานแบบง่าย ๆ ที่น่าจะช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารนั้นพัฒนามาจากการที่ผู้บริหารต้องตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยมีการคิดพิจารณาอย่างเป็นระบบรอบคอบ ซึ่งใช้แต่ระเบียบกฎเกณฑ์และประสบการณ์ที่เคยใช้ในอดีตอีกต่อไปไม่ได้ ต้องใช้ข้อมูลและสารสนเทศเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เชื่อกันว่าการตัดสินใจโดยใช้ระบบข้อมูลและสารสนเทศเป็นฐาน น่าจะเป็นการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพสูงในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง งานตามภาระหน้าที่ของผู้บริหารมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลและสารสนเทศตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารด้านการศึกษา ซึ่งต้องกระทำอย่างรอบคอบ เพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลทางด้านประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสูงสุดของผู้บริหารทุกระดับ จึงจำเป็นที่ผู้บริหารต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนและการตัดสินใจโดยข้อมูลและสารสนเทศต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการ มีความถูกต้อง และมีความทันต่อเหตุการณ์ ในยุคข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น เนื่องจากความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาขึ้น สภาพสังคมในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกันนโยบายทางการการศึกษาได้พัฒนาให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้นการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาจึงต้องจัดให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

ด้วยความสำคัญดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน รวมทั้งด้านร่างกาย

สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งได้เล็งเห็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการบริหารการศึกษาที่จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาในอนาคต จึงได้นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน แต่เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขาดการควบคุม การกำกับการใช้เทคโนโลยีขาดประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และหากมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในด้านการบริหารจัดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนด้วยนั้น หากไม่ทำการศึกษาสภาพและปัญหาให้เข้าใจ่องแท้ ไม่จัดระบบให้สอดคล้องกับงาน ไม่มีการควบคุม และไม่พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีแนวทางในการนำไปใช้อย่างชัดเจน ไม่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาให้ก้าวหน้าตามวิวัฒนาการ ก็จะไม่เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนเท่าที่ควร และเป็นการใช้งานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาที่เป็นปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน และจัดระบบการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 อยู่ในระดับใด
2. การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ดังนี้

1. ได้ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
2. ได้แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อเป็น ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขตของการวิจัยตามระยะการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต (2546 ก), กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน (2547 ก) และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบจากหลักการที่ตรงกันมากที่สุดได้องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560), Buehler (2016), ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์ (2560), ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) และศิริยุพา รุ่งเรืองสุข (2561) ประกอบด้วย

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
 2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)
 3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)
2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามและความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1. ประชากร

ประชากรของการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำนวน 2,543 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 193 คน และ ครู จำนวน 2,350 คนจากสถานศึกษา 183 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำนวน 334 คน โดยวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ ของ Krejcie และ Morgan และ การใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling Technique) โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม กำหนดสัดส่วนของสถานศึกษาร้อยละ 50 แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน และครู จำนวน 242 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

1. การศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการศึกษาจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คนและครู จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โรงเรียนละ 3 คนจาก 3 โรงเรียน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 9 คน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประเมินแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน นักเรียน อย่างมีขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ โดยมีครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้นเป็นคณะดำเนินการหลัก มีการประสานงานบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและบุคคลภายนอก โดยใช้วิธีการ เครื่องมือที่ได้มาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้ เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามอัตภาพ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น โดยใช้การสังเกต ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือคือ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรม เพื่อคัดกรองนักเรียนต่อไป

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดหรือตามดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาเป็นกลุ่ม คือ กลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ครูต้องเก็บเป็นความลับในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ครูที่ปรึกษาควรมีการติดตามและประสานงานกับผู้ปกครอง โรงเรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ช่วยป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหากลับมาเป็น

กลุ่มปกติ ครูที่ปรึกษาจึงควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการดำเนินกิจกรรม และทำการประเมินผล การจัดกิจกรรมด้วย ซึ่งกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมในรูปแบบอื่น ๆ ที่หลากหลาย ถือเป็นกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สำคัญมาก

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ไข ปัญหาให้แก่ นักเรียน ให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยให้นักเรียนเติบโตเป็น บุคคลที่มีคุณภาพของสังคม โดยพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือให้ เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเนื่องจากความแตกต่างของบุคคล การช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะการให้คำแนะนำปรึกษา และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง เพื่อให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่พฤติกรรมคงเดิม และไม่ดีขึ้นโดยครูที่ปรึกษาต้องประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือสรุปข้อมูลนักเรียน ชี้แจงเหตุผลในการส่งต่อเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีและติดตามผลการช่วยเหลือซึ่งการส่งต่อมี 2 แบบ คือ ส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอก ไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป

2. เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน ที่ใช้ข้อมูลในรูปแบบของรหัสตัวเลข ข้อมูลดิจิทัลอยู่ในอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข โทรศัพท์ มือถือ ระบบดาวเทียม ฯลฯ โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการปฏิบัติงาน ด้านต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสารเพื่อการปฏิบัติงานและการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนาระบบงานในสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

3.1 คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งมีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถเข้าใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

3.2 เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง เว็บไซต์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่อนุญาตให้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันในอินเทอร์เน็ตด้วยการใช้ในคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถติดต่อสื่อสารกันภายในสถานศึกษา หรือระหว่าง

กลุ่มงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงาน

3.3 อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ, สมาร์ทโฟน, แท็บเล็ต และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันที่ผู้ให้บริการกำหนดได้

4. สภาพปัจจุบัน หมายถึง ลักษณะการดำเนินงานหรือกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน แล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์ตรวจสอบข้อปัญหา เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

5. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ที่ต้องการให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง วิธีการขั้นตอนและกระบวนการในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อให้บรรลุการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

7. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

8. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ครูอัตราจ้าง หรือผู้ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายงานจากผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นครูที่ประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การบริหารสถานศึกษา
2. การพัฒนาแนวทาง
3. หลักการ แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.3 วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.4 ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.5 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
 - 3.6 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.7 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
 - 4.1 ความหมายและความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล
 - 4.2 ความสำคัญเกี่ยวกับดิจิทัล
 - 4.3 แนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ
 - 4.3 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษา
 - 4.4 ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
 - 4.5 หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 4.6 องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครู
5. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดของการวิจัย

การบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษานั้นถือว่าเป็นหลักการและวิธีการสำคัญในการขับเคลื่อนให้องค์กรเกิดการพัฒนาและประสบความสำเร็จในงานที่ทำได้อย่างดีเยี่ยม การบริหารถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมมนุษย์ และในการที่คนจากที่ต่าง ๆ มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มทำกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งการที่จะทำให้งานกิจกรรมนั้น ๆ จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการบริหารเข้ามาช่วย โดยต้องยึดหลักเกณฑ์และวิธีการนำมาใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาแต่ละแห่งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง

1. ความหมายของการบริหาร

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการบริหารไว้ดังนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2545) ได้ให้ความหมาย การบริหาร ไว้ว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

Drucker (2002 ; อ้างอิงมาจาก สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์, 2554) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารเป็นศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์กรที่กล่าวมานั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์กรที่เข้าร่วมทำงานในองค์กร ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุอื่น ๆ เครื่องจักร วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสนเทศต่าง ๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่ายและตอบสนองความพอใจให้กับสังคม

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างที่กำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

ทิศนา แคมมณี และชนาธิป พรกุล (2544) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า คือ กระบวนการบริหารจัดการ ผู้บริหารต้องเปลี่ยนวิธีคิด วิธีทำงานใหม่ เป็นผู้นำ

ทางความคิด การแก้ปัญหา การตัดสินใจ เป็นครูฝึกฝนและการจูงใจ สร้างบุคลากรในการทำงานได้อย่างถูกต้อง โดยเป็นบุคลากรที่มีจิตสำนึกแห่งคุณภาพ และเข้าใจการเปลี่ยนแปลง

บัจอร์ จันกรม (2552) ได้สรุปความหมายของคำว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ร่วมกันปฏิบัติ เพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการทำงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ ประกอบด้วย การบริหาร 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาศักยภาพและผลผลิตของโรงเรียน คือ นักเรียนที่สำเร็จออกไปให้เป็นที่ยอมรับ จากภายนอกและภายในอย่างแท้จริง

สมคิด มาวงศ์ (2554) ได้สรุปว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกด้าน ที่เกิดจากบุคลากรหลาย ๆ คน ร่วมมือกันบริหารจัดการ โดยใช้กระบวนการทำการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยวิธีการจัดการองค์การที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาหรือหน่วยงานแต่ละแห่ง

จากที่ได้นำเสนอข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ของการศึกษาให้มากที่สุด

3. ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการของผู้บริหารที่จะนำพาองค์การไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

สุธี สุทธิสมบุรณ์ และสมาน รังสิโยภุชณ์ (2537) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่า มนุษย์เราเป็นสมาชิกของสังคมเมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันมากเป็นหมู่เป็นกลุ่ม มีหัวหน้าปกครองบังคับบัญชา มีการแบ่งงานกันทำตามลักษณะความรู้ความสามารถ ซบซ้อนมาก มนุษย์ก็เริ่มสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ ขึ้น โดยเรียนรู้จากประสบการณ์และความเชื่อ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสำเร็จเรียบร้อยเกิดขึ้นในองค์การและความสุขในสังคมได้ ฉะนั้นความสำคัญของการบริหาร สรุปได้ดังนี้

1. การบริหารนั้นได้เจริญเติบโตควบคู่กับการดำรงชีวิตของมนุษย์และ เป็นสิ่งช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตร่วมกันได้อย่างผาสุก

2. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์การต่าง ๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางเพิ่มขึ้น

3. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาการ (Technology) ด้านต่าง ๆ ทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลง และก้าวหน้าอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น
4. การบริหารเป็นวิธีการสำคัญในอันที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
5. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต
6. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การ ความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง อยู่เป็นอันดับมาก
7. การบริหารมีลักษณะต้องใช้อการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ และการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเจริญเติบโตของการบริหาร
8. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์การย่อมมีส่วน เกี่ยวพันกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้นการบริหารจึงเป็นเรื่องน่าสนใจและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต อย่างฉลาด
9. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกจากกันโค่นเด็ดขาดดังที่ กล่าวไว้ว่า “การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน” (politics and administration are the two sides of a single coin)

สมยศ นาวิการ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหาร ดังนี้

1. ช่วยให้การดำเนินงานขององค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

สุรัฐ ศิลปอนันต์ (2545) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อทำให้สถานศึกษามีคุณภาพไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพผู้บริหาร จะต้องแสดงความรับผิดชอบของทีมปรับปรุงสถานศึกษาให้ชัดเจน ผู้นำของทีมนี้จะต้องมีความ แข็งแกร่ง เป็นผู้คิดยุทธศาสตร์ในการทำงานของทีมและของสถานศึกษาเป็นผู้พาตัวเข้าแทรกแซง ในกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อจำเป็น

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุ เป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างราบรื่นและเกิดความสุขภายในองค์การ

การพัฒนาแนวทาง

ความหมายการพัฒนาแนวทาง

คำว่า พัฒนา มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2532) สรุปว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการกระทำให้เกิดขึ้นหรือมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า และการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีสองส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งจะต้องมีทิศทางที่ดีขึ้นเท่านั้น

ปกรณ ปรียากร (2538) ได้กล่าวว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมกว่าเดิม หรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ

สนธยา พลศรี (2547) กล่าวไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนา หมายถึง การทำความเจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี

สรุปได้ว่า การพัฒนา หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความสามารถ มีทักษะในด้านต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองหรือการกระทำที่ผู้อื่นจัดให้

คำว่า แนวทาง มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ได้ให้ความหมายว่า แนวทาง หมายถึง ทางปฏิบัติที่วางไว้เป็นแนว

Good (1973) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง แบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่าง เพื่อการลอกเลียนแบบเป็นสิ่งที่เป็นตัวแบบของสิ่งหนึ่ง เป็นหลักการหรือแนวคิด หรือเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

Stoner และ Wankel (1986) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง การจำลองความจริงของปรากฏการณ์ เพื่อทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น เป็นการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์และมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนของนิยามความสัมพันธ์และประพจน์ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า แนวทาง หมายถึง แนวปฏิบัติ วิธีการ ที่ได้ศึกษาหรือพัฒนาขึ้น และใช้ยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กร และสถานศึกษาเพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ

จากความหมายของการพัฒนาและแนวทาง สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทาง หมายถึง การจัดให้มีขึ้น หรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติ วิธีการ หลักการที่ใช้ยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินงาน ให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะทิศทางที่ดีขึ้น เพื่อนำไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

หลักการ แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายรวมถึงการส่งเสริม ป้องกันและการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

กรมสุภาพจิต (2546 ก) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นการส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการบริหารทั้งระบบโรงเรียน โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีกับครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวและฝ่ายปกครอง รวมทั้งมีการประสานระหว่างระบบครอบครัว ระบบโรงเรียนและสาธารณสุขที่ต้องรับส่งต่อปัญหาวัยรุ่นที่สำคัญและเร่งด่วน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของ

บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้ให้ความหมายของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน ฯลฯ มีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้ให้ความหมายของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการ ดำรงชีวิตและรอดพ้นสภาวะวิกฤติต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไข ปัญหาและพัฒนาเพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกัน ทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง โดยมีวิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ มีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน

2. ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการ การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยมาตรา 22 ให้ยึดหลักว่าผู้เรียน ทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการ จัดการศึกษา ตามมาตรา 23 ข้อ 5 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพใน การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความ เหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการ คือ เรื่องความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

กรมสุขภาพจิต (2546 ค) ให้ความเห็นว่า การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคม

มุ่งหวัง ดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการศึกษานั้นไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบ อันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังนั้นการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนานักเรียนครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจ ในบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งครูจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงาน มีหลักฐานการปฏิบัติงาน มีเทคนิค วิธีการ หรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดผลดีต่อทุกคน ทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ในฐานะที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชนมากมาย ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตจึงมีนโยบายสำคัญที่จะต้องร่วมมือกับทุกฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหามา วิธีการหนึ่งคือการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุข

วนิดา ชนินทุทรวงศ์ และคณะ (2546) กล่าวว่า การพัฒนานักเรียนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้วในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่าปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียดมีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคนโดยเฉพาะบุคลากร ครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาต่อศิษย์

และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งอกงามเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

3. วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชน มีการทำงานร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบ หรือรับการประเมินได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีกระบวนการ วิธีการและ เครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้

2. เพื่อส่งเสริมให้ครูที่ประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครองชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวสรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงานตามขั้นตอนการดำเนินงาน และมีการบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

จากความหมายที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ เพื่อให้โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้

4. ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2546 ข) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงตรงกับสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปได้อย่างดีและอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเอง และควบคุมตนเองได้
4. นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
5. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ก) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เกิดประโยชน์ต่อบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน คือ
 - 1.1 ได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาการด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง
 - 1.2 ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถพิเศษ
 - 1.3 ได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัว มีทักษะทางสังคมและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข
 - 1.4 มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครู และผู้ปกครอง
2. ประโยชน์ต่อครู คือ
 - 2.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน
 - 2.3 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา
 - 2.4 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ชุมชน คือ
 - 3.1 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน
 - 3.2 เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน
 - 3.3 เป็นตัวอย่างที่ดีกับบุตรหลาน และบุคคลในชุมชน
 - 3.4 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง
4. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร คือ

4.1 รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้

4.2 ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน สำหรับใช้ในการกำหนดแนวการพัฒนา

นักเรียนหลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา

4.3 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนา และการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม

5. ประโยชน์ต่อโรงเรียน คือ

5.1 มีผลต่อการดำเนินงานมาตรฐานการศึกษา

5.2 ได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร

องค์กรที่เกี่ยวข้อง

5.3 มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร

สุมาลี ทองงาม (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือว่า เพื่อที่จะนำข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ ให้ตรงกับปัญหา และเป็นการร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ แล้วต้องนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

จริยา เนียมสวัสดิ์ (2557) ได้กล่าวถึง ประโยชน์และคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี และอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเอง และควบคุมตนเองได้
4. นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

อย่างรอบด้าน

5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจังด้วยความเสียสละเอาใจใส่

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือมีดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน คือ นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงตรงกับสภาพปัญหา อีกทั้งยังได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาการด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเอง และควบคุมตนเองได้มีสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปได้อย่างดีและอบอุ่นส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

2. ประโยชน์ต่อครู เมื่อครูได้ทำตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้ว จะเห็นความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และนำข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ ให้ตรงกับปัญหา

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นภายในโรงเรียนหรือ ภายนอกโรงเรียน ผู้ปกครองจึงเป็นจำป็นที่จะต้องตระหนักในการมีส่วนร่วมทำกับโรงเรียนจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน อีกทั้งเป็นตัวอย่างที่ดีกับบุตรหลาน และบุคคลในชุมชน

4. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ทางผู้บริหารโรงเรียนจะได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ไม่ว่าจะจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันปัญหานักเรียน การแก้ปัญหานักเรียน จนถึงการส่งต่อนักเรียนทำให้ผู้บริหารโรงเรียนได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนสำหรับใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนานักเรียน หลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา

5. ประโยชน์ต่อโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี จะได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจะร่วมมือกันในการป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาโดยดำเนินการควบคู่ไปกับระบบการจัดการเรียนการสอน

5. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ได้กล่าวถึงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นระบบการทำงานที่มีกระบวนการชัดเจน ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงมีความจำป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องศึกษาบทบาทหน้าที่ตามกรอบการทำงานให้ชัดเจน ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1.1 กำหนดนโยบายและหน่วยงานที่รับผิดชอบในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นเครือข่ายการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเกิดการพัฒนาองค์ความรู้สู่การปฏิบัติด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 สนับสนุนช่วยเหลือให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีระบบติดตาม ประเมินผลและรายงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพื้นที่ ดังนี้

2.1 นำนโยบายการช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาคำถามและความสามารถในการปฏิบัติด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 สนับสนุน ช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

2.3 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือกันดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4 ติดตามประเมินผลและรายงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

3.1 บริหารจัดการให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

3.2 ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครองเครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ สาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ

3.3 ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล สนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน

4. ครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

4.1 รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 คัดกรอง จำแนกนักเรียน

4.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา

4.4 จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ส่งต่อ

4.5 รายงานผล

5. ครูแนะแนว มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

5.1 สนับสนุนครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา

5.3 จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ

5.4 ส่งต่อ

6. หัวหน้าระดับชั้น มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

6.1 ติดตาม กำกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

6.2 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

7. นักเรียน มีบทบาทหน้าที่คือ ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการนักเรียน ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

8. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ คือ ให้การสนับสนุนให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขนักเรียน อำนวยความสะดวกในการประสานงานเมื่อสถานศึกษาต้องการความช่วยเหลือ

9. ผู้ปกครองหรือเครือข่ายผู้ปกครอง มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

9.1 อบรม ดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตครอบครัว มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่น

9.2 สนับสนุนให้ความร่วมมือ วางแผนร่วมกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียน

9.3 เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน

10. ชุมชน มีบทบาทและหน้าที่คือ สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสุขภาพจิต ศูนย์อนามัย สาธารณสุขอำเภอและสาธารณสุข จังหวัด โรงพยาบาล กระทรวงแรงงานและสวัสดิการทางสังคม สื่อมวลชน และอื่น ๆ มีความสามารถในการให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือดังนี้

10.1 ให้คำปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ

10.2 สอดส่อง ดูแล ให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนทั้งด้านความปลอดภัย และการแก้ปัญหาพฤติกรรม

10.3 ร่วมมือกับสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตาม ศักยภาพของแต่ละบุคคล

10.4 เป็นแหล่งการเรียนรู้และฝึกงาน และเพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักเรียนตาม ความรู้ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด

10.5 ติดตามผล สะท้อนปัญหา และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

10.6 ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารสารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ

10.7 ให้การสนับสนุนและเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและการขยายผล การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

6. องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไข 5) การส่งต่อองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ประการ ผู้ที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินงานคือครูที่ปรึกษาโดยประสานความร่วมมือกับครู บุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจร่วมคิดร่วมทำของทุกคน โดยเฉพาะผู้บริหารจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญให้การสนับสนุนทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ ส่งเสริมทั้งด้านความรู้ เทคนิควิธีการเพื่อให้ครูและบุคลากรมีความรู้ความสามารถ เกิดความมั่นใจ มีขวัญและกำลังใจ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมเกิดการยอมรับและมีความเชื่อมั่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันปัญหา นักเรียน การแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ได้กล่าวถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาว่า จะต้องเป็นความร่วมมือกันในการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษา หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีบุคลากรหลักในการดำเนินงาน คือ ครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา โดยภารกิจที่เป็นหัวใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 กิจกรรม คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน

จากผลการศึกษาทฤษฎีเพื่อการสังเคราะห์กำหนดองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากแนวคิดของนักวิชาการ 4 แหล่ง ผู้วิจัยได้จัดองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกันนำมาจัดเป็นกลุ่มองค์ประกอบเดียวกันและได้ทำการประมวลผล วิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีรายละเอียดปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ร.ด.	องค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งข้อมูล				ความถี่ (f)
		กรมสุขภาพจิต (2544)	กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข)	สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552)	
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓	✓	✓	4
2	การคัดกรองนักเรียน	✓	✓	✓	✓	4
3	การส่งเสริมนักเรียน	✓	✓	✓	✓	4
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	✓	✓	✓	✓	4
5	การส่งต่อนักเรียน	✓	✓	✓	✓	4

จากตาราง 1 พบว่า ผลการสังเคราะห์หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบที่มีความสอดคล้องกันเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียนได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ความหมายของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก ด้านลบ ดังนั้นการรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ได้ให้ความสำคัญของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ตรงกันว่า ความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและ

ด้านลบ ดังนั้นการรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษา มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง เพราะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ไม่เกิด ข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด และได้กล่าวถึงรายละเอียดการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. ด้านความสามารถ แยกเป็น

1.1 การเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย ในแต่ละภาคเรียน พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน และบทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน

1.2 ด้านความสามารถอื่น ๆ เช่น ความสามารถพิเศษ การเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

2. ด้านสุขภาพ แยกเป็น

2.1 ด้านร่างกาย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว ความบกพร่องทาง ร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น

2.2 ด้านจิตใจ-พฤติกรรม เช่น อารมณ์ซึมเศร้า/วิตกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง/ สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว/ขี้อาย

3. ด้านครอบครัว แยกเป็น

3.1 ด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ของบิดามารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของ ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับมาในการมาโรงเรียน

3.2 การคุ้มครองนักเรียน เช่น จำนวนพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียน ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน เป็นต้น

4. ด้านอื่น ๆ ที่ครู-อาจารย์พบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาควรทราบ

วรราช งามเสงี่ยม (2552) ได้กล่าวถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจะทำให้ครู ที่ปรึกษาทราบว่า นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิด พฤติกรรมที่หลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวเด็ก นักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูประจำชั้นมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์

เพื่อการคัดกรองนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

สมคิด บุญมา (2552) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนดีขึ้น นักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ การรู้จักข้อมูลที่จำเป็นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ซึ่งจะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่จะช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าเป็นวิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัวที่สำคัญ คือ

1. ระเบียบสะสม

ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อน ๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็กนักเรียน (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และแบบประเมินความฉลาดด้านสติปัญญา (IQ) เป็นต้น รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียบสะสม เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียบสะสมให้เรียบร้อยระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษาและส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบแต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้นแบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำโดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมันนี้ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนักคณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงของแบบประเมินและหาเกณฑ์มาตรฐาน (Normal) ของเด็กไทยแบบประเมินพฤติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ

- 2.1 ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเด็ก
- 2.2 ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินเด็ก
- 2.3 ชุดที่เด็กประเมินตนเอง

ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อ เท่านั้น ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

3. วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่มีข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสม และแบบประเมินพฤติกรรมเด็กไม่เพียงพอหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม ครูที่ปรึกษาอาจให้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ได้ให้ความหมายว่า ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาควรมีสำหรับใช้ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. ข้อมูลด้านความสามารถ การเรียน ความสามารถพิเศษหรือความอัจฉริยะ
2. ด้านสุขภาพ ร่างกายหรือความพิการ จิตใจ พฤติกรรม การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ด้านครอบครัว เศรษฐกิจ การคุ้มครองสวัสดิภาพ
4. ด้านสารเสพติด
5. ด้านความปลอดภัย
6. พฤติกรรมทางเพศ
7. ด้านอื่น ที่ครูพบเพิ่มเติม

กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลนั้นควรมีข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านี้มาศึกษาพิจารณา ทำความรู้จักนักเรียนเป็นเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ

2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้าน พฤติกรรมการปรับตัวที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิตใจ ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณา นักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน และชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้น มีวิธีการดังนี้

1. การสังเกต ได้แก่ สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน สังเกต พฤติกรรมการทำงานของนักเรียน

2. การสัมภาษณ์ ได้แก่ สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชา หรือเพื่อนครูและเพื่อนนักเรียน ผู้เกี่ยวข้องภายนอก สถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ญาติใกล้ชิด นักเรียนและเพื่อนบ้าน สัมภาษณ์ตัวนักเรียนเอง

3. การเยี่ยมบ้าน ได้แก่ เยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อพบพ่อแม่หรือผู้ปกครอง นักเรียนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ/สังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทัศนคติหรือค่านิยม ของตนในครอบครัว เยี่ยมบ้านเพื่อพบบุคคลอื่น ในครอบครัว

4. ศึกษาข้อมูล ได้แก่ ศึกษาข้อมูลจากผลงานของนักเรียน ศึกษาข้อมูลจาก เอกสารหลักฐานอื่น

เรื่องยศ อุดรศาสตร์ (2546) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต้อง ประกอบไปด้วย ข้อมูลพื้นฐาน โดยครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว เครื่องมือที่สำคัญ คือ ระเบียบสะสม ซึ่งเป็นเครื่องมือในรูปแบบเอกสารเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียน เป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษา พิจารณาทำความรู้จักกับนักเรียน เบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการ ครูที่ปรึกษาควรรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูท่านอื่นหรือเพื่อน ๆ ของนักเรียน การสังเกตพฤติกรรมอื่นในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การสังเกต ศึกษาพฤติกรรม นักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและ ด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือคือ ระเบียบสละสม แบบประเมินพฤติกรรม เพื่อคัดกรองนักเรียนต่อไป

จากผลการศึกษาทฤษฎีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ องค์ประกอบด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลผู้วิจัยได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สถานศึกษามีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ
2. สถานศึกษามีการวางแผนจัดทำระเบียบสละสมนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็น ปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน
4. สถานศึกษามีการตรวจสอบสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
5. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

ความหมายของการคัดกรองนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความเห็นว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อจัดนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
2. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ก) ได้ให้ความเห็นว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
2. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาคือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาดังตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังแต่กรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาก็ให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้วความชัดเจนในเป้าหมาย

เพื่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้กล่าวถึง การคัดกรองนักเรียน หมายถึง เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ จำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรอง เป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มอาจนิยมกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

3. กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่มีจิตอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

4. กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะ แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกัน ภายใต้อสภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษา ในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มแล้วความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยด่วน

ผล พรหมทอง (2555) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะถ้าครูที่ปรึกษาคัดกรองผิดก็จะทำให้ผลการคัดกรองคลาดเคลื่อนเป็นผลเสียต่อนักเรียนและอาจเป็นปมด้อยในการรู้สึกของผู้เรียนได้ ขั้นตอนของการคัดกรองนักเรียนจะช่วยให้จัดกลุ่มผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และสามารถทำการส่งเสริมหรือพัฒนาได้อย่างตรงเป้าหมาย

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนเป็น กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์

ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแต่กรณี

ขั้นตอนการคัดกรองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้ให้ความหมายการคัดกรองนักเรียนไว้ว่า เป็นแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดหลักเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรให้มีการประชุมครู-อาจารย์ เพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครู-อาจารย์ในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรง หรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใด จึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรอง และแหล่งข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนแต่ละด้าน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายว่า เป็นแนวทางการคัดกรองนักเรียนว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาและยึดเกณฑ์การคัดกรองของนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครู เพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนแล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองของสถานศึกษาได้จัดทำขึ้น สถานศึกษาควรมีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อ จัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่า ความรุนแรงหรือความถี่เท่าไร จึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา การคัดกรองจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ
2. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออก เกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ
3. กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมในด้านลบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก) ให้ความหมายไว้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คัดกรอง กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
2. กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาตามแต่ กรณีการจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหามาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหามาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนต้องพิจารณาข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดหรือตามดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา ซึ่งครูต้องเก็บเป็นความลับในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ครูที่ปรึกษาควรมีการติดตามและประสานงานกับผู้ปกครอง โรงเรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

จากผลการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ขององค์ประกอบด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้วิจัยได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน
2. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน
3. สถานศึกษามีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน
4. สถานศึกษามีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษาให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ความหมายการส่งเสริมนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะ

นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันนักเรียนมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้ให้ความหมาย การส่งเสริมนักเรียน ไว้ว่า หมายถึง เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของ ครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง

จรรยา เนียมสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ กลุ่มมีปัญหา กลับมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้นตามที่สถานศึกษาหรือชุมชนคาดหวัง

สรุปได้ว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ

ขั้นตอนการส่งเสริมนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้ให้ความเห็นว่าการส่งเสริมนักเรียนเป็นวิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) และการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคลก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมโฮมรูม อาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้มีบรรยากาศเหมือนที่บ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วย ประโยชน์ของการจัด

กิจกรรมโฮมรูม จะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูมโดยยึดตามความต้องการของนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม ดังนี้

1.1.1 สสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

1.1.2 พิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นเป็นเรื่องที่ทันสมัย

1.1.3 การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้ง ควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่น ๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรม

1.1.4 แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน

1.2 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการตามนั้น แต่ไม่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัยได้ด้วย

1.3 วิธีการผสมผสานโดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

1.4 วิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2. การประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน ที่ครูผู้ปรึกษาดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและกันร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียนและผู้ปกครองด้วยกันในการประชุมผู้ปกครองดังกล่าว จะทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพมีความสามารถมากยิ่งขึ้น หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้รายงานสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้นสิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดประชุมก็คือ

2.1 การเตรียมการโดยครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

2.2 การสื่อสารครูที่ปรึกษาควรมีระดับความหวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุม ใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียน แสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน และอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุงหรือแก้ไข ในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

2.3 การจัดกิจกรรมในการประชุมการที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุม นั้น จำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน ก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่น ๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4 การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครองในการประชุมแต่ละครั้งครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ ดังนี้

2.4.1 เป็นหลักฐานในการจัดประชุมแต่ละครั้ง

2.4.2 เป็นข้อมูลสำหรับดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

2.4.3 เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข) ได้ให้ข้อตระหนักในการดำเนินกิจกรรมทั้งสองนี้ว่า

1. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ครูประจำชั้นควรมีระดับความหวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือการต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุม

2. ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียน แสดงถึงความห่วงใย ความเอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน

3. ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรนำกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียนร่วมกับสถานศึกษา

4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ควรเป็นกิจกรรมที่หลากหลายตามความสนใจของนักเรียน เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วิธีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียนว่ามีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมตามหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือ 1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม 2) การเยี่ยมบ้าน 3) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และ 4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ช่วยป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นกลุ่มปกติ ครูที่ปรึกษาจึงควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการดำเนินกิจกรรม และทำการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้วย ซึ่งกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมในรูปแบบอื่น ๆ ที่หลากหลาย ถือเป็นกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สำคัญมาก

จากผลการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านการส่งเสริมนักเรียน ผู้วิจัยได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์
2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)
3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ
4. สถานศึกษามีการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียนองค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

ความหมายของการป้องกันและแก้ไขปัญหา

กรมสุขภาพจิต (2544) ให้ความเห็นว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหามีความหมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไขปัญหานั้นแก่นักเรียน ให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย และความสำคัญว่าการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้ให้ความหมายของการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องดูแลให้ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไข้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระหน้าที่มากยิ่งขึ้น และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนา ให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

สมคิด บุญมา (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การแก้ไข้ปัญหาต้องทำด้วยท่าทีที่เอื้ออาทรกับเด็กนักเรียน เพราะน่าจะเป็นวิธีที่ช่วยเหลือนักเรียนที่สำนึกผิดให้กลับมายอมรับการแก้ไข้ การช่วยเหลือต้องไม่เป็นการซ้ำเติม การพูดเสียดสี ดุด่า เพราะนอกจากไม่ช่วยแก้้ปัญหาแล้วยังอาจทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวต่อต้าน ฉะนั้นครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกัน โดยใช้สติและความรอบคอบในการแก้ไข้ปัญหา และการป้องกัน ช่วยเหลือนักเรียน การป้องกันคือ การกระทำล่วงหน้าในสิ่งที่ยังไม่เกิดปัญหาหากครูที่ปรึกษาได้ปฏิบัติตามการส่งเสริมนักเรียนก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ลดน้อยลง

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไข้ปัญหาให้แก่นักเรียน ให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

ขั้นตอนการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า มาตรการในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาให้กับนักเรียนที่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการคือ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น เป็นการให้การช่วยเหลือเพื่อผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลง ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนโดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ทั้งนี้ครูที่ปรึกษาจะต้องสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ กล่าวที่จะให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อครูที่ปรึกษาจะได้ให้คำแนะนำในการแก้ไข้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไข้ปัญหา คือ

- 2.1 การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.2 การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม
- 2.3 การใช้กิจกรรมในห้องเรียน
- 2.4 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

2.5 การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง

กรมสุขภาพจิต (2546 ก) ได้กล่าวถึงรายละเอียดการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีดังนี้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน ไม่ใช่ในคาบเรียน โดยส่วนใหญ่จึงเป็นเวลาเข้าก่อนเข้าแถวหรือเวลาเย็นหลังโรงเรียนเลิกแล้ว การจัดกิจกรรมอาจจัดทำเป็นชมรม เป็นโครงการหรือเป็นงานของโรงเรียน โดยมีครูที่ปรึกษากับนักเรียนร่วมกันพิจารณาเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับตัวนักเรียนและความต้องการของนักเรียน โรงเรียนควรมีกิจกรรมให้นักเรียนได้เลือกอย่างหลากหลาย ซึ่งนักเรียนอาจเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะสมาชิกหรือเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมหรือเป็นผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรมเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา การที่โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้อย่างเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะใช้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเองก็จะเอื้ออำนวยให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น และหากโรงเรียนมีเทคโนโลยีทันสมัยก็จะจูงใจให้นักเรียนมาร่วมกิจกรรมมากขึ้นด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้กล่าวว่า มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีหลายวิธี ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหและการติดตามดูแลช่วยเหลือ ครูควรจัดกิจกรรมป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยใช้เครื่องมือคือ แบบบันทึกการให้คำปรึกษา แบบบันทึกผลการประสานและช่วยเหลือนักเรียน แบบบันทึกการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะการให้คำแนะนำปรึกษาจึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัวเพียงแต่มีแนวทางกระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาของนักเรียนแต่ละคน และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากผลการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ขององค์ประกอบด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ผู้วิจัยได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
2. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน

4. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและ
แก้ไขปัญหานักเรียน

5. สถานศึกษามีการรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้
เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน

ความหมายของการส่งต่อนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง
การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนของนักเรียนตามกระบวนการในองค์ประกอบที่ 4 คือ
การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้น อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือ
ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ค) ได้กล่าวไว้ว่า การส่งต่อ
นักเรียน หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษาติดตาม เพื่อให้ปัญหาของ
นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

ปรีดี เปรมภูษิตานนท์ (2552) กล่าวไว้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การที่
ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่พิจารณาแล้วเห็นว่ายากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วพฤติกรรม
ไม่ดีขึ้น โดยครูที่ปรึกษาต้องเร่งประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือต่อให้ทราบล่วงหน้า นัดวัน เวลา
สถานที่เพื่อการส่งต่อ พร้อมทั้งสรุปข้อมูลการช่วยเหลือเบื้องต้นและผลการดำเนินงาน

จรรยา เนียมสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
โดยครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือให้นักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหา
ยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
กรณีที่ได้มีความสามารถพิเศษหรือเด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเด็กด้อยโอกาส
ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนา
และช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
โดยครูที่ปรึกษาติดตาม เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น
การช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ขั้นตอนการส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ก) ได้ให้ความหมายว่า
การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูประจำชั้นหรือ
ครูที่ปรึกษาดำเนินการตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือให้นักเรียน ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการ
ช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน กรณีที่มี

เด็กมีความสามารถพิเศษหรือเด็กอัจฉริยะเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาสก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น การส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา มี 2 ลักษณะคือ

1. การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน

2. การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษาโดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการส่งต่ออย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก) ได้ให้แนวทางในการส่งต่อนักเรียนไว้ว่า ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษาดำเนินการตามกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้น อาจมีบางกรณีที่ปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานักเรียนของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนวครูพยาบาล ครูประจำวิชาหรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น

2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก) ให้ความเห็นไว้ว่า การส่งต่อนักเรียนไปพบครูอื่น เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษาดังนี้

1. นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้นหรือแย่ลงแม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ

2. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมก็ไม่ให้ความร่วมมือใด ๆ

3. ปัญหาของนักเรียนเป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจ จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้กล่าวถึงแนวทางในการส่งต่อนักเรียน มีดังนี้

1. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า
2. สรุปรายชื่อข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือให้ผู้รับช่วงการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง
3. ครูที่ปรึกษาต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ระมัดระวังไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิดกังวลหรือโกรธแต่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบกับครูที่จะช่วยเหลือ
4. ครูที่ปรึกษานัดแนะวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย
5. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

จรรยา เนียมสวัสดิ์ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกทาง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน
2. การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการส่งต่อเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน เป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่พฤติกรรมคงเดิมและไม่ดีขึ้นโดยครูที่ปรึกษาต้องประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือสรุปรายชื่อนักเรียน ชี้แจงเหตุผลในการส่งต่อเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และติดตามผลการช่วยเหลือซึ่งการส่งต่อมี 2 แบบ คือ ส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอก ไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป

จากผลการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ขององค์ประกอบด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้วิจัยได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน
2. สถานศึกษามีการรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปรายชื่อประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน

3. สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

4. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5. สถานศึกษามีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จากผลการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน สามารถสรุปตัวบ่งชี้ได้ทั้งหมด 24 ตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ มีรายละเอียดปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ตัวบ่งชี้
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1) สถานศึกษามีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ 2) สถานศึกษามีการวางแผนจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล 3) สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน 4) สถานศึกษามีการตรวจสอบสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน 5) สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	1) สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน 2) สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน 3) สถานศึกษามีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน 4) สถานศึกษามีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษาให้กิจการนักเรียนหรือให้อำนวยการโรงเรียน

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ตัวบ่งชี้
3. ด้านการส่งเสริม นักเรียน	1) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ 2) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) 3) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ 4) สถานศึกษามีการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 5) สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน
4. ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา	1) สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2) สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร 3) สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน 4) สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน 5) สถานศึกษามีการรายงานผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	1) สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน 2) สถานศึกษามีการรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน 3) สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ 4) สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5) สถานศึกษามีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

7. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น ครูและบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน รวมถึงผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ก) ได้สรุปถึง แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ ดังนี้

1. การบริหารเชิงระบบ การบริหารเชิงระบบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การวางแผน (Plan) เป็นการวางระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุด จะต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานและมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบ ประเมินตนเองและให้ผู้อื่นตรวจสอบได้และเป็นสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐาน และตัวชี้วัดของระบบย่อยอันจะส่งผลถึงคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งระบบ

1.2 การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการวิธีการต่าง ๆ และการบันทึกผลบุคคลภายในองค์กรที่รับผิดชอบในระบบย่อยต่าง ๆ จะปฏิบัติและบันทึกผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

1.3 การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเองร่วมกัน ประเมินหรือผลัดเปลี่ยนกันประเมินภายในระหว่างบุคคลหรือระหว่างทีมย่อยในโรงเรียน

1.4 การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนางาน ซึ่งอาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจรคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

2. การทำงานเป็นทีม

กรมสุขภาพจิต (2546 ข) ได้ให้ความเห็นว่า การดำเนินงานเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุผลสำเร็จและเป็นไปอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมของบุคลากรในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันและบูรณาการการทำงานเข้าสู่ระบบและพัฒนาบุคลากรสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผลพร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ

ร่วมคิดและร่วมทำไปพร้อม ๆ กัน ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน

กรมสุขภาพจิต (2546 ข) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ในการทำงานเป็นทีม เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพนั้นประกอบด้วย 3 ทีม ดังนี้

1. ทีมนำ ได้แก่ คณะผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน จัดทำแผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตามและสนับสนุน เสริมสร้างพลังร่วม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทีมสนับสนุน เป็นทีมหลักในการสนับสนุนประสานงานด้านวิชาการ และอื่น ๆ ให้เกิดการสร้างระบบคุณภาพขึ้น ทีมสนับสนุนจะเป็นใครขึ้นอยู่กับพัฒนาระบบว่า จะมีจุดเน้นที่ระบบใด เช่น ทีมสนับสนุนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหัวหน้าทีม คือ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
3. ทีมทำ เป็นทีมที่สมาชิกรับผิดชอบการทำงานโดยตรง เช่น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ทีมระดับชั้น ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจะเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ ในการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ

3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะทำให้ได้รับทราบจุดแข็ง จุดอ่อน ในการดำเนินงานของตน เพื่อให้เกิดแนวทางที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำได้ทั้งภายใน โรงเรียนระหว่างโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยมีบรรยากาศการทำงานที่เป็นกันเองไม่ใช้การสั่งการหรือบังคับบัญชาทำให้ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนเกิดความรู้สึกที่ดี ไม่ต้องกังวลเรื่องการประเมินผล ตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา

4. การนิเทศติดตามและประเมินผล

กรมสุขภาพจิต (2546 ข) ได้สรุปความหมายการนิเทศติดตามและประเมินผลไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนางานซึ่งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ควรดำเนินการให้เป็นระบบ โดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. ขั้นการวางแผน
 - 1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการ
 - 1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ และวิธีการในการนิเทศติดตามและประเมินผล
 - 1.3 กำหนดแผนงาน/ปฏิทินการดำเนินงาน

2. **ขั้นการดำเนินงาน** ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริงของสถานการณ์
- 2.1 **ขั้นการตรวจสอบ**
 - 2.2 ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 ประเมินผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ผลการตรวจสอบและการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.4 **ขั้นการปรับปรุงและพัฒนา** นำผลการประเมินมาปรับปรุงและดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

1. ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

ความหมายของเทคโนโลยี

เทคโนโลยี (Technology) มาจากภาษากรีกว่า Technologia แปลว่า การกระทำอย่างมีระบบ หมายความว่า การนำเอาความรู้ แนวความคิด ประสบการณ์ วิธีการที่เป็นระบบระเบียบ รวมทั้งผลิตผลด้านวิทยาศาสตร์ และ ผลิตผลด้านวิศวกรรม และได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า เทคโนโลยี ไว้ดังนี้

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้อธิบายไว้ว่า เทคโนโลยี หมายถึง วิทยาการที่เกี่ยวกับศิลปะในการนำเอาวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและอุตสาหกรรมหรือ หมายถึง การประยุกต์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และก่อให้เกิดวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร แม้กระทั่งองค์ความรู้นามธรรมใหม่ๆ เพื่อให้การดำรงชีวิตของมนุษย์ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

Good (1963) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยี คือ การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

Dale (1969) ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยี ไม่ใช่เครื่องมือแต่เป็นแผนการวิธีการทำงานอย่างมีระเบียบที่ให้บรรลุตามแผนการ

ผดุงยศ ดวงมาลา (2523) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีว่า ปัจจุบันมีความหมายกว้างกว่ารากศัพท์เดิม คือ หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกล สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ทางอุตสาหกรรม ถ้าในแง่ของความรู้ เทคโนโลยีจะหมายถึง ความรู้หรือศาสตร์ที่เกี่ยวกับเทคนิคการผลิตในอุตสาหกรรม และกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

หรืออาจสรุปว่า เทคโนโลยี คือ ความรู้ที่มนุษย์ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์เอง ทั้งในแง่ความเป็นอยู่และการควบคุมสิ่งแวดล้อม

กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้กล่าวถึงความหมายของเทคโนโลยีไว้ว่า การกระทำที่มีระบบ อย่างเป็นระบบ ใดก็ตาม คำว่า เทคโนโลยี มักนิยมใช้ควบคู่กับคำว่า วิทยาศาสตร์ โดยเรียกรวม ๆ ว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีไว้ว่า คือ วิทยาการที่เกี่ยวกับศิลปะในการนำเอาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและอุตสาหกรรม

มนต์ชัย เทียนทอง (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยี หมายถึง การประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงานและการดำรงชีวิต โดยการศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้เข้าใจถึงลักษณะธรรมชาติกฎเกณฑ์ของสิ่งต่าง ๆ และหาทางนำมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

สรุปได้ว่า เทคโนโลยี หมายถึง การประยุกต์เอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์

ความหมายของดิจิทัล

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2561) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ดิจิทัล เป็นคำที่ใช้เกี่ยวกับการแทนความหมายของข้อมูลด้วยตัวเลขโดยเฉพาะเลขฐานสองหรือเป็นคำที่นำไปใช้เกี่ยวกับรูปแบบข้อมูลที่คอมพิวเตอร์สามารถจัดเก็บและจัดการได้

สถาบันการศึกษาทางไกล ได้บัญญัติศัพท์คำว่า ดิจิทัล (Digital) หมายถึง ข้อมูลเชิงตัวเลข ในทฤษฎีข้อมูลหรือระบบข้อมูล เป็นวิธีแทนความหมายของข้อมูลหรือชิ้นงานต่าง ๆ ในรูปแบบของตัวเลข โดยเฉพาะเลขฐานสอง ที่ไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่งต่างจากระบบแอนะล็อกที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณแอนะล็อกซึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง หรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ดิจิทัล เป็นวิธีแทนความหมายของข้อมูลหรือชิ้นงานต่าง ๆ ในรูปแบบของตัวเลข โดยเฉพาะเลขฐานสองที่ไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่งต่างจากระบบแอนะล็อกที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณแอนะล็อกซึ่งเป็นค่าต่อเนื่องหรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง

พจนานุกรม สนุกดอทคอม (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ดิจิทัลเป็นลักษณะการเก็บข้อมูลของคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีวิธีการเก็บได้เพียงสองสถานะ เช่น สถานะเปิดหรือปิด บวกหรือลบ เป็นต้นคอมพิวเตอร์ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันจะเป็นคอมพิวเตอร์ดิจิทัลร้อยละ 99 ดังนั้น

ถ้าข้อมูลเป็นแอนะล็อก (Analog) ก็จะต้องเปลี่ยน เป็นดิจิทัลก่อน จึงจะส่งเข้าไปประมวลผลในคอมพิวเตอร์ได้ ระบบดิจิทัลจะให้ค่าที่เป็นตัวเลข ซึ่งยอมแม่นยำกว่าระบบแอนะล็อก

สุภาวดี ผลจันทร์ (2562) กล่าวไว้ว่า ดิจิทัลคือ สื่อที่มีการนำเอาข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง มาจัดรูปแบบ โดยอาศัยเทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ สื่อสารทางออนไลน์ หรือตัวกลางที่ถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ที่นำเอาข้อความ กราฟิกภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ มาจัดการตามกระบวนการ และวิธีการผลิต โดยนำมาเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์การใช้งาน และตรงกับวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า ดิจิทัล หมายถึง เป็นความหมายของข้อมูลในรูปแบบตัวเลขที่เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล และรับส่งข้อมูลระหว่างกัน เช่น รูปภาพ เสียง ตัวหนังสือ เป็นต้น ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล คือ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ผู้คนติดต่อสื่อสารกันได้อย่างใกล้ชิด เห็นหน้าเวลาพูดคุยกันทางสมาร์ทโฟน ทั้งยังส่งรูปภาพ ข้อมูลจำนวนมาก ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เพียงมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัลยังนำมาช่วยในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ เช่น พาณิชยกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ การเงิน การลงทุน การคมนาคม โลจิสติกส์ การสื่อสาร การศึกษา การแพทย์ ที่ล้วนแต่มีบทบาทสำคัญต่อการใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน

ศันศินีย์ เอื้อประชากุล (2560) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัล คือ อุปกรณ์สื่อสารที่เข้ามาเป็นตัวขับเคลื่อนโลก ส่งผลให้การทำงานได้ย้ายขึ้นมายู่บนสมาร์ทโฟนและอุปกรณ์สื่อสารทุกรูปแบบ การใช้งานบนเว็บไซต์ ต้องทำการปรับให้ใช้งานได้กับอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ทุกรุ่นทุกยี่ห้อ ให้ใช้งานง่าย สามารถทำธุรกรรมต่าง ๆ ได้ทันที

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชันที่ใช้ข้อมูลในรูปแบบของรหัสตัวเลข ข้อมูลดิจิทัลอยู่ในอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ ระบบดาวเทียม ฯลฯ โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญเกี่ยวกับดิจิทัล

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2559) ให้แนวคิดไว้ว่า ปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเช่น

ที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริงและจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศ ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงคนทั่วไปที่จะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อเท่าทันโลก จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเร่งพัฒนาให้มีคุณภาพ

อดิพร เกิดเรือง (2559) กล่าวว่า ในยุคที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ถือเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้โลกแปลงสภาพโครงสร้างทางสังคมเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง คอมพิวเตอร์ได้กลายเป็นเครื่องมืออันทรงพลังที่ประชาชนทุกคน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ได้ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สะดวกสบายมากขึ้น มีการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดการกระจายเศรษฐกิจไปอย่างกว้างขวาง รวมถึงการที่ภาครัฐได้เริ่มปรับเปลี่ยนวิธีให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประกอบกับการเปิดกว้างในการเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างอิสระ จนกระทั่งความเป็นส่วนตัวกำลังเป็นแรงกดดันธำโสมมากขึ้นทุกวันในสังคม การกำกับดูแลสิ่งที่กำลังเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวจะนำไปสู่ภาวะการจ้างงานและการมีงานซึ่งเริ่มจะหายากมากยิ่งขึ้น แรงงานใช้ทักษะถูกทดแทนด้วยระบบเทคโนโลยีและจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงานไปเป็นการจ้างงานแบบชั่วคราว (Outsource) ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า แต่ยังคงเหลือเพียงงานที่มีลักษณะที่เป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญที่ยังคงสามารถอยู่รอดปลอดภัยในโครงสร้างของระบบทางสังคม

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559) กล่าวว่า สังคมปัจจุบันได้เข้าสู่การเป็นสังคมฐานความรู้ ซึ่งคนในสังคมจะต้องเป็นแรงงานที่ใช้ความรู้ในการทำงาน (Knowledge worker) ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ทักษะที่ควรมีของคนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะการรู้สารสนเทศ เป็นต้น นอกจากนี้รัฐบาลไทยได้มีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์นำพาประเทศไทยไปสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 โดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างโทรคมนาคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศให้มากที่สุดเพื่อเป็นฐานการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมด้วยนวัตกรรม

เสาวลักษณ์ พันธบุตร (2560) กล่าวว่า โลกถูกทำให้เล็กลงสำหรับการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล เป็นสังคมที่สื่อและเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อวิถีคิดของมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงคนสูงวัย เกิดการเปลี่ยนแปลงของประชากรโลกและสิ่งแวดล้อม ทิศนคติด้านการบริโภคของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป เป็นยุคที่ผู้บริโภคพร้อมเข้ามามีบทบาทกำหนดทิศทางของสินค้าอันเป็นผลมาจากการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมอินเทอร์เน็ตในช่วงศตวรรษที่ 21 ที่กระแสดวงความคิดเป็น

กระแสแห่งการวิพากษ์และการตั้งคำถามต่อปรากฏการณ์ รวมถึงเป็นสังคมแห่งข้อมูลที่ไม่จำกัด ที่ส่งผลให้การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา การทำธุรกิจเพื่อสุขภาพหรือแม้แต่ การท่องเที่ยว สามารถทำการค้นหาได้ผ่านหน้าจอบริษัทคอมพิวเตอร์และหน้าจอของสมาร์ทโฟนในโลกยุค ดิจิทัล ที่เทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารทำได้ง่ายตายและรวดเร็วข้อมูลข่าวสารถูกแลกเปลี่ยน ไม่เพียงแต่หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารองค์กรของตนเอง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ปัจจุบันบุคคล ผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การกำหนดทิศทางหรือ แม้แต่การจัดสรรทรัพยากร เกิดความหลากหลายของการผสมผสานทั้งแนวคิด กระบวนการในการ ทำงานรวมถึงการข้ามวัฒนธรรม

จากการศึกษาความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคของ อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม สังคมไทยควรตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงผ่านของยุคดิจิทัลและปรับปรุงเปลี่ยนแปลง รวมถึงการส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ เพื่อสร้างการเติบโตและพัฒนาทั้งต่อตนเองและ สังคม แต่กระนั้นก็เกิดการเปลี่ยนแปลงในภายหน้าให้ทันยุคดิจิทัลนั้นเป็นความท้าทายครั้งยิ่งใหญ่ใน การจัดการเรื่องนี้ โดยเฉพาะความตระหนักและส่งเสริมให้ครู นักเรียน นักศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง องค์กร และชุมชน ได้ร่วมมือกันภายใต้วิถีดิจิทัลในรูปแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน จวบจนกระทั่งการเรียนรู้ทาง วิทยาศาสตร์ การสร้างแนวทางใหม่ ๆ พร้อมการเสริมสร้างประชาธิปไตยในห้องเรียน พร้อมเปิดใจ ยอมรับในการทำงานร่วมกัน การเปิดใจกว้าง การแบ่งปัน การพึ่งพาอาศัยกัน และความซื่อสัตย์ สถาบันการศึกษาต้องแบ่งปันหลักสูตรร่วมกันเพื่อให้เด็กทุกคนมีฐานความรู้เท่าเทียมกัน อันเป็นหลัก พื้นฐานของการพัฒนาการศึกษาให้ทันกับโลกปัจจุบัน แต่แนวคิดดังกล่าวจะประสบความสำเร็จได้นั้น กลไกที่มีส่วนสำคัญประการแรกที่จะเป็นหลักคิดในการนำไปสู่การพัฒนาคนได้นั้น การคำนึงถึง แนวคิดการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจึงเป็นแนวคิดที่สำคัญ อันนำไปสู่การขับเคลื่อนและพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นเยาวชนของชาติให้เติบโตและเจริญก้าวหน้าไปสู่การเตรียมความพร้อมในโลก ยุคดิจิทัลได้ในอนาคต

3. แนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในแทบทุกมิติ ไม่เว้นแม้แต่มิติ การทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยหน่วยงานภาครัฐสามารถนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาปรับใช้กับ การให้บริการประชาชน การบริหารจัดการภาครัฐ รวมไปถึงการแก้ไขปัญหา อุปสรรคหรือ ความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้รูปแบบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐเปลี่ยนแปลง ไปจากเดิม ปัจจุบันแนวโน้มเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการพัฒนาเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล (สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2560) มีดังนี้

1. Virtual Reality (VR)/Augmented Reality (AR) การนำเทคโนโลยี Virtual Reality (VR) และ Augmented Reality (AR) มาปรับใช้ในการจำลองภาพหรือสถานการณ์เหมือนจริง เพื่อบริหารจัดการความปลอดภัยสาธารณะการขยายพื้นที่การรักษาสุขภาพไปยังพื้นที่ห่างไกล (Telemedicine) รวมถึงการเพิ่มรูปแบบใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน และการท่องเที่ยว
2. Advanced Geographic Information System การนำเทคโนโลยี Advanced Geographic Information System มาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลในเชิงพื้นที่ โดยสามารถประยุกต์ใช้สำหรับการจัดสรรทรัพยากรด้านการเกษตร การบริหารจัดการระบบคมนาคมขนส่ง และด้านอื่น ๆ
3. Big Data การนำข้อมูล Big Data มาประมวล และใช้เป็นเครื่องมือในการคาดการณ์และประเมินสภาพธุรกิจการให้บริการ โดยอาศัยเทคโนโลยี (Internet of Things: IoT) และ Smart Machine เพื่อให้การวิเคราะห์และตอบสนองต่อผู้รับบริการเป็นแบบ real-time
4. Open Any Data การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับบริการ โดยปรับปรุงเว็บไซต์ และฐานข้อมูล เพื่อสร้างการเข้าถึงจากสาธารณะมากขึ้น และผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านั้นกับหน่วยงานทุกภาคส่วน.
5. Smart Machines /Artificial Intelligence การนำเทคโนโลยี Smart Machine หรือ Artificial Intelligence (AI) มาปรับใช้เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการ และตอบสนองการให้บริการอัตโนมัติ โดยระบบ Smart Machine จะพัฒนาขึ้นและสามารถประเมินปัญหา และจัดการสมดุตลอดห่วงโซ่การบริการ
6. Cloud Computing การนำเทคโนโลยีด้าน Cloud Computing มาปรับใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อลดความยุ่งยากในการติดตั้งระบบ ลดต้นทุนในการดูแลระบบ และต้นทุนสำหรับการสร้างเครือข่ายด้วยตนเอง
7. Cyber Security การคำนึงถึงความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) โดยจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยทางไซเบอร์ ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่น อีกทั้งปรับเปลี่ยน Mindset ในการจัดการประเด็นด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์
8. Internet of Things (IoT) การอาศัยเทคโนโลยี Internet of Things (IoT) สร้างสภาพแวดล้อมให้ภาครัฐปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการเป็นดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันเทคโนโลยีดังกล่าวยังสนับสนุนภาครัฐในด้านต่าง ๆ อาทิ การสื่อสาร การใช้โมบายเทคโนโลยี การวิเคราะห์ Big Data รวมถึงการประสานงานกับภาคธุรกิจและเอกชน
9. Block Chain /Distributed Ledger Technology การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Block Chain หรือ Distributed Ledger Technology ในการจัดเก็บข้อมูลและใช้ประโยชน์จาก

เครือข่ายเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และลดภาระการพึ่งพาคนกลางในการทำธุรกรรม ภายใต้ความปลอดภัยที่มีความน่าเชื่อถือ

4. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษา

ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) กล่าวว่า เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มาใช้กับงานด้านการศึกษา โดยประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการศึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษาก่อนการเรียนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน การศึกษายุคดิจิทัลที่ผ่านมาเทคโนโลยีมีบทบาทอย่างมากในด้านการศึกษา คือ เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของประเทศจากเดิมไปสู่การศึกษาแบบดิจิทัล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้าถึงแหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีการศึกษา หรือ เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เป็นการประยุกต์เครื่องมือ วัสดุและวิธีการไปส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้ และเป็นกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ โดยอาศัยสื่อหรือช่องทางต่าง ๆ ให้เกิดความ เข้าใจและเป็นแบบ ปฏิสัมพันธ์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมี 7 มาตรา คือ มาตรา 63-69 มีเนื้อหาครอบคลุมการนำคลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์มาใช้ในการศึกษา สื่อการเรียนการสอน โดยให้รัฐนำสื่อสารมวลชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา

อัญญาณี สุมณ (2561) เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เป็นการนำศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเป็นตัวเลขชุด 0 กับ 1 และเป็นระบบเลขฐานสองในการบีบอัดส่งผลต่อความเที่ยงตรงของในการถ่ายทอดข้อมูลสารสนเทศ ในลักษณะข้อความ กราฟ รูปภาพ วิดีโอคลิปและอื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชัน และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน หรือระบบงานในสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นการนำความรู้ วิธีการ เครื่องมือและวัสดุมาใช้ในด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

พรชนิตว์ ลีนาราช (2560) กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยได้ให้นิยามการรู้ดิจิทัลไว้ในรายงานชื่อเรื่อง Digital horizons ว่าเป็นความสามารถในการเห็นคุณค่าศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการนำมาสนับสนุน นวัตกรรมในอุตสาหกรรม ธุรกิจ และการสร้างกระบวนการเรียนรู้จำเป็นต้องได้มาซึ่งความมั่นใจในทักษะและความสามารถในการแยกแยะพินิจพิจารณาในการนำเอา ICT มาใช้ให้เหมาะสม ดังนั้นการรู้ดิจิทัลจึงถูกมองเสมือนเป็น “ทักษะชีวิต” โดยมีความสำคัญเท่าเทียมกับการอ่านออกเขียนได้หรือการรู้ในเรื่องตัวเลข

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2557) ได้อธิบายความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล เป็น 3 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. ใช้ (Use) หมายถึง ความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใช้” ครอบคลุมตั้งแต่เทคนิคขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ (Word processor) เว็บเบราว์เซอร์ และเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ สู่วิธีขั้นสูงขั้นสำหรับการเข้าถึงและการใช้ความรู้ เช่น โปรแกรมที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล หรือ เสิร์ชเอนจิน (Search engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ รวมถึงเทคโนโลยีอุบัติใหม่ เช่น Cloud computing
2. เข้าใจ (Understand) คือ ชุดของทักษะที่จะช่วยผู้เรียนเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอะไรที่ทำและพบบนโลกออนไลน์ จัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและที่จำเป็นที่จะต้องเริ่มสอนเด็กให้เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาเข้าสู่โลกออนไลน์ เข้าใจยังรวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองของผู้เรียนอย่างไร มีผลกระทบต่อความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัวผู้เรียนอย่างไร เข้าใจยังช่วยเตรียมผู้เรียนสำหรับเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจัดการสารสนเทศเพื่อค้นหา ประเมิน และใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือ และแก้ไขปัญหา
3. สร้าง (Create) คือความสามารถในการผลิตเนื้อหาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างด้วยสื่อดิจิทัลเป็นมากกว่าแค่การรู้วิธีการใช้โปรแกรมประมวลผลคำหรือการเขียนอีเมล แต่มันยังรวมความสามารถในการดัดแปลงสิ่งที่ผู้เรียนสร้างสำหรับบริบทและผู้ชมที่แตกต่างและหลากหลาย ความสามารถในการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการมีส่วนร่วมกับ Web 2.0 อย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media รูปแบบอื่น ๆ

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (2559) ได้ให้นิยาม การรู้ดิจิทัล คือ การถึงเข้าใจ เท่าทัน การใช้สารสนเทศ และดิจิทัล เป็นเครื่องมือและเป็นสมรรถนะสำคัญที่พลเมืองจะใช้ในการปกป้อง

สิทธิขั้นพื้นฐาน เพื่อการแสดงออกทางความคิด การติดตาม ตรวจสอบ ต่อรองกับอำนาจรัฐ และ
ธุรกิจสื่อ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดสังคมที่ผู้คนอยู่ร่วมกันโดยยึดหลักความยุติธรรมและ
หลักการสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นทักษะ
ในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์
แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร
การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กร
ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้ 1) การใช้งานคอมพิวเตอร์ 2) การใช้
งานอินเทอร์เน็ต 3) การใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย 4) การใช้โปรแกรมประมวลคำ 5) การใช้
โปรแกรมตารางคำนวณ 6) การใช้โปรแกรมการนำเสนองาน 7) การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์
8) การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล และ 9) การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบันโลกมีการ
เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากยุค Analog ไปสู่ยุค Digital และยุค Robotic จึงทำให้เทคโนโลยี
ดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน จึงต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของ
การเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด Culture shock เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี
และเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เช่น การสูญเสีย
ความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การโจรกรรมข้อมูล การโจมตีทางไซเบอร์
เป็นต้น Digital literacy หรือทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นทักษะด้านดิจิทัลพื้นฐาน
ที่จะเป็นตัวช่วยสำคัญ ในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในลักษณะ
“ทำน้อย ได้มาก” หรือ “Work less but get more impact” และช่วยสร้างคุณค่า (Value
Cocreation) และความคุ้มค่าในการดำเนินงาน (Economy of Scale) เพื่อการก้าวไปสู่การเป็น
ประเทศไทย 4.0 อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้รับโอกาส
การทำงานที่ดีและเติบโตก้าวหน้าในอาชีพ (Learn and Growth)

สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล คือ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในปัจจุบันถือเป็น
ทักษะพื้นฐานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความปลอดภัยใน
ชีวิตและทรัพย์สิน และป้องกันการโจรกรรมข้อมูล

6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2559) ได้กล่าวถึงบริบทของประเทศไทย
ในยุคดิจิทัลในแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง การใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลของ
ประชาชนและภาคสังคมไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ใน
หลากหลายมิติ เช่น การสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ การเพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการของภาครัฐ
เทคโนโลยีดิจิทัลถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้และการศึกษา การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

มีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต สิ่งสำคัญ คือ การพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับสังคมใหม่ ที่รวมไปถึงการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ สื่อต่าง หรือที่เรียกว่าการรู้เท่าทันสื่อ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศคือ การพัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัลด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่ม มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล มีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพมีความตระหนักรู้ ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2559) ให้ความเห็นไว้ว่า ปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงาน เช่นที่ผ่านมามากต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงคนทั่วไปจะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อ เท่าทันโลก

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) อธิบายว่า ผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ผู้ที่จะนำพาให้สถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถให้ทันต่อความรวดเร็วของยุคดิจิทัลและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสารสนเทศ (Information System) เพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของสถานศึกษาซึ่งมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ทักษะคิดต่อเทคโนโลยีและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ถูกต้องย่อมมีผลทำให้การลงทุนและการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ของสถานศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสม เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารงานของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) ได้กล่าวถึงว่า ผู้นำด้านดิจิทัล คือ กลุ่มผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการที่มีความเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ผู้ซึ่งสามารถกระตุ้นและผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบาย รวมถึงรูปแบบและกระบวนการทำงานขององค์กรด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Technology Specialists) ผู้ซึ่งมีทักษะที่เหมาะสมที่จะสนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการทำงานและการให้บริการของหน่วยงาน

เสาวณีย์ อยู่ศิริรัมย์ (2560) ได้กล่าวถึงว่า สมัยก่อนการบริหารงานของผู้นำองค์กรที่เทคโนโลยียังไม่ได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานขององค์กร การบริหารจะเป็นไปตามระเบียบ

แบบแผน มีการปรับเปลี่ยนนโยบายที่ช้า ไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงเพราะติดอยู่กับรูปแบบการบริหาร และความสำเร็จเดิมที่เคยมีผู้นำสมัยก่อนจะมีการวางแผนและนโยบายระยะยาว แต่เนื่องด้วยปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้นทำให้ผู้นำในองค์กรต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อก้าวเข้าสู่ การเปลี่ยนแปลงที่ทุกองค์กรให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี จึงทำให้เกิดการแข่งขันในด้านธุรกิจระหว่าง องค์กรเกิดขึ้น สิ่งที่มีผู้นำในองค์กรยุคที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจำเป็นต้องมีนั้น คือ การมี ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลจะต้องยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การนำเอา เทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร ที่ผู้นำได้ทำการบริหารอยู่ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความคิด มีการวางแผนวางกลยุทธ์ มีการปรับ แผนผังองค์กร บุคลากรในองค์กรเพื่อให้เท่าทันกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อ รักษาองค์กร พ้ององค์กรเข้าสู่การแข่งขันและสามารถดำรงอยู่ด้วยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2560) ได้ให้ความเห็นว่า ประเทศไทย จะสามารถผลิตกำลังคนทางด้านดิจิทัลที่เพียงพอและเหมาะสมกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคม ในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน ซึ่งเป็นผลจากการ เปลี่ยนแปลงจากเทคโนโลยีดิจิทัล (disruptive technology) และระบบนิเวศของสื่อใหม่ (new media ecology) ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริบทความต้องการกำลังคน ลักษณะของการจ้างงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของการพัฒนากำลังคนดิจิทัลเปลี่ยนไปจากเดิม การพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล จึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางกำลังคนทางด้านดิจิทัลของภูมิภาค พัฒนาระบบนิเวศของการทำงานรูปแบบใหม่ ที่อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นแกนกลางสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างคุณค่าให้กับ ระบบเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนเป็นศูนย์รวมธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัลรูปแบบใหม่ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ของการพัฒนากำลังคนดิจิทัล และการพัฒนากำลังคนดิจิทัลนั้น มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาศูนย์ วิทยทำงานให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบ อาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งที่ประกอบ อาชีพในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรงและทุกสาขาอาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถและ ความเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนใน 3 กลุ่มหลัก กล่าวคือ บุคลากรวัย ทำงานทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และผู้บริหารระดับสูง

ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข (2561) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารของโลกปัจจุบันต้องใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่เป็น โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่มีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ก็คือในยุคดิจิทัล นี้ ผู้บริหารทุกระดับต้องรู้จักใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ได้ผลผลิตภาพรวดเร็วขึ้นดีขึ้น และประหยัดขึ้น เทคโนโลยีไม่ได้มีประโยชน์เฉพาะกับการทำงานเท่านั้น แต่เลือกใช้ให้ถูกต้องกับ

กลุ่มเป้าหมายและกาลเทศะ เทคโนโลยีจะกลายเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจในการส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารให้มีประสิทธิภาพโดดเด่นในการทำงาน ในองค์กรและสังคมวงกว้างอย่างไม่มีขีดจำกัด

จากการศึกษาหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา สรุปได้ว่า ความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีทำให้มีการใช้เทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีที่ไร้ขีดจำกัด โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลมากมาย สะดวก รวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษา ธุรกิจ ชีวิตประจำวัน และในด้านการจัดการศึกษามีการเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการใช้ชีวิตและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้ และเป็นผู้ที่เข้าใจและเห็นผลกระทบของเทคโนโลยี ในขณะที่เดียวกันด้วย ก็จะไม่เกิดปัญหาหรือช่องว่างระหว่างผู้ที่มีความสามารถและไม่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ครูและบุคลากรยุคดิจิทัลต้องสามารถทำให้ช่องว่างนี้แคบลงหรือหมดไปโดยการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและทักษะการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ ดังนั้น รูปแบบของครูและบุคลากรทางการศึกษายุคดิจิทัลจึงควรจะเป็นผู้มีความสามารถด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะต้องยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กรหรือสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความคิด มีการวางแผนวางกลยุทธ์ มีการปรับแผนผังองค์กรรวมถึงพัฒนาบุคลากรในองค์กรเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถเท่าทันกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อรักษาองค์กรนำพาองค์กรเข้าสู่การแข่งขันและสามารถดำรงอยู่กับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้มีประสิทธิภาพ

7. องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครู

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) กล่าวถึง เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วของสถานศึกษา เทคโนโลยีในปัจจุบันที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้จักนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผลหน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการ

ติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถเข้าใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

2. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ทั้งโทรศัพท์มือถือ Smart Phones หรือ Tablet PC และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันที่ผู้ให้บริการกำหนดได้ เพื่อการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มี Applications ที่ช่วยให้ผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ บุคลากรสถานศึกษา หรือแม้แต่ นักเรียนก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง เว็บไซต์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่อนุญาตให้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันในอินเทอร์เน็ตด้วยการใช้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถติดต่อสื่อสารกันภายในสถานศึกษาหรือระหว่างกลุ่มงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงานได้

4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) หมายถึง การที่อุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกเชื่อมโยงทุกอย่างเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต ทำให้มนุษย์สามารถสั่งการควบคุมการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านทางเครือข่าย ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) ได้ให้ความหมาย ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เพื่อการพัฒนา และพัฒนาองค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 7 หน่วย ดังนี้

1. การเข้าถึงและในการตระหนักใช้ดิจิทัล ได้แก่ การใช้งานคอมพิวเตอร์ ใช้งานฮาร์ดแวร์ ใช้งานระบบปฏิบัติการในการจัดการข้อมูล สารองข้อมูล ใช้งานอุปกรณ์เคลื่อนที่ ใช้งานคลาวด์คอมพิวเตอร์ ใช้งานอินเทอร์เน็ต ใช้งานเว็บเบราว์เซอร์สืบค้นข้อมูล ใช้งานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ใช้งานปฏิทิน ใช้งานสื่อสังคม ใช้งานโปรแกรมการสื่อสารใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ใช้บัญชีรายชื่อบุคคลป้องกันภัยคุกคาม ป้องกันมัลแวร์ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและถูกต้อง

2. การใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลหรือแอปพลิเคชัน ขั้นต้นสำหรับการทำงาน ได้แก่ การใช้โปรแกรมประมวลผลคำ จัดการงานเอกสาร จัดรูปแบบข้อความ จัดการกับย่อหน้าในเอกสาร แทรกวัตถุลงบนงานเอกสาร จัดรูปแบบเอกสาร พิมพ์เอกสาร ตรวจสอบงานเอกสาร การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ จัดการตารางคำนวณ ปรับแต่งข้อมูลในแผ่นงาน จัดรูปแบบข้อมูลในแผ่นงาน พิมพ์แผ่นงาน ใช้สูตรฟังก์ชันเพื่อนการคำนวณ แทรกวัตถุลงบนแผ่นงาน ป้องกันแผ่นงานและ

สามารถใช้โปรแกรมนำเสนอจัดการงานนำเสนอ ใช้งานข้อความบนสไลด์ แทรกวัตถุลงบนงานนำเสนอ กำหนดการเคลื่อนไหว ตั้งค่างานนำเสนอ

3. การใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน ได้แก่ การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ ใช้งานพื้นที่ทำงานแบบออนไลน์ ใช้งานพื้นที่แบ่งปันข้อมูลออนไลน์ ใช้งานโปรแกรมแบ่งปันหน้าจอ ใช้งานโปรแกรมประชุมทางไกลผ่านจอภาพ การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล สร้างเว็บไซต์ ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการทำงาน ใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ ใช้โปรแกรมจับการทำงานของหน้าจอใช้โปรแกรมตัดต่อสื่อภาพเคลื่อนไหว และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความมั่นคงปลอดภัย จัดการภัยคุกคามด้านความมั่นคงปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักการเพื่อรักษาความปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักการใช้งานเว็บเบราว์เซอร์อย่างปลอดภัย จัดการรูปแบบการพิสูจน์ตัวตน

4. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน ได้แก่ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน คือ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ใช้โปรแกรมเครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงานได้ และกำหนดการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลอย่างถูกต้องระบุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือดิจิทัล กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลได้

5. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ ได้แก่ การระบุข้อสนเทศที่เปิดเผยได้ และเป็นไปตามหลักการและกฎหมายที่กำหนด วิเคราะห์ข้อสนเทศในองค์กรที่เป็นประโยชน์และสามารถเปิดเผยได้ เลือกรูปแบบข้อมูลตามมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล และสามารถจัดทำข้อสนเทศให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล จัดรูปแบบตามมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของข้อมูลก่อนการเผยแพร่ และเผยแพร่ชุดข้อมูลสู่สาธารณะในรูปแบบในช่องทางที่กำหนด

6. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน วิเคราะห์ข้อมูลขององค์กรเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น จัดทำข้อเสนอโครงการ แนวทางการดำเนินงานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน กำหนดวิธีแปลงข้อมูลของหน่วยงานไปสู่รูปแบบมาตรฐาน กำหนดมาตรฐานข้อมูลขององค์กร และหน่วยงานอื่นที่จะใช้ข้อมูลร่วมกันได้ กำหนดวิธีการมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ และสามารถควบคุมคุณภาพสารสนเทศ กำหนดสาระสำคัญของโลจิสติกส์สารสนเทศได้ ตรวจสอบความถูกต้องของโลจิสติกส์สารสนเทศในแต่ละระบบหรือหน่วยงานได้ ระบุวิธีการแก้ไขข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ถูกต้องได้

7. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ ได้แก่ การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ กำหนดข้อมูลนำเข้า นำเข้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งได้ ระบุเกณฑ์เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้าโดยการใช้โปรแกรมดิจิทัล สามารถกำหนดรูปแบบสมการ แนวทางวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมดิจิทัล การใช้ Aggregate Function (Sum, Avg, Min, Max) กับข้อมูลที่จะวิเคราะห์ได้ จัดกลุ่มข้อมูลได้ วิเคราะห์

การกระจายและความสัมพันธ์ของข้อมูลได้สามารถกำหนดรูปแบบการแสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลลัพธ์ในรูปแบบตาราง แสดงผลลัพธ์ในรูปแบบกราฟ และสามารถจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการทำงานของหน่วยงานจากข้อมูลสารสนเทศที่ได้ วิเคราะห์และตีความผลจากข้อมูลสารสนเทศที่ได้ และเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาการทำงานโดยอิงข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์

Buehler (2016) ได้นำเสนอเกี่ยวกับความสามารถของผู้นำดิจิทัลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนี้

1. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผู้นำจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้เหมาะสม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มหรือสร้างสังคมอีกช่องทางหนึ่งที่จะสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้
2. การสร้างภาพลักษณ์ และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของการสร้างสรรค์และพัฒนางาน
3. มีเว็บไซต์นำเสนอองค์กร ต้องมีการจัดวางโครงสร้างของเว็บไซต์ เพื่อแสดงเนื้อหากลยุทธ์
4. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน ต้องมีการสร้างและพัฒนาช่องทางที่ช่วยในการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง
5. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้นำต้องระลึกเสมอว่าการประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จระยะยาว เพื่อขยายฐานเครือข่ายการทำงานใหม่ ๆ

ทวิศักดิ์ จินดาบุรุษ (2560) อธิบายว่า ครูในยุคดิจิทัลจะต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีแบบต่าง ๆ ทั้งในระบบแอนะล็อก และระบบดิจิทัล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอที (Information Technology-IT) เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้ 1) การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานเอกสาร 2) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสาร และ 3) การใช้โปรแกรมประมวลผล แต่เนื่องจากความรู้ด้านเทคโนโลยีกำลังอยู่ในสภาวะของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ความรู้ทั้งหลายจึงอาจล้าสมัยได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้น กรอบความคิดของการใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีในจึงไม่ได้หมายถึงความรู้ทั่วไปด้านเทคโนโลยี (Computer Literacy) เท่านั้น แต่หมายรวมถึงความยืดหยุ่นและความคล่องตัวของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือฟิตเนส (Fluency of Information Technology-FITness) กล่าวคือ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจเทคโนโลยีในระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานในชีวิตประจำวันได้

ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของเทคโนโลยีการศึกษา ที่มีมาแต่เดิมคงไม่มีการเปลี่ยนแปลง หากเพียงแต่เปลี่ยนมุมมองให้เข้ากับยุคสมัยที่ว่าเป็นยุคแห่งดิจิทัล และก็ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ ดังนี้

1. Connectivity องค์ประกอบด้านเครื่องคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างก้าวกระโดด แท็บเล็ตและสมาร์ทโฟน คือ รูปแบบหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นวิวัฒนาการทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีที่ตอบสนองการใช้งานและการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัล ตามติดมาด้วยโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ หรือที่เรียกว่า แอปพลิเคชันผ่าน เทคโนโลยีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมากขึ้นใน ปัจจุบัน

2. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จาก นโยบายจากผู้บริหารหน่วยงานการศึกษา

3. Content สิ่งสำคัญที่เป็นเหมือนศูนย์กลางขององค์ประกอบคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้เพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ ไม่ว่าจะเทคโนโลยีจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด แต่ต้องตั้งอยู่บน พื้นฐานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา

4. Culture วัฒนธรรม คือ องค์ประกอบที่สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลง ได้มากที่สุดในการเรียนการสอนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนการสอนที่ครูพบกับนักเรียน เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก็สร้างวัฒนธรรมอีกรูปแบบหนึ่งได้เช่นกัน ในยุคของดิจิทัล วัฒนธรรม ของสังคมออนไลน์ที่ประยุกต์ตามพฤติกรรมของเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ที่เปลี่ยนจากการพูดคุยกันในห้องเรียนไปเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอด ความรู้ สร้างการเรียนรู้ได้จริงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เราจึงควรเรียนรู้และให้ความสำคัญกับ เทคโนโลยีด้านการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพในยุคที่เรียกว่า Digital Education

ศิริยา รุ่งเรืองสุข (2561) ได้เสนอองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการ ทำงานของผู้นำ หรือผู้บริหารว่าสามารถใช้เทคโนโลยีพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานได้ ดังนี้

1. มีเครื่องมือประมวลวิเคราะห์ข้อมูล (Analytic tools) อยู่ในคอมพิวเตอร์แบบ พกพาหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็จะทำให้มีความสะดวกสบาย เพียงแค่กดปุ่มแป้นคอมพิวเตอร์หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ก็สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ มาประมวลเปรียบเทียบกันได้แล้วอย่างรวดเร็ว สามารถวางกลยุทธ์ในการทำงานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2. มีคอมพิวเตอร์แบบพกพาหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ ทุกที่ ทุกเวลา เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

3. มีเว็บไซต์เป็นของตนเอง ผู้บริหารทั่วโลกควรมีเว็บไซต์เป็นของตนเอง เพื่อใช้เป็นช่องทางในการแนะนำตัวเองว่าเป็นใคร เก่งเรื่องอะไร เคยทำอะไรสำเร็จมาแล้ว เคยติดต่อ

ธุรกิจกับใคร มีใครอยู่ในเครือข่ายความสัมพันธ์ทั่วโลกบ้าง หากใครอยากอ่านผลงานโครงการต่าง ๆ ก็สามารถคลิกดูได้ แล้วยังแชร์ให้คนอื่น ๆ ได้รู้จักด้วย นอกจากการควบคุมติดตามและประเมินผล แนะนำตนเองอย่างกว้างขวางแล้วในเรื่องของการประชาสัมพันธ์หาลูกค้า หาซัพพลายเออร์ หาหุ้นส่วนธุรกิจ และอื่น ๆ ก็สามารถทำได้อย่างแทบไม่มีขีดจำกัดทั่วโลกใบนี้ การมีเว็บไซต์ของตนเองที่ใคร ๆ เข้ามาเยี่ยมชมล้วนเป็นสิ่งที่บรรดาศิลปินดังทั่วโลกมีกันเพราะมันช่วยขยายฐานผู้ติดตาม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญ ดังตาราง 3 และตาราง 4 ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

นักวิชาการ	องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						
	เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559)	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560)	Buehler (2016)	ทวีศักดิ์ จินดาบุรุษ (2560)	ณัฐดนัย เนียมทอง (2561)	ศิริยุพารุ่งเรืองสุข (2561)	ความถี่
1. คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing)	✓	✓		✓		✓	4
2. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)	✓	✓		✓	✓	✓	5
3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)	✓	✓	✓	✓	✓		5
4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)	✓				✓		2
5. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน		✓					1
6. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริหารสาธารณะ		✓					1
7. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน		✓					1

ตาราง 3 (ต่อ)

นักวิชาการ	เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559)	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560)	Buehler (2016)	ทวีศักดิ์ จินดาบุรุษ (2560)	ณัฐดนัย เนียมทอง (2561)	ศิริญา รุ่งเรืองสุข (2561)	ความถี่
องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล							
8. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ		✓					1
9. การสร้างภาพลักษณ์			✓				1
10. มีเว็บไซต์ตัวเอง/นำเสนอองค์กร			✓			✓	2
11. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน			✓				1
12. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล			✓				1
13. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้					✓		1
14. Culture เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก่อสร้างวัฒนธรรม					✓		1

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า มีองค์ประกอบที่มีความถี่สูง (ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจากความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป) ที่นักวิจัยส่วนใหญ่เลือกเป็นองค์ประกอบในระดับสูง ได้องค์ประกอบจำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing)
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

ตัวองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถจัดกลุ่มองค์ประกอบจากข้อมูลข้างต้นโดยรวมองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกันไว้ในข้อเดียวกัน ทำให้สรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้รายละเอียดดังปรากฏตาราง 4

ตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	การสังเคราะห์องค์ประกอบ
1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)	6. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ
	8. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ
	13. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)	7. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
	9. การสร้างภาพลักษณ์
	10. มีเว็บไซต์ตัวเอง/นำเสนอองค์กร
	11. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน
	12. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)	4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)
	5. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน
	14. Culture เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก็สร้างวัฒนธรรม

จากผลการศึกษาทฤษฎีเพื่อกำหนดองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้เป็นกรอบการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้สรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) และ 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) มีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) ได้ให้ความหมายคำว่า คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จากที่ไหนก็ได้ เช่น บริการ

Google Apps for Education เป็นชุดโปรแกรมการประมวลผลแบบคลาวด์ ซึ่งชุดโปรแกรมนี้รวมเว็บแอปพลิเคชันยอดนิยมของ Google ต่าง ๆ

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติ (2564) ได้ให้คำจำกัดความว่า คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) คือ ลักษณะของการทำงาน โดยผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเชิงเทคนิค เพียงแค่ผู้ใช้บริการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต และเรียกบริการที่ต้องการก็สามารถเริ่มทำงานนั้นได้อย่างง่ายดาย ในลักษณะของเว็บแอปพลิเคชัน โดยให้ผู้ใช้ทำงานผ่านเว็บเบราว์เซอร์ ขณะเดียวกันซอฟต์แวร์และข้อมูลทั้งหมด จะถูกเก็บไว้บนเซิร์ฟเวอร์ของผู้ให้บริการ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564) ได้ให้ความหมาย Cloud Computing ไว้ว่า คือบริการที่ครอบคลุมถึงการให้ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเก็บเงิน

สถาบันสัญญาลักษณ์รหัสแห่งไทย (TANC) (2564) ได้ให้ความหมายคำว่า คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) คือ บริการเช่าใช้ระบบคอมพิวเตอร์ และทรัพยากรแบบครบวงจร โดยสามารถเลือกเช่าฮาร์ดแวร์และ/หรือซอฟต์แวร์ ไม่ว่าจะเป็ระบบเครือข่าย (Server) การติดตั้งฐานข้อมูล (Database) การทดสอบระบบ (Testing) การประมวลผลที่รองรับได้ หลากหลายระบบปฏิบัติการ (Platform) ตลอดจนจนถึงการจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดของผู้ใช้บริการ (Storage) ทั้งหมดนี้เป็นบริการผ่านทางออนไลน์จึงทำให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาที่ต้องการและสามารถทำงานจากที่ไหนก็ได้

สรุปได้ว่า คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งมีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถเช่าใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น บริการ Google Apps for Education เป็นชุดโปรแกรมการประมวลผลแบบคลาวด์ สำหรับเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการทำงานร่วมกัน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศ ผ่านระบบออนไลน์ โดยประสานงานการทำงานกันระหว่าง ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง และเป็นซอฟต์แวร์ที่ Google ให้บริการสำหรับสถานศึกษาใช้งานได้ฟรี โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งชุดโปรแกรมนี้รวมเว็บแอปพลิเคชันยอดนิยมของ Google ต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)

อดิเทพ บุตรราช (2553) ซึ่งได้ให้นิยามคำว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ หมายถึง กลุ่มคนที่รวมกันเป็นสังคมและมีการทำกิจกรรมร่วมกันบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอยู่ในรูปแบบของ

เว็บไซต์มีการแพร่ขยายออกไปเรื่อย ๆ โดยใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต มีการสร้างเครือข่ายชุมชนเสมือนบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ ทางด้านการศึกษา ธุรกิจ และ ความบันเทิงของคนในสังคม ปัจจุบันส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่กับสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้จัดทำขึ้นเองหรือ พบเจอจากสื่อต่าง ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับเพื่อนและผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนได้ทราบผ่านทาง เว็บไซต์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) ได้ให้ความหมายคำว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง เว็บไซต์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่อนุญาตให้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศกันในอินเทอร์เน็ตด้วยการใช้ในคอมพิวเตอร์ หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cambridge Dictionary, 2021) เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์, ทวิตเตอร์ หรือช่องทางอื่น ๆ ที่สามารถติดต่อสื่อสารกัน ภายในสถานศึกษา หรือระหว่างกลุ่มงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการ ปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงาน ซึ่งผู้บริหาร สถานศึกษาต้องสามารถที่จะ เลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์เหล่านั้นอย่างถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะงานการบริหารของสถานศึกษา เช่น ใช้กลุ่ม LINE เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วทั่วถึงเฉพาะกลุ่มในการสื่อสารข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจ ในการทำงาน ปัจจุบันนี้สื่อสังคมออนไลน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการบริหารงานของ สถานศึกษา

โดยสรุป เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) หมายถึง เว็บไซต์หรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้คนสามารถสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการสื่อสารแบ่งปันข้อมูล เขียนและอธิบายความสนใจ กิจกรรมที่ได้ทำ และเชื่อมโยงกับ ความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์, ทวิตเตอร์ หรือช่องทางอื่น ๆ ที่สามารถ ติดต่อสื่อสารกันภายในสถานศึกษาหรือระหว่างกลุ่มงาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงาน

องค์ประกอบที่ 3 อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) ได้ให้ความหมายคำว่า อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต เพื่อการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มีแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ บุคลากรสถานศึกษา หรือแม้แต่ นักเรียนก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2564) ได้ให้ความหมายคำว่า Mobile Device หมายถึง อุปกรณ์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาได้ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ผ่านบน

เครือข่ายไร้สาย เช่น Laptop, Smart Phone และ Tablet เป็นต้น ที่ในสังคมยุคปัจจุบันนี้มีการใช้อุปกรณ์พกพาเหล่านี้กันอย่างแพร่หลาย เพราะอุปกรณ์พกพาช่วยในเรื่องความสะดวกสบายสามารถที่จะทำงานได้แบบไร้พรมแดน รวดเร็ว สะดวกในการพกพา

สรุปได้ว่า อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ทั้งโทรศัพท์มือถือ เช่น โทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันที่ผู้ให้บริการกำหนดได้เพื่อการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มี Applications ที่ช่วยให้ผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ บุคลากรสถานศึกษา หรือแม้แต่แก่นักเรียนก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ถ้ารู้จักนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศชั้นเรียนให้เป็นแบบชั้นเรียนดิจิทัล (digital classroom) ได้ เทคโนโลยีไม่สามารถมาสอนแทนครูได้ แต่ครูที่ไม่ใช้เทคโนโลยีจะต้องถูกแทนที่โดยครูที่มีความสามารถใช้เทคโนโลยีในการบริหารด้านอื่นไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานบุคคล การบริหารกิจการนักเรียนการบริหารงบประมาณการเงิน งานธุรการ งานอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมตลอดจนงานความสัมพันธ์กับชุมชน เหล่านี้สถานศึกษาจะต้องสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารต้องนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่ายมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเหมาะสมกับยุคสมัยอย่างคุ้มค่า จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1. สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ประชากรวัยเรียนในเขตพื้นที่นครราชสีมา เขต 3 ครอบคลุมพื้นที่ 4 อำเภอ คือ อำเภอครบุรี อำเภอเสิงสาง อำเภอปักธงชัย และอำเภอวังน้ำเขียว มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 183 แห่ง

2. สถานที่ตั้ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ตั้งอยู่ที่ถนนสุขาภิบาล 14 ตำบลแซะ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา 301250 การติดต่อสื่อสาร หมายเลขโทรศัพท์ 044-445161, 044-449021 โทรสาร 044-445161 ต่อ 801 Website: <http://www.korat3.go.th>

3. ข้อมูลพื้นฐานการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 จัดการศึกษา 4 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสถานศึกษาในสังกัด 183 แห่ง ดังรายละเอียดตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนสถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

เกณฑ์แบ่งขนาดสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียน	ขนาดสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	จำนวนผู้บริหาร	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน	จำนวนห้องเรียน
120 คนลงมา	เล็ก	90	90	654	6,789	751
121-600 คน	กลาง	88	88	1,481	18,265	998
600-1,500 คน	ใหญ่	5	15	215	4,199	153
1,500 คนขึ้นไป	ใหญ่พิเศษ	-	-	-	-	-
รวม		183	193	2,350	29,253	1,902

4. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดำเนินการตาม มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. จัดทำนโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบและกำกับตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพื้นที่การศึกษา

5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย และการพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสานส่งเสริมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญยิ่งในการกำกับดูแลสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเป้าหมายหลักอยู่ที่การให้บริการทางการศึกษาประชากรวัยเรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

5. ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ และจุดเน้นดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เป็นองค์กรพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพ บริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานความเป็นไทยสู่สากล”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนไทยที่มีคุณธรรม จริยธรรม โดยการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย
2. เสริมสร้างสังคมทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
3. ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาการศึกษา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส และเป็นธรรม
4. ส่งเสริมสถานศึกษาให้ได้รับการพัฒนา เพื่อเป็นหน่วยงานการผลิตและการบริการที่เข้มแข็งมีคุณภาพบนพื้นฐานความรู้สู่สากล

เป้าหมาย

1. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และทักษะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพสุจริตในอนาคต
2. นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย และมีคุณภาพ
3. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและเสมอภาค
4. ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีทักษะที่เหมาะสม และมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีประสิทธิภาพและเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์

1. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ
2. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพมีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
5. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จึงกำหนดนโยบาย จำนวน 6 นโยบาย ดังนี้

นโยบาย

นโยบายที่ 1 จัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

นโยบายที่ 2 พัฒนาคุณภาพผู้เรียน

นโยบายที่ 3 พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

นโยบายที่ 4 สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ

มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

นโยบายที่ 5 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

จุดเน้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ปีการศึกษา 2564 “ปฐมวัยเก่งกล้า พัฒนาครบด้าน รักการอ่านเป็นกิจ ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน”

1. ปฐมวัยเก่งกล้า พัฒนาครบด้าน

เก่ง หมายถึง เก่งเรียนรู้ จินตนาการอย่างสร้างสรรค์

กล้า หมายถึง กล้าแสดงออก สื่อสารรู้เรื่อง เข้าใจได้

พัฒนาครบด้าน หมายถึง พัฒนาด้านวินัย ด้านคุณธรรม

ตัวชี้วัดจุดเน้นที่ 1 ปฐมวัยเก่งกล้า พัฒนาครบด้าน

เก่ง คือ การอ่านคำง่าย ๆ ได้/คิดบวกเลขสองหลัก/อ่านเขียน

คำพื้นฐานภาษาไทย/ช่วยเหลือ

กล้า คือ สื่อสารทักทาย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออก

อย่างสร้างสรรค์พัฒนาครบด้าน คือ เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาแบบองค์รวม 5 ด้าน (ร่างกาย

อารมณ์ จิตใจ วินัย สังคมและสติปัญญา) ได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ มีภูมิคุ้มกัน รู้เท่าทันสังคม และ

อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

2. รักการอ่านเป็นกิจ

รักการอ่าน หมายถึง การฝึกใฝ่มุ่งมั่นในการอ่าน อ่านจนเคยชินและ

อ่านจนเป็นนิสัย

ตัวชี้วัดจุดเน้นที่ 2 รักการอ่านเป็นกิจ ร้อยละ 80 ของนักเรียนที่มีนิสัย

รักการอ่านประเมินจากพฤติกรรม

1. ผู้เรียนอ่านหนังสือสม่ำเสมออย่างน้อยวันละ 20 นาที

2. ผู้เรียนอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง

3. ผู้เรียนสามารถสรุปเรื่องจากการอ่าน และเขียนบันทึกการอ่าน

ได้

4. ผู้เรียนสามารถเล่าเรื่อง เล่านิทาน หรือแสดงบทบาทสมมุติได้
5. ผู้เรียนสามารถสร้างชิ้นงาน/ ผลงาน และนวัตกรรมที่เกิดจาก

การอ่านได้

3. ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หมายถึง นักเรียนสามารถฟัง และพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ตัวชี้วัดจุดเน้นที่ 3 ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1. นักเรียนทุกคนท่องคำศัพท์ในระดับชั้นได้อย่างน้อยร้อยละ 60
2. นักเรียนทุกคนเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในระดับชั้นได้อย่างน้อย ร้อยละ 50
3. นักเรียนทุกคนสามารถพูดโต้ตอบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ตามเกณฑ์ระดับชั้น

6. สภาพการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีการดำเนินงานตามโครงการ 25 โครงการ โครงการที่ ดำเนินการและแล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 90 ของโครงการตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ เนื่องจากในปีงบประมาณที่ผ่านมาได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยกว่าแผนปฏิบัติการที่ตั้งไว้ ผลจาก การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมที่ดำเนินการสามารถสนองเป้าหมาย และการดำเนินงานในการ พัฒนา ผลักดัน ตอบสนอง ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนไทยที่มีคุณธรรม จริยธรรม โดยการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัยเสริมสร้างสังคมทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมมีกระบวนการพัฒนาการศึกษา ภายใต้ระบบบริหารจัดการ ภาครัฐ ที่โปร่งใสและเป็นธรรม สถานศึกษาได้รับการพัฒนามีคุณภาพ บนพื้นฐานความรู้สู่สากล ด้านการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะที่เหมาะสมและมีวัฒนธรรมการทำงานที่ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ปัญหา อุปสรรค ที่พบคือ

1. การได้รับงบประมาณล่าช้า ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการ ไม่สอดคล้องกับ ระยะเวลาที่กำหนดต้องนำงบประมาณมาใช้แบบเร่งรีบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่เกิดประโยชน์ สูงสุดในการพัฒนาศึกษา
2. งบประมาณในส่วนที่เป็นงบประจำ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกปีงบประมาณ ของงบประมาณพัฒนาคุณภาพที่ได้รับจัดสรรทั้งหมด (วงเงินรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา) ซึ่งแต่ละปีงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ได้จัดสรรงบประมาณ การศึกษาเพิ่มเติมให้

3. การจัดสรรงบประมาณตามวงเงินรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 บางส่วนถูกนำไป จัดสรรเพิ่มเป็นค่าตอบแทนและค่าจ้างบุคลากรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นงบบุคลากรที่ผูกพันต่อเนื่องกับปีงบประมาณถัดไป จึงทำให้งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาลดน้อยลง

4. ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงานจากผู้รับผิดชอบโครงการ หรือการรายงานผล

ไม่เป็นไปตามกรอบระยะเวลา เนื้อหาการรายงานไม่สะท้อนผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ไม่มีการระบุผลลัพธ์ที่ได้จากโครงการว่า เมื่อนำงบประมาณไปใช้แล้ว ส่งผลอย่างไรต่อผู้เรียน ครู ผู้บริหาร

สภาพปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านงานบริหารกิจการนักเรียน ได้ยึดดำเนินงานตามกรอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ซึ่งจากการดำเนินงานตามกรอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว ยังพบปัญหาในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในกิจกรรมที่จัดขึ้น คือ การจัดทำระเบียบสะสม การประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) การบันทึกข้อมูลรายบุคคล การเยี่ยมบ้านนักเรียน การจัดกิจกรรมโฮมรูม การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ทำให้ครูที่ปรึกษาได้รับทราบถึงข้อมูลส่วนตัวและครอบครัว ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิต ซึ่งผลที่ได้ที่ไม่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมนักเรียนทุกคนนำไปสู่ปัญหาในขั้นตอนที่ 2) การคัดกรองนักเรียน โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเบื้องต้น จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทำให้การจัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ไม่สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพข้อมูลที่ได้นำมาจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนา สำหรับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง ได้จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไข จัดขึ้นไม่ตรงในแต่ละกลุ่มของนักเรียน ส่งผลต่อการส่งเสริมนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาลงให้นักเรียนได้ นักเรียนยังคงมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ยังไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง

สภาพการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาใช้ในการบริหาร และจัดการศึกษา แต่ยังขาดการควบคุม กำกับการใช้เทคโนโลยี แนวทางและความชัดเจนในการใช้เทคโนโลยี ขาดครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน วัสดุครุภัณฑ์ ด้านเทคโนโลยีสำหรับผู้รับบริการ มีจำนวนไม่เพียงพอ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ประชุม ปิ่นสกุล (2557) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน 2) เพื่อพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเป็น 3 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัศึกษากลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาตามขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 58 คน และครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 58 คน ขั้นตอนที่ 2 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน และขั้นตอนที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 145 คน และครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 145 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยเลือกแบบสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมการแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการวางแผนดำเนินการ เป็นด้านที่มีการปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนด้านการดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบและประเมินผล และด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา มีการปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 100 ทุกด้าน ส่วนสภาพปัจจุบันของการดำเนินงาน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การส่งต่อ ส่วนปัญหาของระบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ทุกด้านมีปัญหายุ่งในระดับมาก ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงานตามแผน และด้านที่มีปัญหาลดต่ำที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบและประเมินผล สำหรับปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ทุกด้านมีปัญหายุ่งในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

5 องค์ประกอบ คือ การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหา การวางแผน การดำเนินการตามแผนที่กำหนด การติดตามและตรวจสอบ และการปรับปรุงและพัฒนา ในการบริหารรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบความสำเร็จจะต้องมีปัจจัยเชิงบวกสนับสนุน คือ มีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และภาวะผู้นำของผู้บริหาร 3. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

สมจิตร์ ภูเขา (2557) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 : กรณีศึกษาโรงเรียนปฏิบัติงานเป็นเลิศ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อนำเสนอแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน 2) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสม ประโยชน์ที่นำไปใช้ และความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายแบบพรรณนาวิเคราะห์ และตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลครูต้องรู้จักฐานข้อมูลนักเรียนด้านครอบครัวและสังคมด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมเครื่องมือและวิธีการรู้จักนักเรียน ได้แก่ 1) การประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) 2) การทำระเบียนสะสม 3) การวัดแววนักเรียน 4) การจัดกิจกรรมโฮมรูม 5) การเยี่ยมบ้านนักเรียน 6) การประชุมผู้ปกครอง 7) สังเกตพฤติกรรมนักเรียน 8) สอบถามสัมภาษณ์นักเรียนหรือเพื่อนนักเรียน 9) การทดสอบ 10) ศึกษาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ 11) การใช้โปรแกรม Scan Tool และการใช้โปรแกรม DMC 1.2 การคัดกรองนักเรียน มีเครื่องมือและวิธีการในการคัดกรองได้แก่ แบบบันทึกการคัดกรองนักเรียนรายบุคคลและแบบสรุปผลการคัดกรองการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา 1.3 การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน โดยใช้กิจกรรมและโครงการคือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้แก่ (1) กิจกรรมแนะแนว (2) กิจกรรมนักเรียน (3) กิจกรรมเพื่อสังคม

และสาธารณประโยชน์ 2) กิจกรรมในชั้นเรียนได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การจัดนิทรรศการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต เพศศึกษา ห้องเรียนสีขาว

3) การใช้โครงการพิเศษ เช่น โครงการอบรมคุณธรรม-จริยธรรม โครงการทัศนศึกษา โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการ การแข่งขันกีฬา กิจกรรมวันสำคัญของชาติ กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมพิเศษร่วมกับชุมชน เช่น ชมรมเห็ดขอนแก่นของกลุ่มนักเรียนละอองฝุ่น 1.4 การป้องกันและแก้ไขวิธีการโดยการศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดู ชี้แจงให้เข้าใจปัญหาให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้คำแนะนำในการปรับพฤติกรรม สร้างสัมพันธภาพและการสื่อสารความเข้าใจ ให้เข้าร่วมกิจกรรมสังคม ไม่หลงโทษที่รุนแรงมีการช่วยเหลือให้อภัย และสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น กิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ 1) การให้คำปรึกษา 2) กิจกรรมในชั้นเรียน 3) การสื่อสารกับผู้ปกครอง 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร 5) กิจกรรมซ่อมเสริม 6) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 7) การเยี่ยมบ้านนักเรียน 8) การศึกษารายกรณี 9) จัดตั้งเครือข่ายคณะกรรมการตำบลเยาวชนอาสาต้านยาเสพติด 10) กลุ่มนักเรียนยุวชนแนะแนว YC (Youth Counselor) 1.5 การส่งต่อมี 2 วิธี คือ 1) วิธีการส่งต่อนักเรียนภายในสถานศึกษา 2) วิธีส่งต่อนักเรียนภายนอกการศึกษา พร้อมทั้งรายงานผลการส่งต่อให้กับศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กนักเรียนของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 2. การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ประโยชน์ที่นำไปใช้ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ ตามลำดับ

ณัฐวิภา คำปิ่นศรี (2559) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 โดยการศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 365 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน 2 โรงเรียน และระยะที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์โรงเรียนต้นแบบ ร่างเป็นแนวทางการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการ SWOT Analysis

และประเมินแนวทาง โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 75 ข้อ แบ่งเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง และแบบประเมินรูปแบบ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่าดังนี้ 1. สภาพปัจจุบันการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2. สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีเครื่องมือในการใช้ในขั้นตอนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างหลากหลาย ครอบคลุมทุกรายละเอียดพฤติกรรมทุกด้านของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และมีการวางแผนจัดการเวลาในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีจัดอบรมเพื่อสร้างองค์ความรู้ตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการที่ถูกต้อง พร้อมทั้งมีการใช้เครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนที่หลากหลาย 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียนควรมีการจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสม 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายต่อเนื่องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างจริงจัง สร้างความรู้ที่ถูกต้องและเพียงพอในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนและเพิ่มบทบาทหน้าที่ให้ครูที่ปรึกษาได้ดูแลและแก้ไขปัญหาเบื้องต้นสามารถให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงตามสภาพปัญหา มีการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่สามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญได้อย่างถูกต้อง

ศิริ โชคสกุล (2559) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (%) ค่าร้อยละสะสม (% สะสม) ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ($PNI_{modified}$) ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นมากที่สุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวม อยู่ระดับต้องการพัฒนาตามลำดับ คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และ ด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ครูควรรักษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนให้ครบถ้วนในการแบ่งกลุ่ม ครูควรใช้ข้อมูลด้านอาชีพของบิดามารดา และผู้ปกครองในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ครูควรทำการคัดกรองอย่างต่อเนื่อง ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน พบว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกันในการป้องกันปัญหานักเรียน ครูต้องให้คำปรึกษากับเด็กนักเรียนทุกกลุ่มให้ความรักและความไว้วางใจกับเด็กนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ครูควรมีการประสานงานในการส่งต่อนักเรียนให้ตรงกับปัญหา ครูควรส่งเอกสารข้อมูลเด็กให้ครูประจำชั้นท่านต่อไป โรงเรียนควรมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรงเพื่อแก้ไขปัญหาเด็กอย่างตรงวัตถุประสงค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า เครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนต้องมีคุณภาพเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ครูควรเก็บข้อมูลนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์จะได้ข้อมูลของนักเรียนเป็นอย่างดี ครูควรใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเก็บข้อมูลเนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ครูควรมีการจัดการประชุมผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ครูควรมีการพัฒนามาตรฐานความรู้ของนักเรียนให้ที่สูงขึ้นโดยการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่าครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ครูควรมีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิดครูควรใช้เหตุผลและเข้าใจปัญหาของเด็ก

เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สอบถามความพึงพอใจจากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 รวมทั้งสิ้น 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1. โรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดำเนินการตามขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่ยังมีบางประการที่ยังต้องปรับปรุง ได้แก่ การไม่เข้าไปแก้ไขปัญหาในครอบครัวของนักเรียนอย่างทันที่ และการขาดการ

ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง 2. ผู้วิจัยได้จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนขึ้น โดยใช้กระบวนการ PDCA 3. กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับดี

พรพรชช ไตรพิริยะ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานด้านวิชาการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชา) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยสถาบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชา) โดยมีกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ และ 3) เพื่อหาแนวทางในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการของโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น โดยทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศ ครูกลุ่มงานวิชาการ ผู้อำนวยการโรงเรียนผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ตามขอบข่ายการบริหารงานด้านวิชาการ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ ภาพรวมสภาพการใช้งานอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน สภาพการใช้งานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน สภาพการใช้งานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล สภาพการใช้งานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ตามกรอบการบริหารทรัพยากร 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) คน บุคลากรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ ทำให้ครูและบุคลากรมีการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยี เมื่อมีโอกาสอย่างสม่ำเสมอ 2) งบประมาณ โรงเรียนมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านการบริหารเงินงบประมาณ เกิดประโยชน์แก่ฝ่ายบริหารงานวิชาการและฝ่ายงานเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) วัสดุสิ่งของ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ทันกับยุคสมัย และการใช้วัสดุสิ่งของเป็นไปตามวัตถุประสงค์และความจำเป็น และ 4) การบริหารจัดการ โรงเรียนมีการกำหนดแผนปฏิบัติการทางงานของโรงเรียนที่ชัดเจน ทำให้สถานศึกษามีทิศทางการทำงานตามแผนที่กำหนดไว้และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3. แนวทางในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น โดยมี 4 ขั้นตอนตามหลักการบริหารวงจรคุณภาพ PDCA ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการควรมีการจัดหลักสูตรอบรมพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน แล้วจึงให้มีการนำเทคโนโลยีในการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน โดยมีทีมงานผู้ดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศคอยดูแลจากนั้นให้มีการนิเทศ กำกับและติดตามการดำเนินงานของผู้จัดทำในเชิงสร้างสรรค์ เน้นการให้

คำแนะนำในจุดที่บกพร่องหรือปัญหาที่พบ 2) ด้านการจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรมีการวางแผนงานในการเชิญวิทยากรจากภายนอก การติดต่อประสานงานระหว่างวิทยากรจากภายนอกกับทางโรงเรียน จากนั้นจึงทำการประสานงานระหว่างวิทยากรจากภายนอก เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนแล้ว ให้มีการกำหนดให้วิทยากรที่จะเข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ใช้เทคโนโลยี เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้และมีการประเมินความพึงพอใจในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตรอบรมพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลของห้องสมุดให้กับครูและบุคลากรแล้ว ให้มีการเพิ่มจำนวนสื่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในรูปแบบของเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความพร้อมต่อการใช้งาน จากนั้นจึงให้มีการเก็บสถิติการใช้งานด้านสืบค้นข้อมูลของห้องสมุดโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู บุคลากรและนักเรียน

4) ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรจัดทำแผนการปฏิบัติงานที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น สํารวจความพร้อมของระบบว่ามีความพร้อมต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด แล้วจึงพัฒนาโปรแกรมให้มีความง่ายต่อการใช้งาน ไม่ซับซ้อน และสามารถดึงฐานข้อมูลไปใช้ได้ง่าย ไม่ซ้ำซ้อน จากนั้นทำการทบทวนหลังปฏิบัติ (AAR: After Action Research) ทบทวนหาสภาพปัญหาหลังจากการปฏิบัติงาน หาจุดแข็ง จุดอ่อนของการปฏิบัติงาน เพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

ภาพิมล ชัยขันธ (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน แนวทางในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และ เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0 โดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร และวิจัยสนาม ในส่วนของการวิจัยสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารงานด้านเทคโนโลยี มีการนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน ในหลากหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็น งานด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน งานด้านการจัดการองค์การ และงานด้านการจัดการทรัพยากร 2. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยี มีดังต่อไปนี้ 2.1) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ขาดการฝึกอบรมเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ปฏิบัติงาน 2.2) ภาระเบียดไม่เอื้อให้สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้งานได้เต็มที่ 2.3) ปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย 3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน มีดังต่อไปนี้ 3.1) พัฒนาระบบข้อมูลรวมศูนย์ข้อมูลของสำนักงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3.2) ประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3.3) จัดการฝึกอบรมให้บุคลากรในองค์การ จัดสรรเครื่องมือเครื่องใช้ในการ

ปฏิบัติงานให้พร้อมและเพียงพอ 4. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานด้านเทคโนโลยี มีดังต่อไปนี้
 4.1) จัดตั้งกองกำกับเกี่ยวกับเทคโนโลยีขึ้นภายในกองบัญชาการสอบสวน 4.2) จัดอบรมข้าราชการเกี่ยวกับเทคโนโลยีให้มากขึ้น 4.3) พัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานให้เท่าทันเทคโนโลยีของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป 4.4) จัดตั้งองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่แล้วให้เป็นระบบ จัดทำคู่มือ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยี

วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ (2562) กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม จำนวน 234 โรง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารและครู รวมจำนวนทั้งสิ้น 468 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบประเมินกลยุทธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ 9 กลยุทธ์ 44 มาตรการ 58 ตัวชี้วัด ประเด็นกลยุทธ์มีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มขีดความสามารถการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงแก้ไขกลไกการวางแผนจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาทักษะกระบวนการร่วมผสานเครือข่ายติดตามนักเรียน กลยุทธ์ที่ 5 สนับสนุนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน กลยุทธ์ที่ 6 เสริมสร้างทักษะบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลยุทธ์ที่ 8 รมรงค์และส่งเสริมการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง กลยุทธ์ที่ 9 กำหนดนโยบายขยายขีดความสามารถส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ และการประเมิน ตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ด้านความ

เหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า โดยภาพรวม มีความเหมาะสม
ความเป็นไปได้สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้จริงจนประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด

กิตติพงษ์ สมชอบ (2563) ได้ศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากร
สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา
องค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขต
หนองคาย เป็นการวิจัยเอกสาร ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ดิจิทัล
จำนวน 10 เรื่อง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
และ 2) ยืนยันองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลตามกรอบที่ได้สังเคราะห์จากเอกสาร โดย
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มี 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การใช้เครื่องมือดิจิทัล
มี 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัล และการนำระบบในการจัดการงาน
ต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน 2) การรู้และเข้าใจดิจิทัล มี 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ การรับรู้สารสนเทศ และ
การประมวลผลสารสนเทศ 3) การสร้างสรรค์ มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การออกแบบปรับปรุงและ
ประยุกต์ใช้ การสร้างสรรค์ผลงาน และการมีจริยธรรมในการใช้งาน 4) การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล
และการสร้างเครือข่าย มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การเข้าถึงการใช้ประโยชน์ในงาน การสื่อสารทางดิจิทัล
และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

งานวิจัยต่างประเทศ

Goodman และคณะ (2003) ได้ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล
(SDQ) เพื่อคัดกรองเด็กที่มีความผิดปกติทางจิตใจเยาวชนในชุมชนที่รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
จากผู้ปกครอง ครู เพื่อน พบว่า ทุกกลุ่มให้ความเห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่เกิดขึ้นเฉพาะ
บุคคลและเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคลโดยมีเหตุมาจากพฤติกรรมทางบุคคล พฤติกรรม
อยู่ไม่สุข ไม่นิ่ง พวกซึมเศร้าและพวกที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์
เฉพาะบุคคลที่ถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่
ผิดปกติมีความแม่นยำและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกว่าการเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากเพียงครูและเพื่อนเยาวชน

Kosse (2005) ได้ศึกษาความสมบูรณ์ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ
คณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน พบว่า การวิจัยครั้งนี้ทำการสำรวจว่าในการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการเน้นองค์ประกอบด้านการแก้ไขปัญหาไว้ในระดับใด ผู้วิจัยจึงทำการ
ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและองค์ประกอบในการดำเนินงาน
ของคณะทำงาน ในภาพรวมขององค์ประกอบทั้ง 8 ด้านเปิดเผยให้เห็นว่ากระบวนการทำงานของ

คณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสมบูรณ์ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ผลในส่วนของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน พบว่า การดำเนินงานของคณะทำงานมีผลกระทบในด้านบวกของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

Williams-Jones (2007) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน : การศึกษาการบริหารจัดการองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่องสุขภาพของเยาวชน การวิจัยเชิงบรรยายแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนจากภายนอก จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลาย ๆ กรณี ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างนี้มีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

Biddle (2009) ได้ศึกษาการศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตาย การแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลง รวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนทดลอง อย่างไรก็ตามจากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เช่นพบว่า บางครั้งนักเรียนเหล่านี้ก็อาจจะใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์เพื่อการรักษาตนเองก็ได้ และพบว่า รูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงสุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ รวมทั้งการลดระดับการถูกสั่งพักการเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย คือ ส่วนที่ได้รับการประเมินโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดหายาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ไว้ใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังพบว่าการวางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโรงเรียนอื่น ๆ เช่น โรงเรียนสำหรับเยาวชนที่มีปัญหาด้านการผิวดิน และการบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของชุมชน มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ในโรงเรียน และพบว่า การรักษาผู้ป่วยนอกที่มีอาการติดยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์คือ ตัวทำนายผลด้านการสนับสนุนระดับการเลื่อนชั้นเรียนหรือการจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียนเหล่านั้น

Bryant (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นครู 20 คนและนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นอำนาจภายในตนเองกับนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นอำนาจภายในตนเองกับนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นอำนาจภายนอกของตน กลุ่มละ 20 คน โดยให้ครูและนักเรียนกรอกแบบสอบถามการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและให้ครูกรอกแบบสอบถามและบรรยายลักษณะของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จากการแปรผลปรากฏว่าครูบรรยายว่านักเรียนที่มีความเชื่อมั่นอำนาจภายในตนเองจะมีความมีวินัยมากกว่า ปรับตัวได้ดีกว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความอดทนมากกว่าเด็กที่มีความเชื่อมั่นอำนาจภายนอกตน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีความเชื่อมั่นภายนอกจะมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับครู

Sumak, Polanoio และ Hencko (2010) ได้วิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในมุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ โดยเน้นการยอมรับเทคโนโลยี Moodle พบว่าความคาดหวังในประสิทธิภาพของงานและอิทธิพลทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ใช้เทคโนโลยีมากที่สุด และอิทธิพลทางสังคมก็ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานเทคโนโลยี Moodle คือ สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีและความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี จากการผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาให้การยอมรับเทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ไม่ใช่เพียงเพราะว่าเทคโนโลยีนั้นใช้งานง่าย แต่ยอมรับก็เพราะว่ามีประโยชน์ต่อการศึกษา

Maldonado และคณะ (2011) ได้วิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศเปรู พบว่า แรงกระตุ้นในการใช้ระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทสำคัญมากต่อการใช้งานระบบ สถาบันการศึกษาต้องหาวิธีการที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนอิเล็กทรอนิกส์และสิ่งที่เป็นสิ่งแรกกระตุ้นคือ การใช้งานที่ง่ายและไม่ต้องใช้ความพยายามมากที่จะเรียนรู้ และนักเรียนในพื้นที่ที่ต่างกันจะได้รับอิทธิพลทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจการใช้เทคโนโลยีที่ต่างกันโดยนักเรียนในพื้นที่ที่เทือกเขาแอนดีสจะได้รับอิทธิพลทางสังคมมากกว่านักเรียนในพื้นที่ชายฝั่ง เพราะได้รับอิทธิพลจากอาจารย์ เพื่อนและครอบครัว ส่วนปัจจัยในเรื่องเพศ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี อีกทั้งเงื่อนไขที่จะอำนวยความสะดวกในการใช้งานก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศเปรู

Dewing (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลทำให้การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้นในเรื่อง Social Media: Introduction พบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ประกอบด้วย 1) ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ที่มีการเพิ่มขีดความสามารถของเครือข่ายการปรับปรุงและพัฒนาโปรแกรม รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถของคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือให้มีประสิทธิภาพและการใช้งานได้หลากหลายยิ่งขึ้น 2) ปัจจัยทางด้านสังคมที่เกิดจากกลุ่มวัยรุ่นที่มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น 3) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

การซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีจึงส่งผลให้อุปกรณ์ต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ราคาได้ถูกลงและยังรวมถึงการให้ความสนใจต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์ไปใช้ในเชิงธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

Williamson (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่อง Social Media Guidelines for Parliaments พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยี ที่เรียกว่า เว็บ 2.0 (Web 2.0) คือ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ทำงานบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและระบบเครือข่ายโทรศัพท์ มือถือเคลื่อนที่ ที่อนุญาตให้บุคคลเข้าถึง แลกเปลี่ยน สร้างเนื้อหากับบุคคลอื่น ๆ และการเข้าร่วมในระบบสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันการให้บริการในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้มีการนำมาใช้เพื่อสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อการสื่อสารทางธุรกิจหรือการสื่อสารของหน่วยงานราชการ รวมถึงองค์กรต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการสื่อสารแบบสองทางที่มีรูปแบบการทำงานในลักษณะออนไลน์ และสามารถที่จะใช้งานและเพิ่มเติมเนื้อหาได้โดยชนิดของสื่อสังคมออนไลน์ มีอยู่หลากหลายรูปแบบ ทั้งประเภทเครื่องมือและการประยุกต์ใช้งานที่หลากหลาย แบ่งออกได้ 10 ชนิด ดังนี้ 1) เครือข่ายสังคม (Social Networking Site) ได้แก่ Facebook, Badoo, Google+, Linkdin และ Orkut เป็นต้น 2) ไมโครบล็อก (Micro - Blog) ได้แก่ Twitter, Blauk, Weibo, Tout และ Tumblr เป็นต้น 3) เว็บไซต์ที่ให้บริการแบ่งปันสื่อออนไลน์ (Video and Photo Sharing Website) ได้แก่ Flickr, Vimero, Youtube, Instagram และ Pinterest เป็นต้น 4) บล็อกส่วนบุคคลและองค์กร (Personal and Corporate Blogs) ได้แก่ Blogger, Worldpress, Bloggang และ Exteen เป็นต้น 5) บล็อกที่มีสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเจ้าของเว็บไซต์ (Blogs Hosted by Media Outlet) ได้แก่ Theguardian.com เจ้าของคือหนังสือพิมพ์ The Guardian 6) วิกีและพื้นที่สาธารณะของกลุ่ม (Wiki and Online Collaborative Space) ได้แก่ Wikipedia และ Wikia เป็นต้น 7) กลุ่มหรือพื้นที่แสดงความคิดเห็น (Forums, Discussion Board and Group) ได้แก่ Google Groups, Yahoo Groups และ Pantip เป็นต้น 8) เกมออนไลน์ที่มีผู้เล่นหลายคน (Online Multiplayer Gaming Platform) ได้แก่ Second life และ World of Warcraft เป็นต้น 9) ข้อความสั้น (Instant Messaging) ได้แก่ SMS (Text Messaging) 10) การแสดงตนอยู่ ณ สถานที่ใด (Geo - Spatial Tagging) ได้แก่ Facebook และ Foursquare เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ พบว่า จากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านการศึกษาส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจสังคมทำให้เกิดสภาพครอบครัวที่แตกแยกเยาวชนถูกทอดทิ้ง และประสบปัญหาในการดำรงชีวิตให้มีความสุข จึงจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอันจะเกิดผลดีทั้งต่อโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง โดยเฉพาะนักเรียน การได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทำ

ให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลาและเป็นระบบสอดคล้องกับสภาพ ดังนั้นภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยแนวทางการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตามสภาพจริง สถานศึกษาต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการนำเทคโนโลยีปัจจุบันมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการให้ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคนโดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

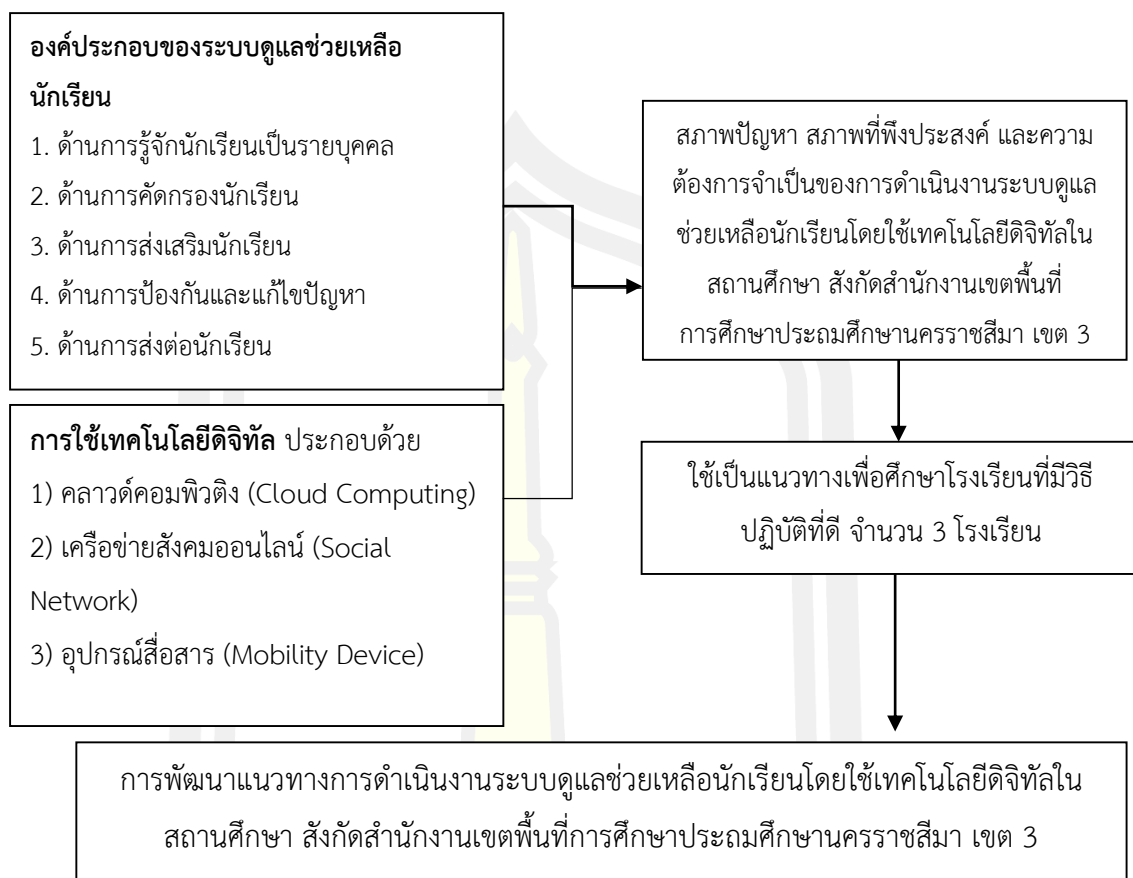
กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต (2546), กระทรวงศึกษาธิการ (2546), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

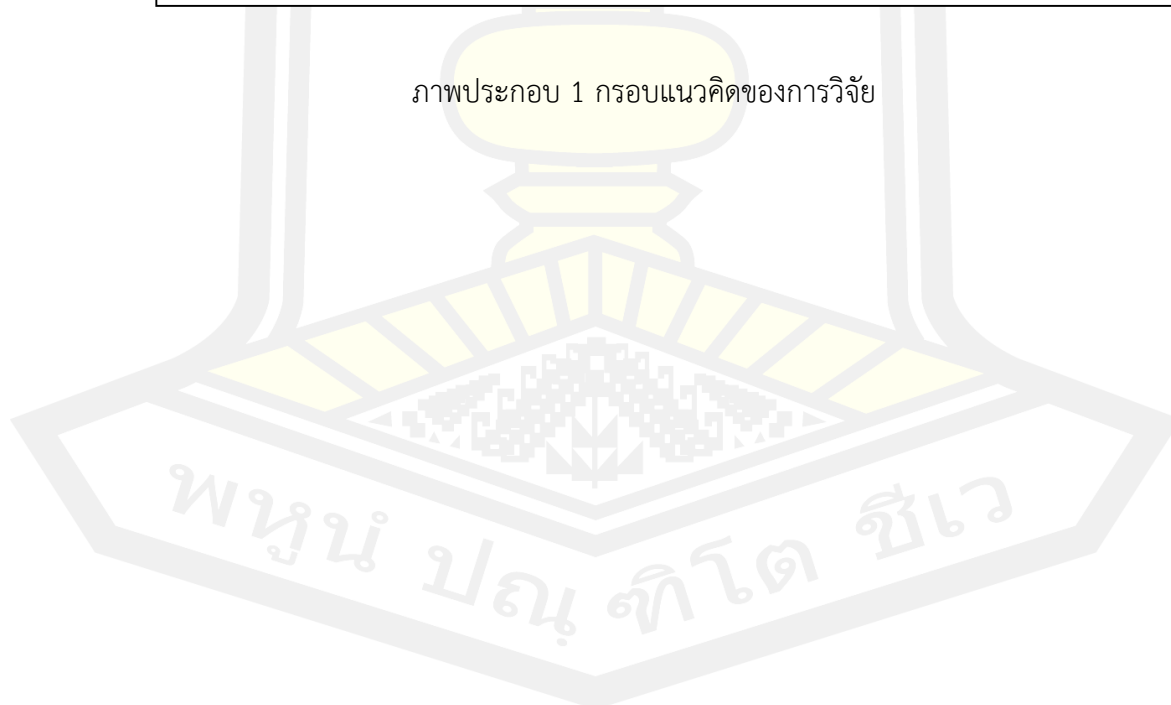
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560), Buehler (2016), ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์ (2560), ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) และศิริยุพา รุ่งเรืองสุข (2561) ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบจากหลักการที่ตรงกันมากที่สุด ประกอบด้วย

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

ปรากฏดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 3

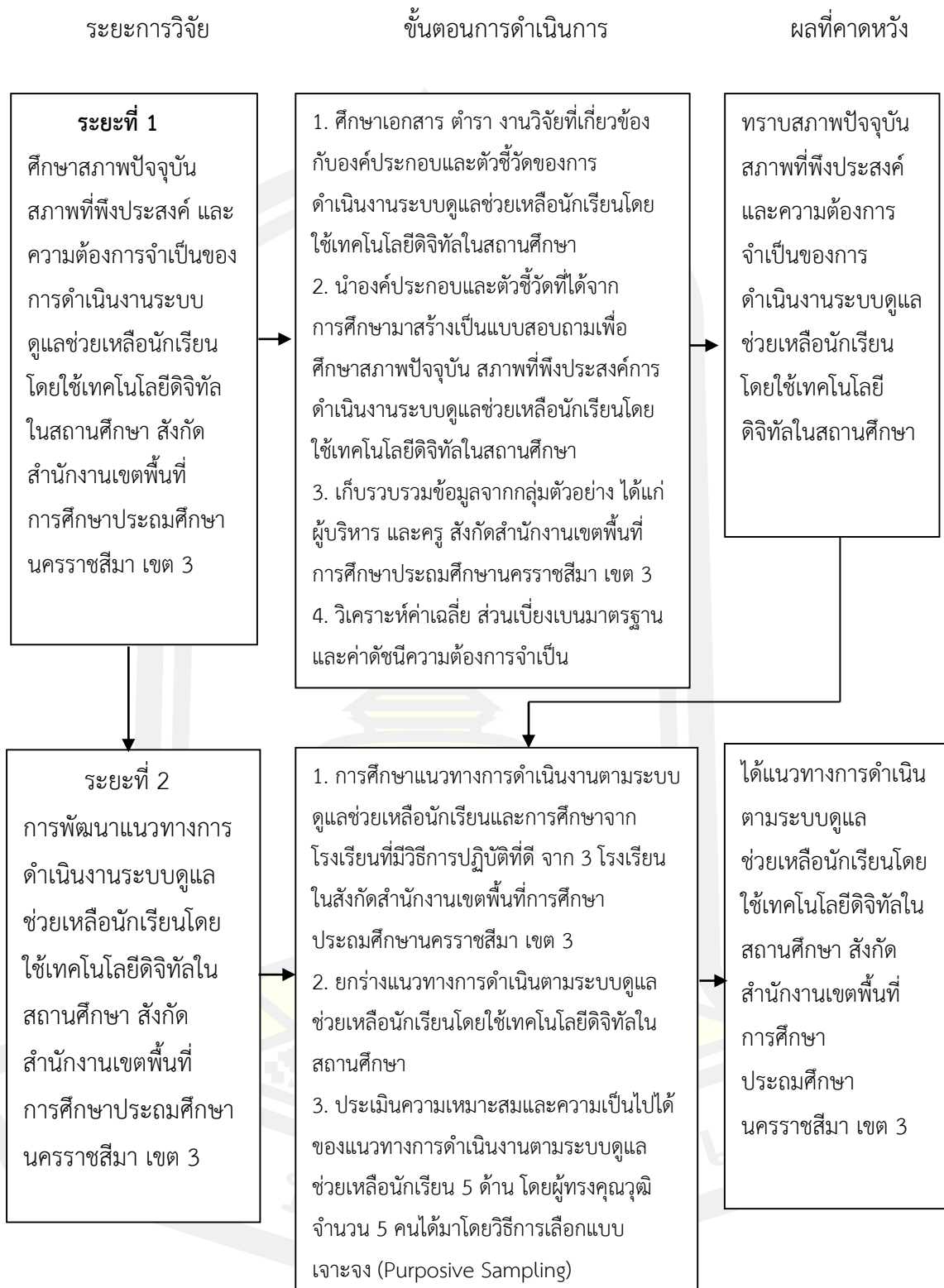
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา และเพื่อการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา จากข้อมูลที่ได้รับรวบรวมได้ แล้วนำมาสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 24 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีจำนวน 4 ตัวชี้วัด 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด 5) การส่งต่อนักเรียน มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด

1.2 นำองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มาใช้สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

1.3 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.4 วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำนวน 2,543 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 193 คน และ ครู จำนวน 2,350 คน จากสถานศึกษา 183 แห่ง

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 ; อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 334 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ .05

2.2.2 การสุ่มตัวอย่างใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม

2.2.3 กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนสถานศึกษาร้อยละ 50 และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 334 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน ครู จำนวน 242 คน ดังรายละเอียดปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ขนาด	ประชากร (คน)			กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	สถานศึกษา	ผู้บริหาร	ครู	สถานศึกษา	ผู้บริหาร	ครู
ขนาดเล็ก	90	90	654	45	45	90
ขนาดกลาง	88	88	1,481	44	44	132
ขนาดใหญ่	5	15	215	3	3	20
รวม	183	193	2,350	92	92	242
รวมทั้งหมด		2,543			334	

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เป็นข้อความเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบคำถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

3.2.2 ร่างแบบสอบถามโดยใช้ประเด็นองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้จากการศึกษามาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาแล้วนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความชัดเจนของข้อคำถาม ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใช้เทคนิค IOC (Index of Item-Objective Congruence) หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม โดยพิจารณาข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ถ้าแน่ใจ ว่าข้อคำถามนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง ให้คะแนน 0

ถ้าแน่ใจ ว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง ให้คะแนน -1

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา และการนิเทศการศึกษา ซึ่งมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษา เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ทางด้านการบริหารการศึกษา หรือการนิเทศการศึกษา และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ครูผู้สอนหรือบุคลากรทางการศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ทางด้านการบริหารการศึกษา

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. นางเกษร สมาทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านใหม่ไชยพจน์ (ฉลตราราษฎร์บำรุง) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 วุฒิการศึกษา (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. นายศิวานนท์ สวยสว่าง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไผ่เบญจมิตร วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาการบริหารและการศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. ดร.คณินธิปรีชต์ พรหมราษฎร์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 5 วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. นางสาวสรารัตน์ ฉลองกลาง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
5. ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์ ตำแหน่ง อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วุฒิการศึกษา (กศ.ด.) สาขาการบริหารและการศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item-Objective Congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 - 1.00

3.2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงของเครื่องมือและหาคุณภาพแบบสอบถาม.

3.2.6 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อคำถามกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) ตามสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553)

3.2.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อขออนุญาตและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

4.2 ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจัดส่งไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ และนัดหมายเพื่อมารับคืนภายในเวลา 2 สัปดาห์

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

5.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

5.1.1 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ของแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพและขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม ที่มีลักษณะข้อมูลประเภทมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการดำเนินการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จะให้ค่าน้ำหนักของแบบสอบถาม

ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

5 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด		
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก		
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง		
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย		
ค่าเฉลี่ย 1.01 - 1.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด		

5.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ สัจเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ได้จากการคำนวณดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index = $PNI_{modified}$) โดยใช้สูตรการคำนวณ PNI แบบปรับปรุงจากสูตรเดิมของ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ดังนี้

สูตรคำนวณ $PNI_{modified}$ (Priority Needs Index = PNI)

$$PNI_{modified} = (I-D) / D$$

$PNI_{modified}$ แทน วิธีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index)

- I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (Importance)
 D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (Degree of Success)

การแปลผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามมีความหมาย ดังนี้

1. การแปลผลความสำคัญของความต้องการจำเป็นของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ในส่วนสภาพปัจจุบันและความต้องการของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เป็นการแปลผลเชิงเปรียบเทียบระหว่างคุณลักษณะนั้น ๆ ต่อคุณลักษณะทั้งหมด ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่น้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะโดยรวมทั้งหมด หมายถึง การมีคุณลักษณะน้อย

1.2 ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่มากกว่า ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะโดยรวม ทั้งหมด หมายถึง การมีคุณลักษณะมาก

2. การแปลผลการวิเคราะห์ค่า PNI เพื่อการจัดลำดับความสำคัญของดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนี้

2.1 ค่า PNI มากที่สุด หมายถึง มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด

2.2 ค่า PNI ที่มากกว่าค่าเฉลี่ยของค่า PNI ของคุณลักษณะโดยรวมทั้งหมด แสดงถึง ความต้องการจำเป็นของคุณลักษณะที่ต้องได้รับการพัฒนา

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยเลือกวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายและสมมติฐานการวิจัยและใช้สถิติพื้นฐานหาค่าสถิติพื้นฐานดังนี้

6.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

6.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3 ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index =

PNI_{modified})

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

1.1 นำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้สัมภาษณ์สถานศึกษา ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีและเป็นที่ยอมรับ ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 3 แห่ง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานศึกษาต้นแบบ คือ

1.1.1 เป็นสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ 3 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในระดับ ดีมาก หรือ

1.1.2 ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล (1 ตำบล 1 โรงเรียนคุณภาพ) หรือ

1.1.3 เป็นสถานศึกษาที่มีผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยสถานศึกษานั้นได้รับการรับรองจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ ให้เป็นโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งและมีผลงานโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์ในแวดวงการศึกษา ประกอบด้วย 1) โรงเรียนบ้านไทยสามัคคี 2) โรงเรียนบ้านครบุรีนครธรรมโฆสิตวิทยาคาร และ 3) โรงเรียนบ้านซบสะอาด ซึ่งแต่ละโรงเรียนผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 1 คนและครูจำนวน 1 คน รวมเป็นผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คนจาก 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทาง และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.3 นำแนวทางที่พัฒนาขึ้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยการตรวจสอบยืนยัน และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็น และนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์

1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

2. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันแนวทางการดำเนินตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ทางด้านการบริหารการศึกษา หรือการนิเทศการศึกษา และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการบริหารการศึกษาอย่างน้อย 10 ปี

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. นายนิลชัย ดาดี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนารายณ์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5 วุฒิการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. นายนิยม เรืองคง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุเจ้าคุณ (หลวงพ่อกันหา สุขกาโม อุปถัมภ์) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 วุฒิการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา

3. นายมณฑิร สารจันทร์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองสะทอน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

4. นางปาริชาติ สมบูรณ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 วุฒิการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา

5. นายเฉลิมรัฐ วงษ์วัฒน์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 วุฒิการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จำนวน 1 ฉบับ

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ลักษณะข้อความแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นข้อความปลายเปิด ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางเพิ่มเติม

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

3.2.1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวความคิด แล้วสร้างแบบสัมภาษณ์ภายใต้กรอบแนวคิด

2) กำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ ให้สอดคล้องและครอบคลุมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

3) ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามกรอบที่กำหนด และนำร่างแบบสัมภาษณ์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) จัดทำฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วถูกต้องครบถ้วนไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด และทฤษฎีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2) ดำเนินการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

3) นำแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเห็นชอบให้นำแบบประเมินไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

4) จัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเดินทางไปศึกษาดูงานและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตนเองจากสถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง

4.2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง ผู้วิจัยประสานงานกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและดำเนินการส่งแบบประเมินแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาด้วยตนเอง

5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

5.2 ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของแนวทาง
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบ
ประเมิน เพื่อดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
แปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

4.51 - 5.00	ความหมายว่า	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของ แนวทางอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	ความหมายว่า	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของ แนวทางอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	ความหมายว่า	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของ แนวทางอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	ความหมายว่า	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของ แนวทางอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	ความหมายว่า	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของ แนวทางอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum(x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S. D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x_i แทน คะแนนแต่ละตัว
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน	สภาพปัจจุบัน
I	แทน	สภาพที่พึงประสงค์
PNI _{modified}	แทน	ดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน ครูจำนวน 242 รวมทั้งสิ้น 334 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ที่	ข้อมูลทั่วไป	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ (100.00)
1	เพศ		
	1.1 ชาย	150	44.91
	1.2 หญิง	184	55.09
	รวม	334	100.00
2	ตำแหน่ง		
	2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	92	27.54
	2.2 ครู	242	72.46
	รวม	334	100.00

ตาราง 7 (ต่อ)

ที่	ข้อมูลทั่วไป	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ (100.00)
3	ขนาดของสถานศึกษา		
	3.1 ขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 – 120 คน	135	40.42
	3.2 ขนาดกลาง จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน	176	52.70
	3.3 ขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป	23	6.88
	รวม	334	100.00

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเป็นเพศหญิงจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 55.09 และเพศชายจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 44.91 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 27.54 และครูจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 72.46 แยกตามขนาดสถานศึกษา ขนาดเล็กจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 40.42 ขนาดกลางจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 และขนาดใหญ่จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำนวน 334 คน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 8-13

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

องค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.10	0.85	ปานกลาง	4.47	0.54	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	2.75	0.85	ปานกลาง	4.46	0.52	มาก
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	2.97	0.87	ปานกลาง	4.52	0.54	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.22	0.85	ปานกลาง	4.50	0.55	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.06	0.85	ปานกลาง	4.33	0.65	มาก
รวม	3.02	0.85	ปานกลาง	4.46	0.56	มาก

จากตาราง 8 พบว่าสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 3.22$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.10$) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 3.06$) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 2.97$) และด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.52$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.50$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.47$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.46$) และด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ โดยใช้โปรแกรม ScanTool3 หรือใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์	2.63	0.89	ปานกลาง	4.40	0.56	มาก
2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน หรือการติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน	3.90	0.80	มาก	4.70	0.47	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการจัดทำระเบียบระเบียนสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ในรูปแบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการหรือเรียกดูข้อมูล	2.67	0.88	ปานกลาง	4.43	0.50	มาก
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	2.70	0.84	ปานกลาง	4.37	0.61	มาก
5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	3.60	0.89	มาก	4.50	0.57	มาก
6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	3.40	0.86	ปานกลาง	4.53	0.51	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ บันทึกข้อมูลสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียน ของนักเรียน	2.43	0.86	น้อย	4.37	0.61	มาก
8. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการบันทึกการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน	2.73	0.83	ปานกลาง	4.33	0.48	มาก
9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของ นักเรียน	2.47	0.86	น้อย	4.30	0.60	มาก
10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ เป็นช่องทางในการการประสานงาน กับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน	3.77	0.86	มาก	4.60	0.56	มากที่สุด
11. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูล ของนักเรียน	3.80	0.81	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด
รวม	3.10	0.85	ปานกลาง	4.47	0.54	มาก

จากตาราง 9 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน/การติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน ($\bar{X} = 3.90$) ข้อ 11. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน ($\bar{X} = 3.80$) และข้อ 10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน ($\bar{X} = 3.77$) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ

ข้อ 7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ติดตั้งบันทึกข้อมูลสถิติการมาเรียน/การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 2.43$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน/การติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบ ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมา คือ ข้อ 11. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน ($\bar{X} = 4.63$) และข้อ 10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน ($\bar{X} = 4.60$)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน	2.67	0.84	ปานกลาง	4.43	0.50	มาก
2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปรผลแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	2.70	0.88	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก
3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	2.53	0.82	ปานกลาง	4.47	0.51	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เป็นพื้นที่ในการรายงานสรุปผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา	2.57	0.82	ปานกลาง	4.37	0.56	มาก
5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัด กรองนักเรียนที่เป็นภาพรวมของสถานศึกษา ให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน	3.30	0.88	ปานกลาง	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม	2.75	0.85	ปานกลาง	4.46	0.52	มาก

จากตาราง 10 พบว่าสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นภาพรวมของสถานศึกษาให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมา คือ ข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปรผลแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ/กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.70$) และข้อ 1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง/ผู้ใกล้ชิดนักเรียน ($\bar{X} = 2.67$) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ข้อ 3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.53$)

สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นภาพรวมของสถานศึกษาให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมา คือ ข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปรผลแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยแยก

กลุ่มเป็นกลุ่มปกติ/กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.50$) และข้อ 3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียน และระดับชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.47$)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ด้านการส่งเสริมนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	2.83	0.87	ปานกลาง	4.33	0.66	มาก
2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	3.23	0.86	ปานกลาง	4.47	0.57	มาก
3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	3.17	0.87	ปานกลาง	4.43	0.57	มาก
4. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์	2.33	0.88	น้อย	4.37	0.61	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางใน การสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ	3.10	0.88	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ผ่าน อุปกรณ์สื่อสารพกพา	2.63	0.89	ปานกลาง	4.53	0.51	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ใน การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและ ผู้ปกครอง ในการจัดกิจกรรมเสริมสร้าง ความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็ม ตามศักยภาพ	2.53	0.86	ปานกลาง	4.40	0.56	มาก
8. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม นักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วน ร่วม เช่น กิจกรรมเสริมสร้างความสามารถ พิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางใน การประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือให้ผู้ปกครองมี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	2.87	0.86	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก
9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ใน การประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.60	0.86	ปานกลาง	4.70	0.47	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.73	0.87	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด
11. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.63	0.85	มาก	4.67	0.48	มากที่สุด
รวม	2.97	0.87	ปานกลาง	4.52	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมา คือ ข้อ 11. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพาเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 3.63$) และข้อ 2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ ($\bar{X} = 3.23$) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ข้อ 4. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ ($\bar{X} = 2.33$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณารายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมา คือ ข้อ 9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.70$) และข้อ 11. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพาเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.67$) และข้อที่มี

ระดับพึงประสงค์ที่ต่ำที่สุด คือ ข้อ 1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือ กิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ ($\bar{X} = 4.33$)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของ การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานการประชุมและวางแผน	3.10	0.84	ปานกลาง	4.47	0.57	มาก
2. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้คลาวด์คอมพิวติง ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา	2.83	0.87	ปานกลาง	4.40	0.56	มาก
3. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.53	0.86	มาก	4.70	0.47	มากที่สุด
4. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อติดต่อสื่อสารกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.37	0.72	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียน	2.80	0.89	ปานกลาง	4.43	0.63	มาก
6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	3.33	0.88	ปานกลาง	4.53	0.51	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	3.63	0.89	มาก	4.67	0.48	มากที่สุด
8. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการจัดกิจกรรม การป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	2.77	0.86	ปานกลาง	4.10	0.71	มาก
9. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.47	0.86	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก
10. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.40	0.86	ปานกลาง	4.63	0.56	มากที่สุด
รวม	3.10	0.84	ปานกลาง	4.50	0.55	มาก

จากตาราง 12 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและ

แก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมา คือ ข้อ 3. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.53$) และข้อ 9. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.47$) ข้อที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ข้อ 8. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์ คอมพิวติง ในการบันทึกรายงานผลการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 2.77$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 3. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมา คือ ข้อ 7. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.67$) และข้อ 10. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อส่ง รายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.63$) และข้อที่มีระดับพึงประสงค์ ที่ต่ำที่สุด คือ ข้อ 8. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการจัดกิจกรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.10$)

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการ ดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน	3.37	0.89	ปานกลาง	4.57	0.57	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพจนานุกรมในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน	3.23	0.73	ปานกลาง	4.40	0.62	มาก
3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนคลาวด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	2.90	0.88	ปานกลาง	4.07	0.69	มาก
4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	2.97	0.81	ปานกลาง	4.47	0.68	มาก
5. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพจนานุกรมในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	3.00	0.83	ปานกลาง	4.63	0.49	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	3.13	0.86	ปานกลาง	4.37	0.67	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการติดต่อประสานงานในการส่งต่อนักเรียน ไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษา ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	3.03	0.85	ปานกลาง	4.23	0.68	มาก
8. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือ นักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาผ่านคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการ บันทึกผลการช่วยเหลือนักเรียน	2.87	0.82	ปานกลาง	4.10	0.71	มาก
9. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือ นักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา ผ่านการติดต่อสื่อสารตามช่องทาง เครือข่ายสังคมออนไลน์	2.93	0.94	ปานกลาง	4.27	0.69	มาก
10. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือ นักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ	3.13	0.78	ปานกลาง	4.33	0.71	มาก
11. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่อง	2.83	1.02	ปานกลาง	4.10	0.66	มาก
12. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการ ช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.27	0.83	ปานกลาง	4.30	0.65	มาก
13. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.17	0.83	ปานกลาง	4.43	0.68	มาก
รวม	3.06	0.85	ปานกลาง	4.70	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมา คือ ข้อ 12. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.27$) และข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.23$) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ ข้อ 3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนคลาวด์ คอมพิวเตอร์ ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 2.90$)

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อ 5. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมา คือ ข้อ 1. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.57$) และข้อ 4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.47$) และข้อที่มีระดับพึงประสงค์ที่ต่ำที่สุด คือ ข้อ 3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนคลาวด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.07$)

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อจัดลำดับความสำคัญ (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบแนวทาง

การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
ปรากฏผลดังตาราง 14-19

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น
ปรับปรุง (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นโดยรวม

องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.10	4.47	0.442	3
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	2.75	4.46	0.622	1
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	2.97	4.52	0.521	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.22	4.50	0.398	5
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.06	4.33	0.414	4

จากตาราง 14 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3 เรียงลำดับจากความต้องการมากไปหาความต้องการน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรอง
นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และ
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ โดยใช้โปรแกรม ScanTool3 หรือใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์	2.63	4.40	0.671	3
2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน หรือการติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน	3.90	4.70	0.205	11
3. สถานศึกษามีการจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ในรูปแบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการหรือเรียกดูข้อมูล	2.67	4.43	0.663	4
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	2.70	4.37	0.617	5
5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	3.60	4.50	0.250	8
6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน	3.40	4.53	0.333	7
7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ บันทึกข้อมูลสถิติการเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน	2.43	4.37	0.795	1

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
8. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการบันทึกการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน	2.73	4.33	0.585	6
9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน	2.47	4.30	0.743	2
10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน	3.77	4.60	0.221	9
11. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน	3.80	4.63	0.219	10

จากตาราง 15 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์บันทึกข้อมูลสถิติการมาเรียน/การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ข้อ 9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน และข้อ 1. สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ โดยใช้โปรแกรม ScanTool3 หรือใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ตามลำดับ

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน	2.67	4.43	0.663	4
2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปลผลแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	2.70	4.50	0.667	3
3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	2.53	4.47	0.763	1
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เป็นพื้นที่ในการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา	2.57	4.37	0.701	2
5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นภาพรวมของสถานศึกษา ให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน	3.30	4.53	0.374	5

จากตาราง 16 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ข้อ 3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ข้อ 4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์เป็นพื้นที่ในการรายงานสรุปผลการ

คัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา และข้อ 2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปลผลแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ/กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ด้านการส่งเสริมนักเรียน	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความต้องการจำเป็น
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	2.83	4.33	0.529	6
2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	3.23	4.47	0.381	9
3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	3.17	4.43	0.400	8
4. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบ ออนไลน์	2.33	4.37	0.871	1
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ	3.10	4.57	0.473	7

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมนักเรียน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
6. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบ ออนไลน์ ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา	2.63	4.53	0.722	4
7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ในการจัด กิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่ เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ	2.53	4.40	0.737	3
8. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรม เสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสม เต็มตามศักยภาพ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือ ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	2.87	4.50	0.570	5
9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการ ประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	2.60	4.70	0.808	2
10. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.73	4.73	0.268	11
11. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองผ่าน อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.63	4.67	0.284	10

จากตาราง 17 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่
ข้อ 4. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือ

กิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ รองลงมา คือ ข้อ 9. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และข้อ 7. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นปรับปรุง (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการประสานงานการประชุมและวางแผน	3.10	4.47	0.441	4
2. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา	2.83	4.40	0.553	2
3. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.53	4.70	0.330	8
4. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อติดต่อสื่อสารกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.37	4.57	0.356	7

ตาราง 18 (ต่อ)

ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
5. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน	2.80	4.43	0.583	1
6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	3.33	4.53	0.360	6
7. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	3.63	4.67	0.284	10
8. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	2.77	4.10	0.482	3
9. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.47	4.50	0.298	9
10. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.40	4.63	0.363	5

จากตาราง 18 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา เรียงลำดับจากความต้องการมากไปหา ความต้องการน้อย ได้แก่ ข้อ 5. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกข้อมูล สภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน ข้อ 2. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการ ป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้คลาวด์ คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางการแก้ไข้ปัญหา และ

ข้อ 8. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการจัดกิจกรรมการป้องกันและ
แก้ไขปัญหา นักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น
ปรับปรุง (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการส่งต่อนักเรียน

ด้านการส่งต่อนักเรียน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็น ช่องทางในการประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับ ผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน	3.37	4.57	0.356	12
2. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการ ติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องใน สถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือ นักเรียน	3.23	4.40	0.361	11
3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนคลาวด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความ คิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	2.90	4.07	0.402	6
4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	2.97	4.47	0.506	2
5. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการส่ง รายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุป ประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน	3.00	4.63	0.544	1

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อนักเรียน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
6. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	3.13	4.37	0.394	9
7. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการติดต่อประสานงานในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	3.03	4.23	0.396	8
8. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาผ่านคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกผลการช่วยเหลือนักเรียน	2.87	4.10	0.430	5
9. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านการติดต่อสื่อสารตามช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์	2.93	4.27	0.455	3
10. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ	3.13	4.33	0.383	10
11. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึก รายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.83	4.10	0.447	4
12. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.27	4.30	0.316	13
13. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการส่ง รายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.17	4.43	0.400	7

จากตาราง 19 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน เรียงลำดับจากความต้องการมากไปหาความต้องการน้อย ได้แก่ ข้อ 5. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ข้อ 4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน และ ข้อ 9. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านการติดต่อสื่อสารตามช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตามลำดับ

ตาราง 20 ผลการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บข้อมูลนักเรียนได้มาก ๆ สามารถแก้ไขและนำมาปรับปรุงได้ตลอดเวลา สะดวกในการเรียกใช้ข้อมูลของนักเรียน ทำให้การทำงานของครูง่ายขึ้น - โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในบางรายการ เป็นอีกช่องทางในการเข้าถึงตัวนักเรียน - ในสถานการณ์โรคระบาดโควิดเช่นนี้ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษาย่อมเป็นผลดีกับนักเรียน ซึ่งทางโรงเรียนได้นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ เช่น 1.การสอนออนไลน์ 2.การสอบออนไลน์ 3.การเยี่ยมบ้านออนไลน์ 4.การสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองออนไลน์ - นักเรียนบางครอบครัวไม่สามารถเล่น internet ได้ ต้องเพิ่มเติมในการติดตามที่ไม่ใช่ระบบออนไลน์ ซึ่งเป็นข้อจำกัดอย่างยิ่งของการเข้าถึง internet ของนักเรียน

ตาราง 20 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอีกช่องทางในการเก็บข้อมูลของนักเรียน - นักเรียนบางคนไม่มีอุปกรณ์สำหรับใช้งานในด้านดิจิทัล ในโรงเรียนขนาดเล็กไปจนถึงขนาดกลาง จึงค่อนข้างเป็นไปได้ยากที่จะดำเนินการใด ๆ ด้วยระบบดิจิทัล แต่ถ้าสามารถดำเนินการได้จะทำให้การช่วยเหลือและส่งต่อนักเรียนเป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น - ในการเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาส่วนใหญ่ที่มีปัญหาคือ ผู้ปกครองกับนักเรียนที่ไม่มีความพร้อมในด้านอุปกรณ์และเครือข่าย หากจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องจัดหาอุปกรณ์สื่อสารและเครือข่ายให้กับผู้ปกครองและนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การคัดกรองเป็นระบบมากขึ้น สามารถแยกข้อมูลได้เหมาะสม มีการเก็บข้อมูลและคัดกรองได้แม่นยำ - คัดกรองจากการเรียนรู้ของเด็ก และควรคัดกรองทุกปีเพื่ออัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน - อยากให้มีการลดการใช้เอกสารในการดำเนินงานมาเป็นการใช้ระบบออนไลน์แทน เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว - ควรนำมาประยุกต์ใช้จริงแต่ต้องมีแบบฟอร์มหรือรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน - ใช้เป็นข้อมูลในการคัดกรอง สามารถแชร์ข้อมูลให้ทุกคนในโรงเรียนได้ใช้ร่วมกันได้ - การคัดกรองออนไลน์อาจพบกับการไม่ได้เจอกับสภาพจริงของนักเรียน และการมีข้อจำกัดของผู้ปกครองในการใช้ระบบต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน - ในสถานการณ์โรคระบาดโควิดเช่นนี้ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา ย่อมทำให้ครูประจำชั้น ครูฝ่ายดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมไปถึงผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนได้ในเชิงลึก ซึ่งนำไปสู่การช่วยเหลือ ส่งเสริมและส่งต่อนักเรียนได้อย่างทันท่วงที

ตาราง 20 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ข้อเสนอแนะ
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประสานงาน ง่ายต่อการช่วยเหลือ นักเรียน และมีฐานข้อมูลที่เก็บส่วนกลางกันการสูญหายได้ - ส่งเสริมเท่าที่จะทำได้ในการร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียน และ ผู้ปกครองข้างเคียงที่สามารถเข้าใจ เข้าถึงในระบบต่าง ๆ ที่ โรงเรียนใช้ - มีดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด ช่วยให้มีการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน - ในสถานการณ์โรคระบาดโควิดเช่นนี้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่าง หลากหลาย คุณครูสามารถจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่าง บุคคลได้ตามความเหมาะสม - อยากให้นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างครอบคลุม เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ - ข้อจำกัดของการเข้าถึง internet ข้อจำกัดของความรู้ของนักเรียน และผู้ปกครองในการเข้าใช้ระบบต่าง ๆ ที่บางคนนั้นไม่มีความรู้เลย จะต้องมีแนวทางที่ครอบคลุมให้มากกว่านี้ เพราะจะต้องนึกถึงข้อจำกัด ที่บ้านแต่ละบ้านมีไม่เท่ากันด้วยในเรื่องของการเข้าถึงระบบสาระ สนเทศต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบ internet หรือ ระบบออนไลน์ต่าง ๆ
4. ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ครูคอยชี้แนะในการเรียนรู้และให้ความรู้ในด้านนั้น ให้ถูกต้อง - สามารถส่งต่อข้อมูลนักเรียนที่จำเป็น ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานได้ทันที - การป้องกันและการแก้ไข ต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในการช่วย ครู และถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองด้วย - ในสถานการณ์โรคระบาดโควิดเช่นนี้ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ใน สถานศึกษา ทำให้มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสามารถ ป้องกัน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ได้ทันท่วงที ยกตัวอย่างเช่น การ เข้าถึงอินเทอร์เน็ต ที่มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ คุณครูก็ จะมีการตรวจสอบข้อมูล และใช้วิธีการสอนอื่น ๆ แทนการใช้ อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ตาราง 20 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อเสนอแนะ
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นช่องทางให้ครูมีข้อมูลนักเรียนในการส่งต่อให้กับครูในระดับชั้นต่อไปหรือหน่วยงานต้นสังกัดช่วยติดตามดูแลได้ง่ายขึ้น - มีการประชาสัมพันธ์ การเรียนต่อ การเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านช่องทางสื่อสารออนไลน์ โดยเฉพาะผ่านทาง Facebook ของโรงเรียน - ส่งต่อข้อมูลของเด็กไปยังสถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่นได้ทันที - ถ้านักเรียนต้องได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะภายนอก ครูก็ต้องมีหน้าที่ประสานติดตามให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้รับความสะดวกและสบายใจมากที่สุด - ในสถานการณ์โรคระบาดโควิดเช่นนี้ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในสถานศึกษา ทำให้มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ได้ทันท่วงที ยกตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนการบ้านนักเรียน คุณครูก็ใช้วิธีการนำนักเรียนมาเรียนกับครูที่โรงเรียน หรือสอนออนไลน์แบบส่วนตัว

จากตาราง 20 แสดงผลการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ประกอบด้วยข้อเสนอแนะ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น โดยสถานศึกษาต้องคำนึงถึงอุปกรณ์และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของนักเรียนและผู้ปกครอง พร้อมทั้งสามารถสร้างความเข้าใจและเข้าถึงการใช้งานระบบดิจิทัลของสถานศึกษาให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนด้วย ซึ่งจะช่วยให้การทำงานของครูมีความสะดวกและรวดเร็วในการเก็บข้อมูลนักเรียน การคัดกรองนักเรียนเป็นระบบและแม่นยำ มีฐานข้อมูลที่เป็นส่วนกลาง ป้องกันการสูญหายได้ ทำให้มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบัน และสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ซึ่งสามารถป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นำไปสู่การช่วยเหลือ

ส่งเสริมและส่งต่อนักเรียนได้อย่างทันท่วงที ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพต่อไป

โดยสรุปความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยสรุปแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ต้องการให้สถานศึกษามีการใช้คลาวด์ คอมพิวเตอร์บันทึกข้อมูลสถิติการมาเรียน/การเข้าชั้นเรียนของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อขอข้อมูลของนักเรียน รวมถึงมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ ในรูปแบบออนไลน์หรือใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ต้องการให้สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน ใช้คลาวด์ คอมพิวเตอร์เป็นพื้นที่ในการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา และใช้ในการจัดการข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนและแปรผลแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ/กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ต้องการให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ มีการใช้ คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองในการจัดกิจกรรม เสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า ต้องการให้สถานศึกษามีการใช้ คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน มีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริม หลัสูตร โดยใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อนำไปวิเคราะห์ แนวทางการแก้ไขปัญหา และให้สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการบันทึกรายงานผลการ จัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ต้องการให้สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน และสถานศึกษามีการ ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านการ ติดต่อสื่อสารตามช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยศึกษาจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ไปสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยเรียงลำดับความต้องการและความจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้ง 5 ด้านไปสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็นตามลำดับ เพื่อใช้พัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ สถานศึกษาละ 3 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน และครูประจำชั้น จำนวน 1 คน จำนวน 3 โรงเรียน รวมเป็นผู้ให้ข้อมูล 9 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งสถานศึกษาดังกล่าวเป็นสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการบริหารจัดการและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สถานศึกษาดังกล่าว ประกอบด้วย 1. โรงเรียนบ้านไทยสามัคคี 2. โรงเรียนครบุรีนครราชสีมาวิทยาคาร และ 3. โรงเรียนบ้านซับสะเดา

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยสรุปแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผลจากการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรมีการใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ในการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและบันทึกสถิติการเรียน ด้วย Google Form หรือ Google Sheets มีการจัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง และสถานศึกษาจะต้องสร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่เด็กนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งานระบบเทคโนโลยีของสถานศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการสัมภาษณ์ ดังตัวอย่าง

“...การรู้จักนักเรียน คุณครูก็จะมี การสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล เรื่อง สุขภาพ ความสนใจ ความถนัด ซึ่งปีนี้ใช้ระบบสแกน โดยทำเป็นบัตรนักเรียน สามารถบอกข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคลได้เลย เช่น การเข้าแถว การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน สามารถดูผลการ เรียนรายวิชาได้ ให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองผ่านระบบออนไลน์ โรงเรียนก็บันทึกจัดเก็บผลเป็น รายห้อง มีการสรุปเวลาทำกิจกรรมของนักเรียนเป็นรายเดือน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูและผู้ปกครองมีช่องทางติดต่อสื่อสารทางออนไลน์ เพจ Facebook, กลุ่ม Line และเบอร์โทรศัพท์ เพื่อพูดคุยอัปเดตข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และใช้ Google Form ในการ เก็บข้อมูลนักเรียน มี SDQ และระเบียบสะสมเป็นรายบุคคล...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการเช็คชื่อโดยใช้ Google Form และสรุปเป็นรายเดือน สามารถดู ข้อมูลภาพรวมของนักเรียนได้ ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนี้มีความเป็นไปได้ในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ทั้งสะดวก รวดเร็วและลดภาระของครู...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 1, 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...สถานศึกษา ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีช่องทางติดต่อกับโรงเรียนคือ Facebook, กลุ่ม Line, เว็บไซต์โรงเรียน และมี Line official ที่มีการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การนำเทคโนโลยีมาใช้ จะพบปัญหาในการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและ ครูมีความคลาดเคลื่อน เนื่องจากไม่ได้เจอหน้ากันโดยตรง มีอุปสรรคในการสื่อความหมาย แก้ปัญหา โดยการอัดคลิปอธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัล ส่งเข้ากลุ่มไลน์ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน หากมีนักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์ คุณครูจะต้องลงพื้นที่ด้วยตนเอง...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...สร้าง Google Form ให้นักเรียนกรอกข้อมูล แต่ก่อนทำแบบฟอร์ม ต้องรู้ว่าอยากได้ข้อมูลอะไร ช่วยให้ครูประหยัดเวลาได้ และสามารถเก็บหลักฐานการทำงานได้...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...สถานศึกษาได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานของครู ซึ่งมีความสะดวกมากกว่าเมื่อก่อน และช่วยลดภาระของครูทั้งงานเอกสาร ลดเวลาในการทำงาน ไม่ซ้ำซ้อน อย่างการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นไฟล์ สามารถส่งต่อให้ครูที่รับผิดชอบงานนั้น ๆ ได้สะดวก...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูและผู้ปกครองมีช่องทางติดต่อทางออนไลน์ เพจ Facebook เบอร์โทรศัพท์ และ Line กลุ่มผู้ปกครอง ถ้าต้องการข้อมูลครูก็ส่งลิงก์เข้ากลุ่มไลน์ให้ผู้ปกครองหรือนักเรียนกรอกข้อมูลได้..”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ในช่วงนี้ก็จะใช้การเยี่ยมบ้านออนไลน์ และลงเยี่ยมบ้านเพื่อดูสภาพจริงของนักเรียน ดูความแตกต่างของนักเรียนเวลาอยู่บ้านและอยู่โรงเรียนมีลักษณะอย่างไร ผู้ปกครองสนใจการเรียนมากน้อยเพียงใด พฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างไร...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์ คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets มีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล และใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวมรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการสัมภาษณ์ ดังตัวอย่าง

“...มีการปรับวิธีการดำเนินงานให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยนำโปรแกรมหรือเทคโนโลยีเข้ามาช่วย ทำให้ได้ข้อมูลและมีการลิงก์ข้อมูลการเยี่ยมบ้าน จากการเก็บข้อมูลนักเรียนที่ใช้ Google Form ช่วยในการคัดกรองนักเรียนหรือการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้หมดเลย...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...จะใช้เทคโนโลยี มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยนักเรียนและผู้ปกครองเข้าระบบแล้วกรอกข้อมูล ซึ่งมีครูประจำชั้นเป็นผู้กำกับติดตาม แล้วระบบจะวิเคราะห์และแสดงผล แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งลิงก์ให้นักเรียนเข้าไปทำแบบคัดกรอง และมีการร่วมมือกับทางจังหวัด เป็นโปรแกรมจัดทำงานของจังหวัด เพื่อสำรวจความสนใจของนักเรียน เริ่มตั้งแต่นักเรียนระดับชั้น ป.4 ขึ้นไป...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 1, 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้เทคโนโลยีที่เป็นโปรแกรมมาช่วยในการคัดกรองนักเรียน ช่วยเพิ่มความสะดวกและรวดเร็ว ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ทำให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว สะดวกทั้งผู้ปกครอง นักเรียน และครู...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง และจัดกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหา ติดตามและส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนตามศักยภาพของนักเรียน...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ในการคัดกรองนักเรียน จะมีการบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนไว้เป็นไฟล์ และนำเข้าไว้ในระบบของโรงเรียน ง่ายต่อการส่งต่อข้อมูลให้ครูท่านอื่น ๆ...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ได้ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน มีการลิงค์ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลการเยี่ยมบ้าน นำโปรแกรมมาช่วย ในการคัดกรองนักเรียนและการแบ่งกลุ่มนักเรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีโปรแกรมที่ช่วยคัดกรองนักเรียน ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม โปรแกรมก็จะวิเคราะห์ผลออกมาเลย เราจะสามารถบันทึกข้อมูลของนักเรียนไว้เป็นรายบุคคลได้ จัดเก็บข้อมูลเป็นห้อง ครูก็จะสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ง่าย...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีกลุ่มไลน์ไว้ติดต่อกับผู้ปกครองและนักเรียน ใช้ส่งลิงค์ให้กรอกข้อมูล หรือทำแบบสอบถาม มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น ข้อมูลที่ได้ก็เป็นระบบ ไม่สูญหาย...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง มีการใช้ Google Form ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง และประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน สถานศึกษาควรใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อเพิ่มความสะดวกและรวดเร็ว มีการบันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้งผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง และสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู

ผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์นำเสนอ ดังตัวอย่าง

“...มีการใช้ Google Meet, กลุ่ม Line ในการพบปะนักเรียนและผู้ปกครอง ถึงปัญหาทั้งการเรียน และเรื่องอื่น ๆ และสามารถติดต่อคุณครูและโรงเรียนได้ตลอดเวลา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการจัดประชุมผู้ปกครองผ่านไลน์ Meeting แต่ก็ไม่ใช่ 100% เนื่องจากมีปัญหาอินเทอร์เน็ต จึงมีการสรุปการประชุมในแต่ละครั้งลงกลุ่มไลน์ให้ผู้ปกครองเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูก็จะมีกลุ่มไลน์นักเรียนและผู้ปกครอง ไว้ใช้ติดต่อสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 1, 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการปรับระบบให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มันเปลี่ยนไปพยายามลดภาระงานของครู และเน้นความสะดวกรวดเร็ว ในการดำเนินงานก็พบปัญหาต่าง ๆ ก็มีการแก้ไข ลองใช้ระบบต่าง ๆ เข้ามาช่วย ระหว่างที่ใช้ก็มีปัญหา แต่ก็อยู่ที่เราว่าจะยอมรับและพยายามแก้ปัญหาไปเรื่อย ๆ โดยพยายามหาเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การนำเทคโนโลยี หรือระบบต่าง ๆ เช่น Google Form มาใช้โรงเรียน ก็จะมีการจัดอบรมการใช้งานเกี่ยวกับระบบดิจิทัลให้กับคณะครู...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การนำเทคโนโลยีมาใช้ส่วนมากจะใช้ Google Form ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง และประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมงานอาชีพที่เป็นกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนผ่านเพจโรงเรียน และกลุ่มไลน์ มีการสรุปผลและประมวลภาพกิจกรรมงานอาชีพผ่านช่องทางออนไลน์...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ติดต่อกับผู้ปกครองตลอดเวลาในการปรับปรุง หรืออัปเดตข้อมูลนักเรียน ส่วนมากการพบปะจะเน้นกลุ่มไลน์ และเน้นการใกล้ชิด...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...สร้างกลุ่ม Line ที่มีนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบปัญหาและ ร่วมกันแก้ไข...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ผลจากการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา และ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ กลุ่ม Line และใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงาน และส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้วยอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

ผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์นำเสนอ ดังตัวอย่าง

“...การแก้ไขปัญหา มีการพูดคุยกับครูและผู้ปกครอง จะเน้นการ ติดต่อบริการผ่านกลุ่มไลน์หากเกินกำลัง ก็ส่งต่อหน่วยงานอื่น รายงานไปที่สำนักงานเขต และมีการติดตามผลการรักษา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาจะอยู่ที่ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง เห็นด้วยที่นำ ระบบดิจิทัลนี้มาใช้ ทำให้นักเรียนไม่แอบหนี สามารถติดตามงาน การเข้าเรียนได้ตลอด...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการพูดคุยผ่านไลน์กับผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มเสียง เพื่อหาแนวทางแก้ไข ส่วนมากเป็นเรื่องการเรียน ผู้ปกครองสามารถดูผลการเรียนของนักเรียนได้ การแก้ไขผลการเรียน...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 1, 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการติดตามนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านทั้งแบบออนไลน์ และลงไปดูสภาพจริง เพื่อพูดคุยกับนักเรียน รวมทั้งขอความร่วมมือกับเพื่อน ๆ นักเรียนในชั้นเรียนเพื่อช่วยกัน แก้ไขปัญหา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการติดตามนักเรียน เช่น การเยี่ยมบ้าน ช่วงนี้ก็เยี่ยมบ้านออนไลน์ ติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์ ใช้ Line Meeting หรือ Video Call ตามความสะดวก...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูต้องให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน มีกิจกรรมที่ป้องกันและ แก้ไขปัญหา มีกลุ่มไลน์ไว้พูดคุยกับนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อทราบปัญหาและหาแนวทางป้องกัน และแก้ไข...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยสร้างเครือข่ายขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการติดตามโดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน ดูสภาพจริง สอบถามเพื่อน และพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน ขอความร่วมมือกับเพื่อน ผู้ปกครองในการหาแนวทาง เพื่อแก้ไขปัญหา...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ใช้กลุ่ม Line, Facebook พูดคุย ติดตามนักเรียน อัปเดตข้อมูลนักเรียน มีกิจกรรมหรือการให้ข้อมูลเพื่อป้องกันปัญหาผ่านสื่อออนไลน์ ส่วนมากครูประจำชั้นจะมีกลุ่มไว้

ติดต่อสื่อสารกับนักเรียนตลอดเวลา ทำให้ครูกับนักเรียนใกล้ชิดกันมากขึ้น นักเรียนกล้าพูดคุยครู การให้คำปรึกษาในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นก็ง่ายขึ้น...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรใช้สังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงาน การส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรมีการใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์มาประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์นำเสนอ ดังตัวอย่าง

“...หากมีการแก้ไขปัญหาแล้ว แต่มันเกินกว่าที่โรงเรียนจะดำเนินการได้ ก็จะส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานผลไปยังสำนักงานเขต มีการสื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียนให้รับทราบถึงปัญหาในการส่งต่อ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูจะต้องสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาในหลาย ๆ ของพฤติกรรมที่เกิดการเปลี่ยนแปลง หาแนวทางร่วมกับผู้บริการ ครูประจำชั้น ประสานงานกับหน่วยงาน ให้นักเรียนไปตามนัด เตรียมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่ช่วยเหลือนักเรียน...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 1, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูประจำชั้นจะต้องคอยสังเกต เอาใจใส่ถึงปัญหาของนักเรียนมีการพูดคุยกับผู้ปกครองของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และหากโรงเรียนมีเครือข่ายในการส่งต่อนักเรียนหรือข้อมูลที่ติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็จะช่วยให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลาที่...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 1, 11 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ในการส่งต่อ ก็จะมีกรณีที่ส่งต่อทั้งภายในและภายนอก การส่งต่อก็จะมีครูแนะแนวที่รับผิดชอบ ให้คำปรึกษาหรือมีช่องทางในการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปรายงานเป็นปีการศึกษา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีแบบรายงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้เป็นไฟล์ ใช้เป็นข้อมูลในการส่งต่อให้กับครูหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ รวดเร็วและง่ายในการดำเนินการช่วยเหลือ...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...พยายามติดต่อ ติดตามกับผู้ปกครองนักเรียนผ่านออนไลน์หรือการพบปะ อย่างเสมอ เพื่อการแก้ปัญหาในขั้นต่อไป...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 2, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การส่งต่อต้องมีเครือข่ายการทำงาน ขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และ ผู้นำชุมชนในการดำเนินการแก้ไขในลำดับต่อไป...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้บริหารและครูก็จะคอยติดตามผลการส่งต่อนักเรียน รายงานต้นสังกัด ให้รับทราบปัญหา...”

(หัวหน้างาน โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูจะรู้จักนักเรียนดีที่สุด ก็จะต้องคอยสังเกต หากมีอะไรที่เปลี่ยนไป ก็จะต้องรายงานผู้บริหาร เพื่อหาแนวทางในการส่งต่อ หรือจะต้องขอคำแนะนำจากนักจิตวิทยาของ เขต เพื่อหาช่องทางการช่วยเหลือต่อไป...”

(ครูประจำชั้น โรงเรียนที่ 3, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างาน และครูประจำชั้น จากสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา มาทำการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ปรากฏดังตาราง 21-25

ตาราง 21 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน 2. มีการวางแผนจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล 3. มีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ภาคเรียน 4. มีการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน 5. มีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน	1. มีการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน โดยใช้ Google Form 2. ใช้สื่อสังคมออนไลน์ Facebook และ Line เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน 3. ใช้ Google Form บันทึกสถิติการมาเรียน และสรุปผลออกมาในรูปแบบ Google Sheets 4. จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล 5. มีการใช้ Facebook, Line และ Zoom เป็นช่องทางในการประสานงานกับผู้ปกครอง 6. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง 7. มีการสร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครอง	1. ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและบันทึกสถิติการมาเรียน ด้วย Google Form หรือ Google Sheets 2. จัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล 3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง 4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง 5. สร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครอง

จากตาราง 21 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการยกวางแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า

1. ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและบันทึกสถิติการเรียนรู้ด้วย Google Form หรือ Google Sheets
2. จัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล
3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง
4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง
5. สร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครอง

ตาราง 22 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลประวัติของนักเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน	1. มีการใช้ Google Sheets ในการจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน	1. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets
2. มีการคัดกรองนักเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	2. มีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้ Google Docs หรือ Google Sheets	

ตาราง 22 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
3. มีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน 4. มีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษาให้กิจการนักเรียนหรือให้ผู้อำนวยการโรงเรียน	3. มีการใช้ Google Drive, Google Docs หรือ Google Sheets เป็นพื้นที่ในการเก็บรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา 4. ใช้กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนภายในสถานศึกษา	2. บันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Docs หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล 3. ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวมรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา 4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน

จากตาราง 22 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า

1. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์คอมพิวติงมาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets
2. บันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Docs หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล
3. ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวมรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา

4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน

ตาราง 23 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ 2. มีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) 3. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม 4. มีการประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 5. มีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยกลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการสื่อสาร 2. มีการใช้ Google Form ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน 3. มีการใช้กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง 4. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา (Smart Phone หรือ Tablet) 5. มีการบันทึกและสรุปผลการประชุมในแต่ละครั้งผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง	1. จัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครองหรือกิจกรรมต่างในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet, Microsoft Teams หรือ Zoom เป็นช่องทางในการสื่อสารและประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง 2. ใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Form หรือ Google Sheets ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน 3. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง

ตาราง 23 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
	6. มีการจัดอบรมการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู	4. บันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้งเป็นสารสนเทศออนไลน์ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง 5. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู

จากตาราง 23 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า

1. จัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครอง หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet, Microsoft Teams หรือ Zoom เป็นช่องทางในการสื่อสารและประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง
2. ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Form หรือ Google Sheets ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน
3. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง
4. บันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้งเป็นสารสนเทศออนไลน์ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง
5. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู

ตาราง 24 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2. มีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร 3. การบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน 4. การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5. การรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	1. มีการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ Google Form, Google Docs และ Google Drive 2. มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาผ่านกลุ่ม Line หรือ Facebook ส่วนตัว 3. มีการใช้กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 4. ใช้กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง 5. ใช้อุปกรณ์สื่อสาร (Smart Phone หรือ Tablet) ส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	1. ใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Form, Google Docs หรือ Google Drive ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน 2. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ 3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง 4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

จากตาราง 24 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า

1. ใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Form, Google Docs หรือ Google Drive ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน
2. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ
3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

ตาราง 25 การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. การส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย เพื่อช่วยเหลือนักเรียน	1. ใช้ Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง	1. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
2. การรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานสรุปประวัติของนักเรียน รายงานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน	2. ใช้อุปกรณ์สื่อสาร Smart Phone หรือ Tablet ติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญ	2. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 25 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
3. การส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	3. มีการใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้ใน Google Drive ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ	3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive
4. การติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4. มีการใช้กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	ประกอบ การส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ
5. การรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง		4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากตาราง 25 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า

1. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
2. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ
4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และผลจากการศึกษาโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี จัดทำร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
1. ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน และบันทึกสถิติการมาเรียน ด้วย Google Form หรือ Google Sheets 2. จัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบ คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล 3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง 4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง 5. สร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครอง
2. ด้านการคัดกรอง นักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบ คลาวด์คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets 2. บันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Docs หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล 3. ใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวม รายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา 4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน

ตาราง 26 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครอง หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet, Microsoft Teams หรือ Zoom เป็นช่องทางในการสื่อสารและประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง 2. ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Form หรือ Google Sheets ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน 3. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง 4. บันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้งเป็นสารสนเทศออนไลน์ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง 5. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Form, Google Docs หรือ Google Drive ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน 2. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ 3. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง 4. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

ตาราง 26 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ 2. ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ 3. สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ 4. ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้เกี่ยวข้อง

การตรวจสอบยืนยันร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยการสัมภาษณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ยืนยันรูปแบบการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ที่เหมาะสมในการที่จะนำไปพัฒนาสถานศึกษาต่อไป ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบยืนยัน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมีจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการบริหารการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

1. นายนิลชัย ดาดี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนารายณ์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา
2. นายนิยม เรืองคง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุเจ้าคุณ (หลวงพ่ออภัยมหาสุขกาโม อุปถัมภ์) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

3. นายมณฑิธร สารจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองสะท้อน วิทยาลัยอาชีวศึกษาการพิเศษ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

4. นางปาริชาติ สมบูรณ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

5. นายเฉลิมรัฐ วงษ์วัฒนะ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ปรากฏดังตาราง 27

ตาราง 27 บันทึกประเด็นสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ประเด็นการสัมภาษณ์	ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำผลการตรวจสอบยืนยันการยกเว้นแนวทางมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมาปรับปรุง จนได้แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จากองค์ประกอบ 5 ด้าน ซึ่งมีทั้งหมด 22 แนวทาง มีรายละเอียดปรากฏดังตาราง 28

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ
 แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1.1 ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ ในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและบันทึกสถิติ การมาเรียน ด้วย Google Form หรือ Google Sheets	4.60	0.89	มากที่สุด	4.00	0.71	มาก
1.2 จัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม ข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิ วติง เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวม ข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับ ผู้ปกครอง	4.60	0.89	มากที่สุด	4.00	0.71	มาก
1.4 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับ ผู้ปกครอง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.5 สร้างคลิปวิดีโออธิบายวิธีการใช้งานระบบ ดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้นักเรียนและผู้ปกครอง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน						
2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์ คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัด กลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน (ต่อ)						
2.2 บันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Docs หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวมรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line หรือ Facebook เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน						
3.1 จัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครอง หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet, Microsoft Teams หรือ Zoom เป็นช่องทางในการสื่อสารและประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง	4.40	0.89	มาก	4.00	0.71	มาก
3.2 ใช้คลาวด์คอมพิวติง เช่น Google Form หรือ Google Sheets ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และประเมินสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน	4.40	0.89	มาก	4.00	0.71	มาก
3.3 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับนักเรียนและผู้ปกครอง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน (ต่อ)						
3.4 บันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้ง เป็นสารสนเทศออนไลน์ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3.5 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา						
4.1 ใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Form, Google Docs หรือ Google Drive ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน						
5.1 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.86	0.26	มากที่สุด	4.60	0.52	มากที่สุด

จากตาราง 28 ชี้ให้เห็นว่า แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งมีทั้งหมด 22 แนวทาง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และ 4.60 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

สรุปผล

จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 สามารถสรุปผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 334 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการ

จำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ

2. การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีแนวทางการพัฒนารายละเอียด ดังนี้

1. ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ในการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและบันทึกสถิติการมาเรียนด้วย Google Form หรือ Google Sheets มีการจัดการข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive หรือ Google Sheets เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน, Facebook, Line, Google Meet หรือ Zoom เป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการประสานงานกับผู้ปกครอง และสถานศึกษาจะต้องสร้างคลิปปิบัติโออิบายวิธีการใช้งานระบบดิจิทัลผ่านช่องทางเครือข่ายสังคม

ออนไลน์ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งานระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets มีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้และส่งต่อข้อมูล และใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Drive เป็นพื้นที่ในการรวบรวมรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของสถานศึกษา และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line เป็นช่องทางในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง มีการใช้ Google Form ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง และประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน สถานศึกษาควรใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อเพิ่มความสะดวกและรวดเร็ว มีการบันทึกและสรุปผลการประชุมแต่ละครั้งผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง และสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมการใช้งานระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะครู

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา และประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ กลุ่ม Line และใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น บันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้วยอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรใช้สังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรมีการใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผู้วิจัยนำมา อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และอยู่ในระดับมาก อีกจำนวน 4 ด้าน เมื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เรียงจากความต้องการมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในบางโรงเรียน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนหรือตามแผนที่วางไว้ได้ นอกจากนี้ยังมี สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ ประสบผลสำเร็จ เพราะการดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือนักเรียน นั้นมีกระบวนการ ขั้นตอน ที่ต้อง จัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ เป็นจำนวนมากในแต่ละขั้นตอน ทำให้เพิ่มภาระให้ครูนอกเหนือจากหน้าที่ หลักคือการสอนแล้วนั้น ยังทำให้ครูมีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ประภาส นาคประวัตติ (2553) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 1-3 เขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน อีกทั้งการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีการ ดำเนินงานหลายขั้นตอนตามกระบวนการ ครูที่ปรึกษาต้องจัดเตรียมเอกสารรายงานต่าง ๆ เป็นจำนวนมากเป็นการเพิ่มภาระให้ครูมากขึ้นและที่ผ่านมามีภาระงานต่าง ๆ มากมาย นอกเหนือจากการสอน ทำให้มีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยลง ส่งผลให้ข้อมูลสารสนเทศ นักเรียนไม่เป็นปัจจุบัน อีกทั้งครูหรือผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณีฐวิภา คำปันศรี (2559) ซึ่งได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประเมินศึกษานครราชสีมา เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลทำให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะการดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีกระบวนการขั้นตอน ที่ต้องทำให้ครูต้องจัดทำเอกสารรายงานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทำให้ครูต้องมีภาระในการกรอกข้อมูลเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันครูก็มีภาระงานที่ต้องปฏิบัติหลายด้านอยู่แล้ว รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ยังคงคำนึงถึงข้อจำกัดในด้านบริบทของโรงเรียน ภูมิศาสตร์ที่ตั้งของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ส่วนใหญ่เป็นที่อับสัญญาณอินเทอร์เน็ต ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน ผู้ปกครองที่ขาดงบประมาณในการใช้เครื่องมือที่เป็น Smart Phone ด้านความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีของครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละโรงเรียน อาจส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จได้โดยง่าย และอาจรวมไปถึงทัศนคติของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในบางโรงเรียนที่มีข้อจำกัดในการนำเทคโนโลยีหรือสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ ๆ เข้ามาปรับเปลี่ยนระบบการดำเนินงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sumak, Polanoio และ Hencko (2010) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในมุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ โดยเน้นการยอมรับเทคโนโลยี พบว่าความคาดหวังในประสิทธิภาพของงานและอิทธิพลทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ใช้เทคโนโลยีมากที่สุด และอิทธิพลทางสังคมก็ยิ่งส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานเทคโนโลยี คือ สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีและความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาพิมล ชัยพันธ์ (2561) ศึกษาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของข้าราชการด้านเทคโนโลยี คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ขาดการฝึกอบรมเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่ทันสมัย และปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย สภาพความพร้อม และทัศนคติของผู้ใช้

2. ผลการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ การสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี นำมายกร่างเป็นแนวทางจากนั้นได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินความเหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขและนำไปประเมินความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ยังคงพิจารณาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และมีสถานศึกษาที่ส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ให้แนวทางที่ผู้วิจัยสามารถนำข้อเสนอแนะมาเป็นข้อมูลในการสร้างและนำเสนอแนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่แสดงให้เห็นถึงการปรับระบบการทำงานให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป พยายามลดภาระงานของครู ในการดำเนินงานต่าง ๆ โดยพยายามหาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะทางการวิจัยของ วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2562) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือและการเพิ่มขีดความสามารถการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชุม ปิ่นสกุล (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแล้วพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จจะต้องมีปัจจัยเชิงบวกสนับสนุน คือ มีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และภาวะผู้นำของผู้บริหาร จากเหตุผลสนับสนุนข้างต้น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

โดยสรุป แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปวางแผนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพการทำงานของครู เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดและช่วยส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน คือ ความพร้อมของผู้ปกครอง นักเรียนในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ การใช้อุปกรณ์สื่อสาร และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียร

ควรมีการปรับใช้ให้สอดคล้องตามกำลังของแต่ละสถานศึกษา เพราะอาจจะส่งผลกระทบต่อ การติดต่อประสานงาน การจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพได้

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ควรส่งเสริมให้ สถานศึกษาแต่ละแห่งมีการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ไปใช้ในสถานศึกษา โดยมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือสัมมนาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของงานได้จริง

1.3 แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษา ที่ได้พัฒนาขึ้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 แนวทางที่ได้จึงมุ่งเน้นที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาภายใต้ บริบทของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 สถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นที่จะนำแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ไปใช้ควรมีการปรับใช้ให้สอดคล้องตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการองค์กรตนเอง และควรสร้างความตระหนักในการขับเคลื่อน ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้าน เพื่อปรับปรุงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบ และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นหลังจากนำ แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ไปใช้

2.3 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทาง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติการไปใช้อย่างคงทนและพัฒนาต่อไป

พหุ อนุ ชาติ โด ชี เว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2544). *คู่มือที่ปรึกษาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ : ยูเรนัส อิมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต. (2546 ก). *คู่มือการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)*. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กรมสุขภาพจิต. (2546 ข). *คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 1- 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)*. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กรมสุขภาพจิต. (2546 ค). *คู่มือตัวชี้วัดและแบบประเมินโครงการพัฒนาเครือข่ายการช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2546*. กรุงเทพฯ : ปิยอนด์พลีสซิ่ง.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2560). *แผนยุทธศาสตร์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2562-2565*. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 ก). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 ข). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม เส้นทางสู่ครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

- กิตติพงษ์ สมชอบ. (2563). *การศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ (วิทยาเขตหนองคาย) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2564). *Cloud Computing คืออะไร ?*. [ออนไลน์].
ได้จาก : <https://sc2.kku.ac.th/office/sci-it/index.php/29-cloud-computing.html>.
[สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 เมษายน 2564].
- จริยา เนียมสวัสดิ์. (2557). *คู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13*. ตรีง : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13.
- เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์. (2561). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ณัฐวิภา คำปันศรี. (2559). *สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และแนวทางการพัฒนาการ ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐดนัย เนียมทอง. (2561). *มองเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.scimath.org/article-technology/item/8477-2018-07-18-04-11-25>.
[สืบค้นเมื่อ วันที่ 2 พฤษภาคม 2564].
- ทวีศักดิ์ จินदानุรักษ์. (2560). *ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 7(2), 14-29.
- ทิตนา แคมมณี และชนาธิป พรกุล. (2544). *การปฏิรูปการศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย*, 3(1), 12.
- ธนาชัย อีร์พัฒน์วงศ์. (2561). *ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ*. วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- บ๋อง จันกรม. (2552). *การบริหารโรงเรียนโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็น ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ ธนบุรี.

- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. :
 ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *รูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์*. มหาสารคาม : โครงการสถาบันวิจัยและ
 พัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ปกรณ ปรียากร. (2538). *ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในการบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ :
 สามเจริญพานิช.
- ประชุม ปิ่นสกุล. (2557). *การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
 ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 นอร์ทกรุงเทพ.
- ประภาส นาคประวัตติ. (2553). *การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิด
 สอนในช่วงชั้นที่ 1-3 ในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี
 เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีดี เปรมภูษิตานนท์. (2552). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 บูรพา.
- ผดุงยศ ดวงมาลา. (2523). *การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา*. สงขลา : ภาควิชาวิทยาศาสตร์
 ทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ผล พรหมทอง. (2555). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
 สอนกุลลาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 4*.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา
 วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พจนานุกรม สนุกดอทคอม. (2562). *คำศัพท์คอมพิวเตอร์*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://dictionary.sanook.com/search/dict-computer/digital>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 เมษายน 2564].
- พรชนิตร์ ลีนาราช. (2560). *ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้*. *วารสารห้องสมุด*, 61(2),
 76-92.

- พรพรชชล ไตรพิริยะ. (2560). *แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานด้านวิชาการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชาสพ)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ภาพิมล ชัยขันธุ์. (2561). *การบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0*. วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2556). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- เรืองยศ อุตตราศาสตร์. (2546). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิดา ชนินทุทรวงศ์ อมรากุล อินโอสานนท์ และอุษา พิงธรรม. (2546). *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)*. กรุงเทพฯ : แสบบี้ แฟมิลี่.
- วรราช งามเสียม. (2552). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). *เทคโนโลยีการศึกษา*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2564].
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2563). *ดิจิทัล*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2564].
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2532). *หลักการพัฒนาชุมชน : การพัฒนาชุมชนประยุกต์*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วีไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธ. (2562). *กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาขอนแก่น*, 6(4), 716-729.

- คั่นศนีย์ เอื้อประชากุล. (2560). *ศึกษาความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้าของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยนวัตกรร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข. (2561). *เทคโนโลยีส่งเสริมภาวะผู้นำ*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644164>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2564].
- สถาบันการศึกษาทางไกล. (2564). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดิจิทัล เรื่องที่ 1 ความหมายของดิจิทัล*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://sites.google.com/dei.ac.th/digital-literacy>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 พฤษภาคม 2564].
- สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2564). *นิยามของคลาวด์ คอมพิวติง*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://totcloud.com/faq-cloud.html>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564].
- สถาบันสัญลักษณ์รหัสแห่งประเทศไทย (TANC). (2564). *คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) คืออะไร?*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://artisanbrain.com/cloud-computing>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 เมษายน 2564].
- สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน. (2559). *ทำไมพลเมืองประชาธิปไตยต้องรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.healthymediahub.com/media/detail>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 พฤษภาคม 2564].
- สนธยา พลศรี. (2547). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมคิด บุญมา. (2552). *ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนท่าเกษมพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมคิด มาวงค์. (2554). *การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูสังกัดโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

สมจิตร ภูเขา. (2557). *การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 : กรณีศึกษาโรงเรียนปฏิบัติงานเป็นเลิศ.*

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมยศ นาวิการ. (2544). *การบริหาร.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สมหมายการพิมพ์.

สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). *หลักการบริหารการศึกษา.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3. (2564). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. นครราชสีมา : กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา.*

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ก). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.* กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ค). *คู่มือวิทยากรเครือข่ายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.* กรุงเทพฯ : องค์การรับส่ง สินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.* กรุงเทพฯ : องค์การรับส่ง สินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *การศึกษาสภาพการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการจัดการอบรมการแนะแนวสำหรับวิทยากร.* กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ข). *คู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม.* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ขวนพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล.* [ออนไลน์]. ได้จาก : https://www.ocsc.go.th/digital_skills. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 พฤษภาคม 2564].

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2562). *Digital literacy คืออะไร.* [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.ocsc.go.th/DLProject/mean-dlp>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 พฤษภาคม 2564].

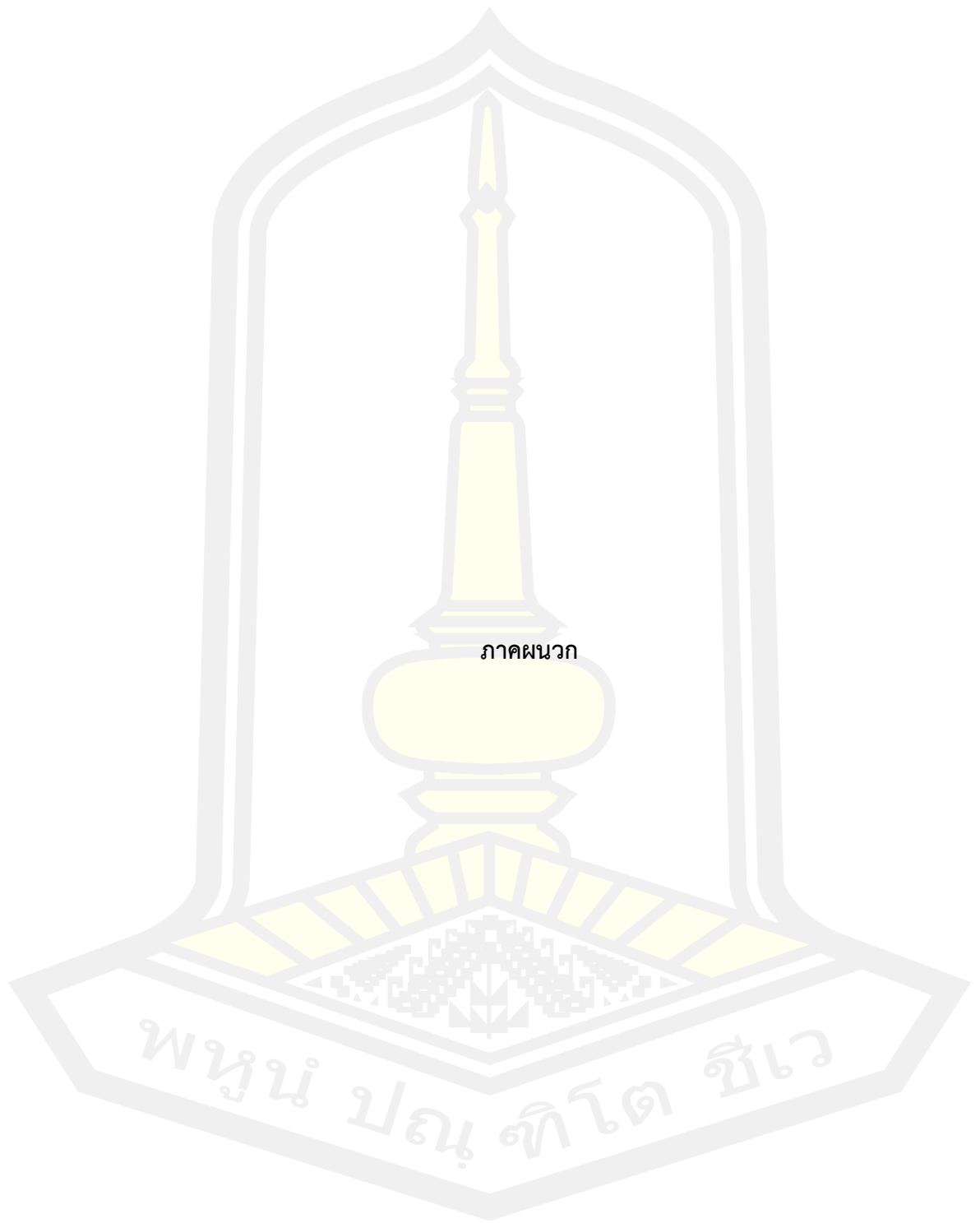
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2557). *การรู้ดิจิทัล (Digital literacy)*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/142-knowledges/2632l>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 พฤษภาคม 2564].
- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). (2560). *ร่าง แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564*. [ออนไลน์]. ได้จาก : https://www.dga.or.th/upload/download/file_393911b24363a5551c13acd6a68ffd3a.pdf. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 10 พฤษภาคม 2564].
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.royin.go.th/dictionary>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 8 พฤษภาคม 2564].
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ องค์กรความรู้ภาษา-วัฒนธรรม 1*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.royin.go.th/dictionary>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 8 พฤษภาคม 2564].
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2562). *หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ องค์กรความรู้ภาษา-วัฒนธรรม 2*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.royin.go.th/dictionary>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 8 พฤษภาคม 2564].
- สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2564). *งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.phrae.mju.ac.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 ธันวาคม 2564].
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2550). *การประชุมปฏิบัติการพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ภูมิภาคคู่มือการจัดอบรมยุวชนแนะแนว*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักสูตรครูที่ปรึกษา*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุธรรม ธรรมทัตตานนท์. (2554). *หลักการ ทฤษฎี และนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม : สารคามการพิมพ์.
- สุธี สุทธิสมบุรณ์ และสมาน รังสิโยภุชณ. (2537). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สุภาวดี ผลจันทร์. (2562). *ความหมายเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://trello.com/b/PStSK994/ubru62>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 พฤษภาคม 2564].

- สุมาลี ทองงาม. (2555). การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุรัฐ ศิลปอนันต์. (2545). กระบวนการปฏิรูปโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา.
- สุวัฒน์ ดอนทอง (2558). แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาแพงเพชร.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://planning2.mju.ac.th/government>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 เมษายน 2564].
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ อยู่ศิริรัมย์. (2560). ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล กรณีศึกษา : องค์กรไอทีและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ พันธบุตร. (2560). อยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 5(2), 161-167.
- อดิเทพ บุตรราช. (2553). ความหมายของคำว่า Social network สังคมออนไลน์. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://planning2.mju.ac.th/government>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 28 เมษายน 2564].
- อดิพร เกิดเรือง. (2559). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 7(1), 173-184.
- อัญญาณี สุมณ. (2561). วิธีแห่งการคิดทางคณิตศาสตร์โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับการศึกษาไทย 4.0. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 13(2), 17.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era). [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.trueplookpanya.com>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 5 พฤษภาคม 2564].
- Biddle, V.S. (2009). Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide. *Dissertation Abstracts International*, 69(8), 118.

- Bryant, B.K. (2015). *Student-Teacher Relationships as Related to External Locus of Control [Abstracts]*. [online]. Available from : http://people.virginia.edu/Teenresearch/publications_files/Teacher-Student-Relationships.pdf. [accessed 3 May 2021].
- Buehler, D. (2016). *Digital Leadership & Strategy & Online*. [online]. Available from : <http://www.slideshare.net/onekanzuru/how-to-kick-assonline-part-1-digitalleadership-strategy-doyle-buehlerdigital-leadership>. [accessed 3 May 2021].
- Cambridge Dictionary. (2021). *Explore the Cambridge Dictionary*. [online]. Available from : <https://dictionary.cambridge.org>. [accessed 5 May 2021].
- Dale. (1969). *เทคโนโลยีการศึกษา*. [online]. Available from : http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=9738&Key=news_research. [accessed 5 May 2021].
- Dewing, M. (2013). *Social Media: Introduction*. [online]. Available from [http://www.parl.gc.ca/Content/LOP/Research Publications/2010-03-e.pdf](http://www.parl.gc.ca/Content/LOP/Research%20Publications/2010-03-e.pdf). [accessed 8 May 2021].
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Good. (1963). *เทคโนโลยีการศึกษา*. [online]. Available from : http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=9738&Key=news_research. [accessed 5 May 2021].
- Goodman, R. and other. (2003). Using the strengths and difficulties questionnaire (SDQ) to screen for child psychiatric discipline in a community samples. *Dissertation Abstracts International*, 65(10), 111178-A.
- Kosse, S. (2005). *Integrity of SAT Interventions : Relationship of Components to Student Outcomes*. Dissertation Ph.D. Thesis, University of Nebraska–Lincoln.
- Maldonado, U.P.T. and others. (2011). E-learning motivation and education portal acceptance in developing countries. *Online Information Review*, 35, 66-85.
- Stoner, J.A.F. and Wankel, C.W. (1986). *Management*. 3rd ed. Englewood Cliffs : Prentice-Hall.

- Sumak, B., Polancic, F. and Hencko, M. (2010). An Empirical Study of Virtual Learning Environment Adoption Using UTAUT. *2010 Second International Conference on Mobile, Hybrid, and On-Line Learning*, 3(8), 17-22.
- Williams-Jones, B. (2007). Mapping the integration of social and ethical issues in health technology assessment. *International Journal of Technology Assessment in health Care*, 23(1), 9-16.
- Williamson, A. (2013). *Social Media Guidelines for Parliaments*. [online]. Available from : <http://www.ipu.org/PDF/publications/SMG2013EN.pdf> [accessed 8 May 2021].

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

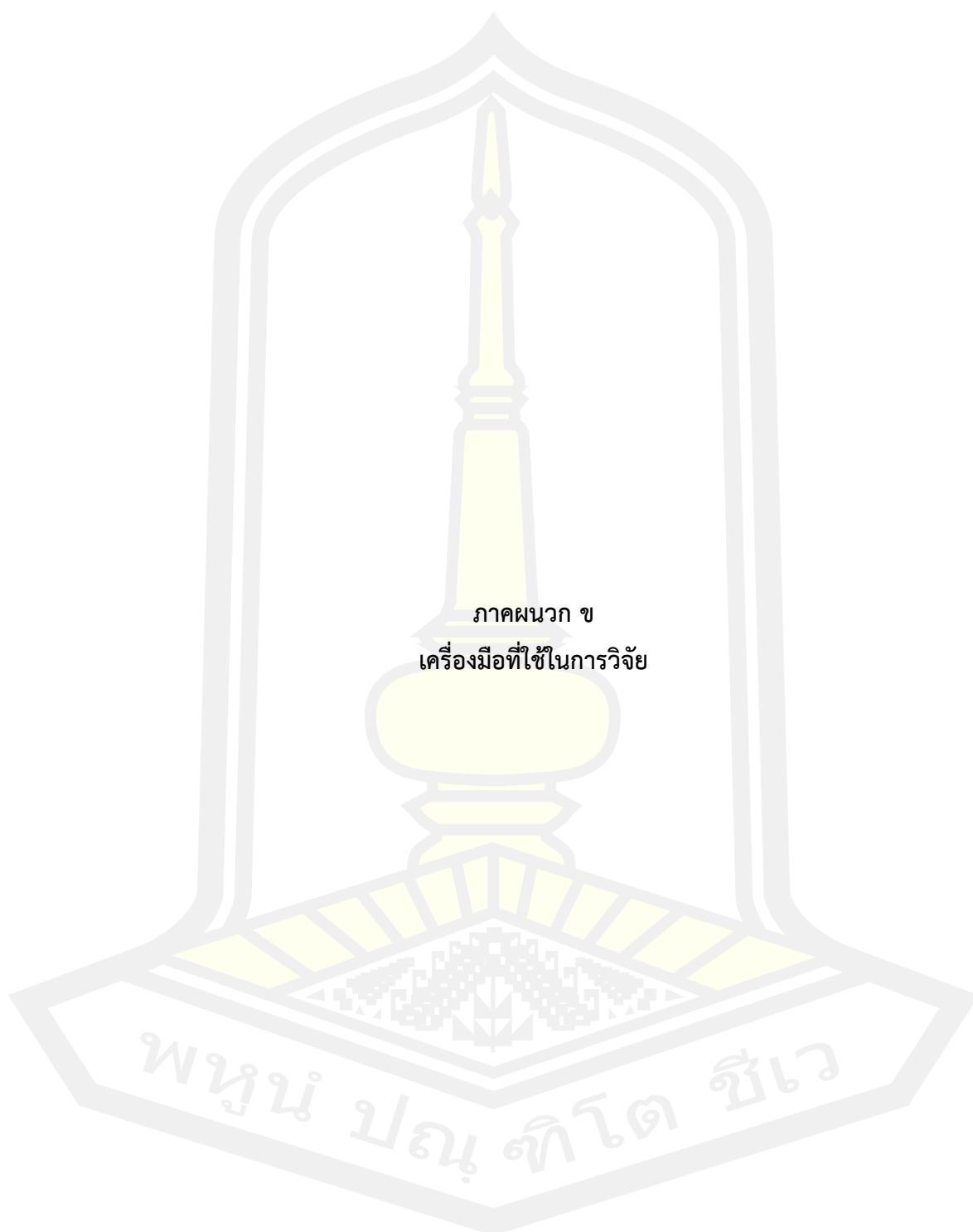
1. นางเกษร สมาทอง วุฒิการศึกษา (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านใหม่ไชยพจน์ (ฉลาดราษฎร์บำรุง)
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4
2. นายศิวานนท์ สวยสว่าง วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไผ่เบญจมิตร วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4
3. ดร.คณินธิปรีชต์ พรหมราษฎร์ วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5
4. นางสาวสรารัตน์ ฉลองกลาง วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครราชสีมา เขต 3
5. ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์ วุฒิการศึกษา (กศ.ด.) สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุ ม ปณ จิ โต ชี เว

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในตรวจสอบยืนยัน
ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง**

1. นายนิลชัย ดาดี วุฒិการศึกษ (ศษ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนารายณ์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5
2. นายแสงเพ็ช ทองไชย วุฒิการศึกษ (กศ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซับสะเดา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3
3. นายมณเฑียร สารจันทร์ วุฒิการศึกษ (กศ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองสะทอน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3
4. นางปาริชาติ สมบูรณ์ วุฒิการศึกษ (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3
5. นายเฉลิมรัฐ วงษ์วัฒน์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุณ ปณุ ทิโต สีเว

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ การวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีลักษณะเป็น แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) ตามแบบของ Likert 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา

3. การตอบแบบสอบถามใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ความคิดเห็นของท่านจะไม่ส่งผลกระทบต่อ ใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปออกแบบแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของแบบทดสอบ และสามารถนำไปประมวลผลได้

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่ นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง หมายเลขโทรศัพท์ 081-0604038 อีเมล praeploy.pp@outlook.com ขอขอบพระคุณท่านอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

**แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ การวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทาง
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. วุฒิการศึกษา () ปริญญาตรี สาขาวิชา
- () ปริญญาโท สาขาวิชา
- () ปริญญาเอก สาขาวิชา
4. ตำแหน่งทางวิชาการ () ครูอัตราจ้าง/พนักงานราชการ
- () ข้าราชการครู
- () ผู้บริหารสถานศึกษา
5. ขนาดของสถานศึกษา () เล็ก (จำนวนนักเรียน 120 คนลงมา)
- () กลาง (จำนวนนักเรียน 121 – 600 คน)
- () ใหญ่ (จำนวนนักเรียน 601 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

คำชี้แจง โปรดอ่านเนื้อหาในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่า ท่านมีความคิดเห็นว่าคุณภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 อยู่ในระดับใด จาก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เมื่อท่านตัดสินใจเลือกระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการตัดสินใจของท่าน

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีทั้งหมด 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

.....

.....

.....

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

.....

.....

.....

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน

.....

.....

.....

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้
เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและงานวิจัย

นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง

ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3

.....
การดำเนินงานโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี

คำชี้แจงในการสัมภาษณ์

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาที่พึงประสงค์ เพื่อเป็น
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและ
ชัดเจนยิ่งขึ้น แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

2. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เฉพาะการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น คำตอบของท่านจะไม่มีผลต่อ
การปฏิบัติงาน จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบคำถามที่ถูกต้องตรงตามสภาพความเป็นจริง

3. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิจัย ที่จะนำไปเป็น
แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณท่าน
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เรื่องที่สัมภาษณ์ แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ผู้สัมภาษณ์ นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่ง

หน่วยงาน สถานที่

วันที่ เดือน พ.ศ. เริ่มเวลา น. ถึง

น.

ส่วนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

เกริ่นนำ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารโรงเรียน/เป็นหัวหน้างาน/ครูประจำชั้น มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการบริหารโรงเรียน ท่านมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียนในปัจจุบัน แต่ละด้านควรดำเนินการอย่างไรจึงจะนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดี ในประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการ **ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล**โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการดำเนินการอย่างไร

1.1 สภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 ปัญหา/อุปสรรคมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.3 วิธีการแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

2. การบริหารจัดการ ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการดำเนินการอย่างไร

2.1 สภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.2 ปัญหา/อุปสรรคมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.3 วิธีการแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

3. การบริหารจัดการ ด้านการส่งเสริมนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการดำเนินการอย่างไร

3.1 สภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.2 ปัญหา/อุปสรรคมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3.3 วิธีการแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

.....

.....

.....

4. การบริหารจัดการ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการดำเนินการอย่างไร

4.1 สภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.2 ปัญหา/อุปสรรคมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

4.3 วิธีการแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

.....

.....

.....

5. การบริหารจัดการ **ด้านการส่งต่อนักเรียน**โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการดำเนินการอย่างไร

5.1 สภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.2 ปัญหา/อุปสรรคมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

5.3 วิธีการแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

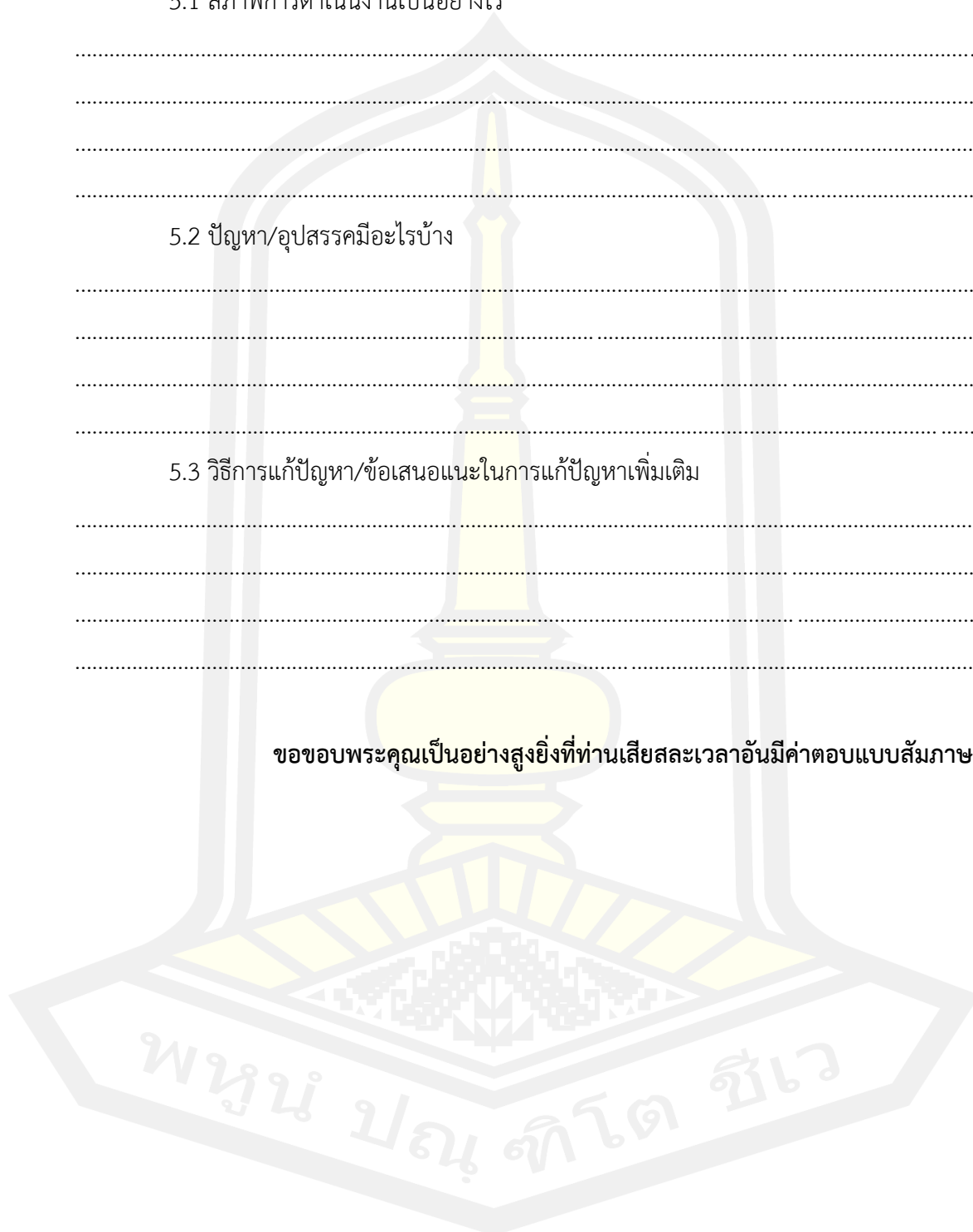
.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งที่ท่านเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสัมภาษณ์

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ
แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2. แบบประเมินต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 3 ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากที่ท่านได้ศึกษาแนวทาง ซึ่งผู้วิจัยได้แนบมา
พร้อมแบบประเมินนี้

3. แบบประเมินนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณ
ท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปลูก ชาติ ชั่ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ – สกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. สังกัด
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....สาขา.....
5. ประสบการณ์การทำงานปี

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา

คำชี้แจง

1. โปรดพิจารณาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้เพียงใด

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นแต่ละข้อคำถาม โดยข้อความแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง โปรแกรมมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ มากที่สุด
- 4 หมายถึง โปรแกรมมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ มาก
- 3 หมายถึง โปรแกรมมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ปานกลาง
- 2 หมายถึง โปรแกรมมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ น้อย
- 1 หมายถึง โปรแกรมมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการกรอกแบบประเมิน

ข้อ	แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครอง	✓					✓				

คำอธิบาย จากตัวอย่าง ข้อที่ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ผู้ตอบแบบประเมินมีความเห็นว่า

ในความเหมาะสม ตัวบ่งชี้ด้านการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองมีผลการประเมินระดับความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

ในความเป็นไปได้ ตัวบ่งชี้ด้านการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการประสานงานกับผู้ปกครองมีผลการประเมินระดับความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

3. หากท่านเห็นว่าควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมประการใด กรุณาเขียนข้อมูลลงในข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดย ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา (ต่อ)										
4.3 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง										
4.4 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที										
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน										
5.1 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการประสานงานการส่งต่อและรายงานข้อมูลนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ										
5.2 ใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ										
5.3 สถานศึกษาใช้ข้อมูลที่จัดเก็บไว้บนระบบคลาวด์ คอมพิวเตอร์ เช่น Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ประกอบการส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ										
5.4 ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เป็นช่องทางในการติดตามผลและส่งรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง										

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัณฑิตวิทยา

ตาราง 29 แสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	+1	0	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14	+1	0	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
20	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
21	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
23	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
25	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
26	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
32	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
39	+1	0	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
42	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
43	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
44	+1	+1	-1	+1	+1	0.6	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
50	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้

ตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1	.746	.517	26	.624	.851
2	.587	.596	27	.761	.924
3	.593	.741	28	.847	.841
4	.876	.737	29	.915	.933
5	.645	.391	30	.818	.882
6	.519	.460	31	.784	.615
7	.821	.895	32	.930	.975
8	.830	.927	33	.845	.939
9	.809	.832	34	.693	.908
10	.436	.390	35	.979	.955
11	.673	.497	36	.869	.928
12	.749	.901	37	.860	.975
13	.813	.927	38	.699	.631
14	.929	.898	39	.361	.607
15	.932	.917	40	.840	.893
16	.806	.862	41	.686	.897
17	.862	.905	42	.691	.814
18	.707	.475	43	.545	.788
19	.888	.933	44	.537	.804
20	.920	.895	45	.955	.893
21	.574	.617	46	.784	.898
22	.768	.895	47	.671	.898
23	.889	.922	48	.922	.888
24	.863	.834	49	.642	.797
25	.930	.919	50	.657	.814

จากตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .361 - .979
และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .390 - .975

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของสภาพปัจจุบันเท่ากับ .986 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของ
สภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ .990 ปรากฏดังนี้

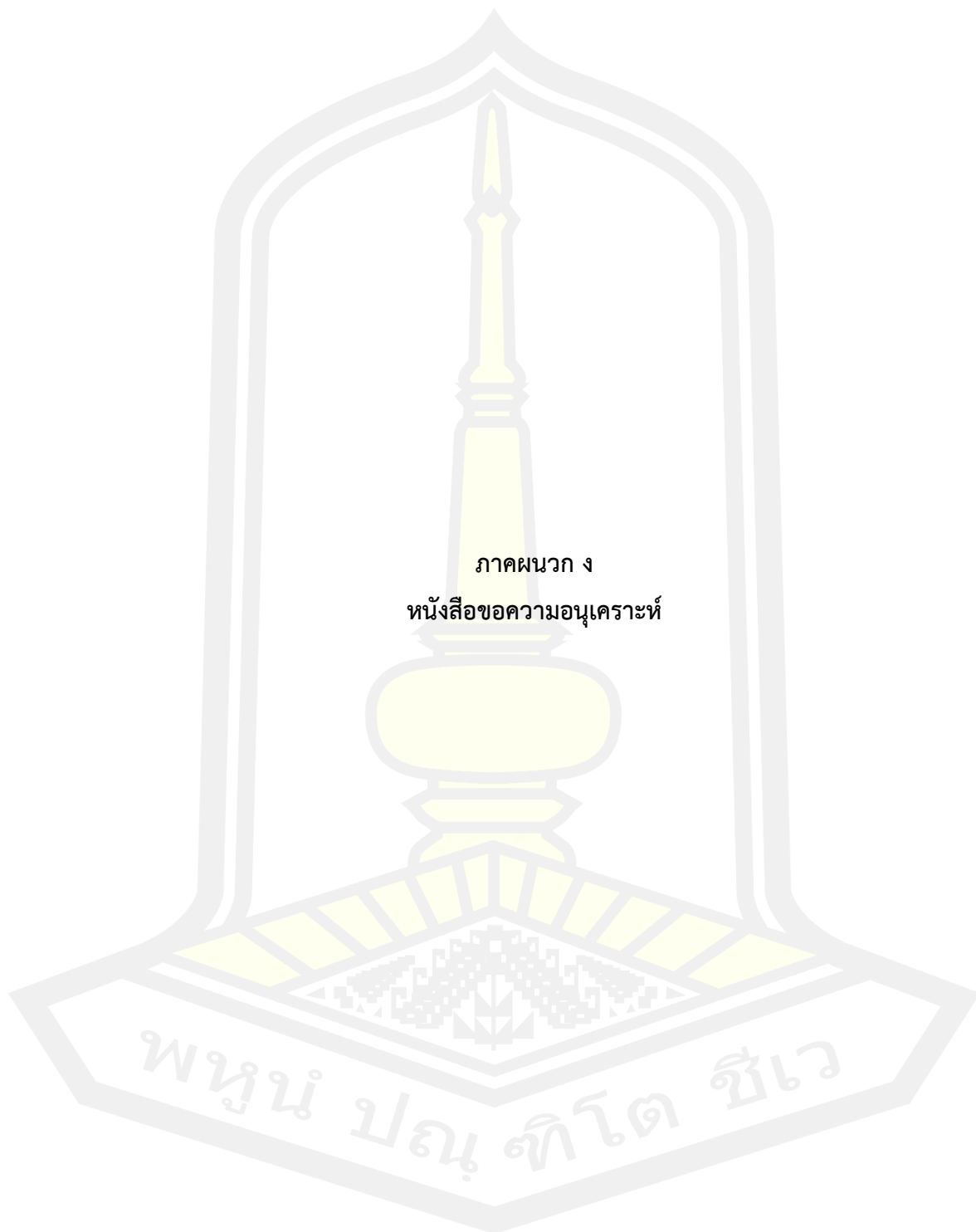
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.986	50

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.990	50

พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1724

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางเกษร สมาทอง

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่ อว 0605.5(2)/ว1724

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายศิวานนท์ สวยสว่าง

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชนครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุบัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2)/ว1724

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายคณินธิปรัตน์ พรหมราชฤทธิ์

ด้วย นางสาวพรพหลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่ อว 0605.5(2)/ว1724

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวสรารัตน์ ฉลองกลาง

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรินอร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาลแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พ.ศ. ๒๕๖๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว1777 วันที่ 5 สิงหาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ม.)
การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โดมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว1795

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 สิงหาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ด้วย นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุ อนุ ทั โด ชี เว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1877

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 สิงหาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนั้น เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จีรพรรณ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุ อนุ ทั โด ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว2407

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

8 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณิธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาว พรพลอย พัฒนะแสง เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อมิฉะนั้นข้อมูลที่ได้ ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสรงค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุ อนุ ทั โด ชี เว

ที่ อว 0605.5(2)/ว2407

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

8 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขออนุญาตขอความช่วยเหลือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านครบุรีนครธรรมโฆสิตวิทยาการ

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและ
พัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
พัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตร (กศ.ม.)
การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาว
พรพลอย พัฒนะแสง เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้
ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิต 0810604038

พหุบัณฑิตชีวะ

ที่ อว 0605.5(2)/ว2407

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

8 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซับสนะเดา

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและ
พัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
พัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.)
การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาว
พรพลอย พัฒนะแสง เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้
ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสรงค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

ม.นุ.ศ.บ.

ที่ อว 0605.5(2)/ว2867

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

19 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายนิลชัย ตาคี

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการประเมิน แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ โดมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิลิต 0810604038

พหุ อนุ ทั โด ชีวะ

ที่ อว 0605.5(2)/ว2867

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายมณเฑียร สารจันทร์

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการประเมิน แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุ ม ปณ จิ โ ต ขบ

ที่ อว 0605.5(2)/ว2867

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายนิยม เรืองคง

ด้วย นางสาวพรพลอย พิฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการประเมิน แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุบัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2)/ว2867

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางปาริชาติ สมบูรณ์

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการประเมินแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสรงค์ โดมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พ.ช.น. บ.น. จ.ท.โต บ.ช.

ที่ อว 0605.5(2)/ว112

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายเฉลิมรัฐ วงษ์วัฒน์

ด้วย นางสาวพรพลอย พัฒนะแสง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชสีมา เขต 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสรงค์ โยมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0810604038

พหุบัณฑิตศึกษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวแพรวพลอย พัฒนะแสง
วันเกิด	วันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2538
สถานที่เกิด	อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 93 หมู่ที่ 2 ตำบลหายโศก อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านท่าวังไทรสามัคคี ตำบลวังหมี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ 30370
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2561 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทัต ชีเว